Ferhan Şensoy

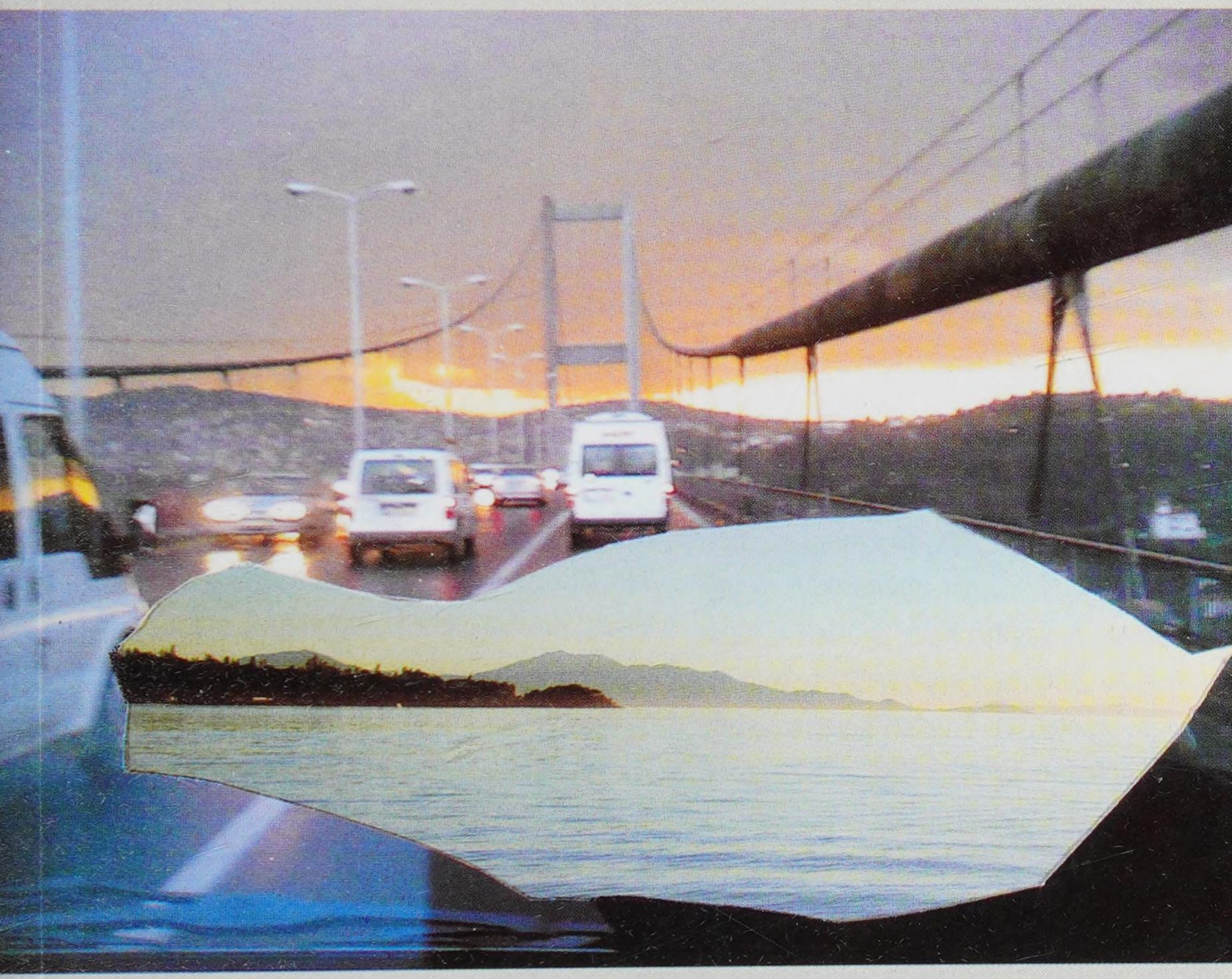

ELVEDA SSK

HOUSTON PUBLIC LIBRARY
R01174 78803
3.BASIM

Digitized by the Internet Archive
in 2022 with funding from
Kahle/Austin Foundation

https://archive.org/details/isbn_9799757904112

ORTAOYUNCULAR YAYINLARI/15

Birinci Basım/Aralık 2005
İkinci Basım/Aralık 2005
Üçüncü Basım/Aralık 2005

Kapak / Ferhan Şensoy
Dizgi ve Baskı / Nobel Matbaacılık
Tel / 0212-771 06 15

Kurtini Mevkii, General Şükrü Kanatlı Cad. Ömerli
Hadımköy-34870 İstanbul

ISBN: 975-7904-11-2

© Ferhan Şensoy
(Her hakkı yazarına aittir. Yayıncı izni olmadan, tanıtım ve eleştiri yazıları dışında, hiçbir biçimde hiçbir bölümü kullanılamaz. Yayınevinin izni olmadan, radyo ve televizyona uyarlanamaz; oyun, film, elektronik kitap, CD ya da manyetik bant haline getirilemez; fotokopi ya da herhangi bir yöntemle çoğaltılamaz.)

ORTAOYUNCULAR YAYINLARI
İstiklal cad. 140 Beyoğlu İSTANBUL
Tel / 212-2511865 Fax / 212-2444327
www.ortaoyuncular.com

FERHAN ŞENSOY

ELVEDA
SSK

KİTABIN OLUŞUMUNA KATKIDA BULUNANLARA TEŞEKKÜR İÇİN BİRKAÇ SÖZ, FAKİR HİÇ ÖNSÖZ SEVMEZKEN...

Eylülün ikinci günü Yalıkavak'ın Geriş köyünde, bitirdim kitabı, şak kilitlendi dizüstü bilgisayarın klavyesi. Aç, kapa, yeniden başlat gibi komutların;

-Yapma bana bunu kızım!

gibi bilgisayarı sıvazlamanın yararı yok. Hiç oralı değil kızımız. Dizimin üstüne oturttuğum için, kızım diye hitabediyorum Power Book 160'ıma.

Kitap bitti, tamam da, hiçbir kitap öyle kolay kolay bitmez ki! Kağıda döküp bir ağacın dibinde sakin kafa yeniden okumalıyım. Orasına, burasına kurşun kalemle notlar alıp bir şeyleri kendimce daha güzel söylemeliyim, çalışması başlıyor kitap bitti sanıldığında. Bu güzelleştirmenin dibi yok. Bir gün sıkılıp aşererek matbaaya gönderiyorsunuz, çıksın artık bu kitap! Çok gizli bir yerde oturup kitabımı okumak istiyorum, okuyucu olarak. Çünkü yazar kendi kitabını bir barda, bir kahvede oturup okuyamaz ki! Hıyara bak, oturmuş kendi kitabını okuyor, durumu. Orta yerde okuyamazsın yani. Oysa yazar yeni çıkan kitabını, o matbaa ve gıcır kağıt kokusuyla dönüp dönüp okumak ister. Önce kahrolarak gözden kaçmış dizgi yanlışlarını düzeltir, sonra sigarayı sigaraya ekleyerek sürdürür okumayı. Sigara içmeyen yazarlar

tırnaklarını yiyordur mutlaka. Bir yazar için küçük defterlere, ilgisiz kağıtlara yazdığı şeylerin kitap olmasından daha büyük bir keyif yoktur. Ve kitabın basılıp matbaadan gelmesinin beklentisi sinir bozucudur.

Dizüstümün kızı 160'ımı aldığım günden beri, telefonumda "En adamım Macintosh Engin" olarak kayıtlı numarayı tıkladım.

Engin dünya güzeli bir genç adam. Sabaha karşı arasam, elinde çantası pijamayla gelir, ter içinde kalarak çözer sorunu.

-İyi çalışmalar!

diyerek terkeder masamı.

-Borcumuz nedir Engin?

-Ne borcu ağbi? Rica ederim, vazifemiz!

Niçin ve nerden vazifesi oluyor sahur vakti bilgisayar onarımı? Çünkü kitaplarımı okuyan, oyunlarımızı izleyen, hemen yeni kitap yazın da, okuyalım, diye bekleyenlerden, canım kardeşim Mac Engin.

-Buyrun ağbi!

diye açıyor telefonu. Engin artık Macintosh'da çalışmıyormuş, ama bana derhal İzmir bölge temsilcisiyle ilişki kuruyor. İzmir'deki hiç 160 sökmediğini itiraf ediyor. Ona söktürülmemesi konusunda anlaşıyoruz.

-Elletmeyin kimseye, gelince ben bakarım ağbi!

diyor Mac Engin.

Dosyayı diskete aldım. Macintosh kullanan birinin bilgisayarı aracılığıyla kağıda dökebilirim.

Köyde yazdıklarımı daha fırından çıkarken okuma alışkanlığındaki Ressam Birol da bir an önce hazmetme derdinde basılmamış kitabı. Geriş'te yazdığım herşeyi gün yüzüne çıkmadan önce okuyandır o, gözümden kaçan kimi yanlışları da düzeltmen olarak not alır, ilk eleştiriyi o yapar. Bu sefer o benden çok derdine düştü işin.

-Benim bilgisayarda basılmaz mı bu disket?

-Hayır Birol, seninki Microsoft, benimki Macintosh.

-Ne farkı var?

diye soruyor şaşkınlıkla, bilgisayara bu yıl başlayan ve onu daha çok, tavla oynamak, gazeteleri okumak ve kulaklığı takıp telefonla konuşmak biçiminde kullanan Birol.

-İkisi de M'yle başlamasına rağmen çok farklı. Birbirleriyle kan davalı iki şirket. Onunki, bununkine uymuyor. Uymaması için ellerinden geleni yapmışlar!

-Vay ibneler!

-Evet.

-Peki sen niye kimsede olmayan sistemi kullanıyorsun?

-Bilmem. Onunla başladım. Bir başladın mı,

bir daha değiştiremiyorsun, evlilik gibi bir şey.

-Yiğit'i arayalım. Bodrum'da tamir edemediği bilgisayar yoktur! Virüsü, mirüsü anında yok ediyor!

-Benimkinde virüs falan yok, ben internete girmiyorum. Olsa olsa, klavyeye şarap ya da kahve damlamıştır.

-Halleder Yiğit!

diyor Birol.

-Nerden buluruz Yiğit'i?

-Bodrum FM'in yayın müdürü. Al, işte cep telefonu!

Devrisi gün motosikletinin terkisinde genç karısı, başında kaskı, elinde bir pratisyen "hacker" çantası ulaşıyor köyümüze Yiğit. Benim yaşlı başlı dizüstünü görünce müzeye girmiş bir çocuk gibi heyecanlanıyor:

-Ben hiç böyle bir şeyle karşılaşacağımı sanmıyordum!

diyerek hayranlıkla okşuyor kızımız Power Book 160'ı.

-Kaç yıllık bu?

-Oniki yıldır kullanıyorum.

-Hâlâ çalışıyor yani?

-İki gün öncesine kadar çalışıyordu işte...

Yiğit bilgisayarıma virüs girdiğini sanarak, virüs defedici kimi CD'ler getirmiş, benim yaşlı başlı dizüstünün CD sokulacak yeri yok. Yalnızca dörtkö-

şe siyah disket sokulabiliyor içine. O zaman CD yoktu ki! Yiğit de o sıralar oniki yaşındaymış!

Yapılması gereken şey klavyenin sökülüp temizlenmesi. Genç uzmanın böyle bir aksamı yok. İki harfin tuşunu söküp, üfleyerek silerek temizliyor, değişen bir şey olmuyor. Hiçbir komutu algılamıyor klavye, çaresiz kapatıyoruz emektar bilgisayarı. Biralar açıyoruz. Gol atamamış bir santrafor gibi delleniyor Yiğit. Elimdeki disketten kağıda döküm alınması tek çözüm.

-Bodrum FM radyosuna canlı yayına çıkıp; "Bodrum ve çevresinde Macintosh kullanan, tercihen genç ve güzel, çirkin de olur, genç olması da şart değil bir bayanla arkadaş olmak, çıkış almak istiyorum! B planı olarak erkek arkadaş da olabilir!" gibi bir açıklamada bulunsam mı acaba?

-Kimse ciddiye almaz, espri olarak karşılanır ağbi!

Devrisi gün Yiğit, Bodrum'da Macintosh kullanan, kadın olmayan bir ferforjeci bulduğunu, orada çıkış alabileceğimizi müjdeliyor. Atlayıp gidiyorum, disketimi çıkarıyorum gayet demir döküm duygularla. Ferforjecinin bilgisayarında disket girecek yer yok.

-Biz buraya o yuvarlak şeylerden sokupduru! Hiç böyle dörtköşesini görmedim gari!

diyor. Onunki sadece yuvarlak CD'leri içine sokturan

bir aygıt. Dörtköşe sevmiyor. Hüzünle çıkıyoruz ferforjeciden. Yiğit üzgün. Macintosh'un daha çok grafikerler tarafından kullanıldığını açıklıyor, kimi grafikerler dolaşıyoruz. Bir tanesinden alınan tüyoyla reklam ajansı A Design'a geliyoruz. Güleryüzle karşılıyor bizi grafiker Ahmet. Kahveler sunup iş ediniyor konuyu. Ve fakat onun bilgisayarında da benim kullandığım "Clarisworks 2.1" yazılım programı yok, açılamıyor disket. Hemen internetten indirmeler uzmanı Yiğit giriyor devreye, bizim yazılımı buluyor, indirmeyi beceremiyor. Ama yazılımın 29 dolar karşılığında satın alınabileceği anlaşılıyor. Hemen alınmasını, bu parayı ödemek istediğimi belirtiyorum. Tıklanıyor, bu kez de söz konusu yazılımın, dan diye sadece ABD ve Kanada'da satın alınılabildiği, diğer ülkeler için posta adresi verilmesi gerektiği, yazılımın CD'sinin adresimize postalanacağı bilgisi kaplıyor ekranı. Olayı dert edinen şeker adam grafiker Ahmet Sırmaçek, İstanbul'daki dostu bilgisayar uzmanı Osman Tülü'yü arıyor. Uzman açılamayan dosyanın, e cızgı mail yoluyla kendisine gönderilmesini istiyor. Tıklıyor Ahmet, uçup gidiyor dosya İstanbul'a! Daha son biçimine ulaşamadan internette melek gibi uçuşmaya başlıyor kitabım; ELVEDA SSK! Hassiktir! Osman da bunu bir başkasına, o başkası herkese gönderirse n'olucak? Hiçbir notere tasdik ettirmiş değiliz eserimizi. Ne tasdiki, daha bitmedi ki! Bill Gates'in

annesini falan düşünüyorum. Nasıl bir kadındı acaba?

Akademi'den, grafik bölümüne girmeyi şavullarken inek gibi gereksizce yüksek puan alarak elimde olmayan nedenlerle mimarlık bölümüne girişimden, bilgisayarın sunduğu seçeneklerden ötürü boş kağıda kurşun kalemle çizerek oluşan yaratıcılığı sınırladığından konuşuyoruz. Kahve sunuyor Ahmet, sigara için "havalandırma" ya çıkıyoruz. Sigara içmiyor Ahmet Sırmaçek ve orada içilmiyor! Birine çek kestiğinde karşı taraf nasıl karşılıyor acaba onun çekini? Sırmaçek! Karşılıksızını duydum ama, sırması nasıl oluyor, durumu.

-Gerçek yani bu çek di mi?

kuşkulu sorusunu uyandırır çeki alan tarafta. Sanırım Ahmet bu yüzden çek kullan nıyordur.

Onbeş dakika sonra arıyor Osman. Kendisinin dosyayı açamadığını, ancak bunu akşam işi becerebilecek arkadaşı Zeki'ye e cızgı maillerse, sabahleyin açılmış dosyanın Ahmet'in bilgisayarına ışınlanabileceğini söylüyor. Korktuğum başıma geliyor. Bizim kağıda dökemediğimiz dosyayı herkes birbirine gönderiyor bir düğmeyi tıklayarak! İlkokulda kilitli anı defterim vardı, içine elle yazılıyor, kilitlenip anahtar çok özel bir yere saklanıyordu. Ne Bill Gates, ne kimse okuyamıyordu benim defterimi... Çaresiz, zahmetlerine teşekkür edip öyle yapılmasını rica

ediyorum Osman'dan. Dosya yaydan çıktı zaten. Açılamamış disketi alıp kös kös geri dönüyorum köye.

Devrisi gün öğleden sonra A Design'a gittiğimde ajans çalışanlarından Burcu'nun ekran başında, yeni bir yazılıma geçmiş dosyada, bu geçiş sonucu bozulmuş sayfalamayı düzelttiğini görüyorum. Bravo Burcu, bravo herkes!

Burcu hem düzeltme yapıyor, hem okuyor kitabı, sonu hakkında tahminler yürütüyor. Bırak okumayı, bas şunu Burcu!

Ağır ağır kağıda dökülüyor dosya. Çok özlediğim bir sevgiliye sarılır gibi kucaklıyorum yazıcıdan çıkan sayfaları, sokup çantaya, teşekkür edip çıkıyorum A Design'dan.

Kitabın oluşumunda kahramanca emek sarfeden, Macintosh Engin'e, Ressam Birol'a, Yiğit Gerdönmez'e, Ahmet Sırmaçek'e, Osman Tülü'ye, Zeki Şahin'e, işlerini güçlerini bırakıp ELVEDA SSK'nın bir an önce kitaplaşması için çabalayan A Design çalışanları Burcu Baykal, Cansu Albayrak, Murat Karabaş ve Burak Günsur'a teşekkür boynumuza borç oldu.

Hızla köye ulaşıp karabiber ağacının altındaki masada, sayfalar uçuşmasın diye üstüne çakıl taşları koyup elde kurşun kalem düzeltmelere koyuluyorum, son köpek Palyaço ayağımın dibinde.

Elle yazmak çok güzeldi. Çok kolaylaşırken işler, ne kadar zorlaştı yazmak. Microsoft ile Macintosh'un pazar kavgası içinde savrulmuş gidiyoruz işte. İstanbul'a dönünce yenisi alınacak bu dizüstünün ve onu öğrenme, onunla tanışma safhası başlayacak. Benim "fare" ceviz büyüklük, yeni "fare" çukur metalik ve sıvazlamalı! Al başına sıvazlamayı!

Geriş, 9 Eylül 2005

1

Temmuzun sonları, cayır sıcak, üstelik nemli bir eldiven gibi yapışıyor insanın üstüne gece. Pencereleri ve teras kapısını açmış, eser miktar esintili noktadaki koltuğa çırılçıplak yayılmış, erkeklik organıyla oynayarak rakı içiyordu salonda. İstanbul'da bulunulmaması gereken bir dönem. Deniz kıyısında bir yerde olunmalı, hoş kadınlarla plaj barlarında oturmalı, akşam diskolara gidilmeli, gece güzel kadınlarla sevişilmeli...

Bunları düşündükçe bir devingenlik görüldü cinsel organında. Onu incelemeye koyuldu. İnceleme okşamaya dönüşürken, porno film mi izlesem acaba, diye düşünürken, bir sivrisinek geldi kondu organın başına. Sivrisineğin dişi olduğunu biliyordu, çünkü erkek sivrisinekler geceleri işe çıkmıyorlardı, niye çıksınlar bunun gibi orospu mu delikanlı sivrisinekler?

-Biliyorum dişisin, onun için gelip buraya kondun, ama çok minnacıksın, ağbin senin nerene ne yapsın? En iyisi sen beni sok orospu! Ya da hemen dizime kon, seni derhal öldürmek istiyorum!

dedi en duyarlı organının başında konuşlanmayı sürdüren sivrisineğe. Beyin kullanmayıp yalnızca sezgileriyle hareket eden hayvan söylenenleri algıladığı için mi, bulunduğu yerdeki kas devingenliğinden

tedirgin olduğu için mi bilinmez, uçtu gitti... Beklenmedik bir esinti oldu, teras perdesinin tülleri uçuştu. Bir ferahlık hissetti. Bu duygu kıçında bir kaşıntıya dönüşünce sivrisineğin arkasına geçip üç puan almayı yeğlediğini anladı. Bu hayvanın en pis tarafı, oranız kaşındığında o çoktan sokmuş ve uçmuş oluyor, belki de başka bir sokuntuda. Yatak odasına gitti, üstünde "ferah feza donlar" yazılı çekmeceyi açtı, şortumsu uzun bir don alıp geçirdi kıçına. Salona geri döndüğünde mahallenin en gıcık kedisi, bedeni ve kuyruğu siyah, kafası ve ayakları sigara filitresi renkli Tebelleş'in sehpanın üstüne çıkmış, tabaktaki dilimlenmiş sucukları yalamadan yutmakta olduğunu gördü.

-Defol Tebelleş!

diye saldırdı üstüne, teras kapısından kaçtı gitti kedi ağzında bir sucuk dilimiyle.

Ev çok katlı bir apartmanın, avuç içi kadar bir avluya bakan, balkonumsu minik teraslı zemin katıydı. Üç tarafı demir parmaklıklarla çevrili terascık avludan bir karış yükseklikte olup, terastan bu avluya iniş yoktu. Ne düşünmüşse mimar! Sıkı yağmurda evi sel almasın diye mi? Şu demir parmaklığın ortası kapı olsa, gırç diye inilse şurdan bir basamakla avluya, bunun sel felaketi konusunda ne sakıncası olabilir? Bir karış mesafeye sıçrayamayan börtü ve böcek girmesin diye mi? Ne acayip mimarlar var! Burası

avluya sıfır bir teras olabilir ve başka hiçbir dairenin bakmadığı avlu kendisi tarafından kullanılabilirdi. Aslında balkon demiri ortadan kesilip pıt diye inilebilirdi avluya, fakat inilip n'apılacak? Ortasında kurumaya yüz tutmuş, kimi dalı kırılmış bir ham incir ağacı bulunan, toz toprak zeminli, apartmanlar arasına sıkışmış, kimsenin kullanmadığı, hapishane havalandırmasını andıran bir alan. Mahallenin kediperver kadınları, onların yemesi için bütün yemek artıklarını bu avluya, bir kumarhanede rulet masasına fiş dağıtır gibi bezedikleri için, alan kedilerin ziyafet sofrasıydı. Karnını doyuran kediler daha sonra cilveleşip olay mahallinde fuhuşa geçtiklerinden, hepsinin cinsel yaşamını, aralarındaki sürtüşmeleri, sorunları, kıskançlıkları yakından izler ve bilir hale gelmişti. Burada yiyip içen, düzüşen mahallenin başıboş kedileri başıboş avluya sıçmayı ilke, tuvaletlerini tamamladıktan sonra da, bu evi ziyaret etmeyi gelenek edinmişlerdi.

Hiç kedi sevmezdi, uyuz olurdu. Daha önce kedi seven bir sevgilisi olmuş, ondan sadece bu yüzden ayrılmıştı. Aslında hayvan severdi, ama her hayvanı değil! Kelebekleri severdi örneğin. Sesi, soluğu çıkmaz, sokmaz, ısırmaz, çok yaşamaz, bir sabah ölüsünü bulursun yerde, ortasından toplu iğne geçirip raptedersin bir yere, süs olur...

Teras kapısını genelde kapalı tutardı, ama şu

an içinde bulunulan ekvatorengiz sıcaklar döneminde kapatılamazdı. Aslında bu tarihlerde İstanbul'da olmazdı. Çoktan tatile çıkmış olması gerekiyordu. Bir türlü halledememişti işlerini. Bir yerlerden alacağı, başka birilerine borcu vardı. Alamıyor, ödeyemiyor biçim bir sıkışıklığın alkole yatırılmış sersem beklentisi içindeydi. Bu hesapları temizleyip öyle çıkmak istiyordu tatile... Yaz başından beri alacak peşinde koşuyor, borçlular;

-Yarın, öbürgün, olmadı hafta başı kesin!

tavrında sündürüyorlardı ödememeyi. Alacaklıları aradığında, sekreteri:

-Şükrü bey yurt dışında efendim!

diyordu.

Çok zeki olmayan, uysal, zaman zaman sinirlense de hızla sakinleşebilen, akıllı değilse de kurnaz, şakacı, ağzı laf yapan, saçları döküldüğü için bıyık bırakarak surattaki kıl eksikliğini tamamladığını sanan, caz müziği seven, kitap okumaktan ve okuyanlardan nefret eden, canayakın, neşeli bir salaktı Şükrü. Herkes gibi para sıkıntısı vardı, bu durum onu daha az salak olmaya zorluyordu.

Dikledi rakıyı, yenisini koymak üzere mutfağa gitti. Buzdolabını açmışken ağzına biraz karpuz attı, peynirden ısırık aldı. Çöpü dışarı bırakması gerektiğini anımsadı. Çöp bidonunun yanında duran üstünde "at beni şeyler" yazılı mukavva kutunun kapağını

araladı, uzun uzun inceledi içini, atılacak bir şey bulamadı, kapattı kutuyu, çöp bidonundaki naylon torbayı çıkarıp ağzını düğümledi, bıraktı giriş kapısının önüne. Rakısını tazeleyip salona geldi, en esintili noktada bulunan koltuğa oturdu. Sucuğun tadı damağında kalmış olmalı ki, gıcık kedi Tebelleş teras kapısından ani ve çok hızlı bir ikinci giriş yaptı.

-Siktir Tebelleş!

diye fırladı yerinden, girdiği hızla dışarı uğradı hayvan. Terasa çıktı, bir süre söylendi kaçan kedinin peşinden. Az buz değildi Tebelleş'in vukuatı. Mutfaktan yenilmeye hazır, kızarmış bir bütün tavuğu götürmüş, bu arada bir büyük şişe rakıyı devirerek kırmış, ayrıca bir akşamüstü Şükrü duştayken eve sızıp şaraba yatırılmış bonfileleri araklamıştı. Sinsi, puşt, tehlikeli bir kediydi Tebelleş. Çok fazla sokak kedisi vardı mahallede. Küs kedi Pisbıyık, topal kedi Timurlenk, sabaha dek kısa ve düzenli aralıklarla miyavlayarak sinir bozan Menopoz, sevişmenin tam ortasında erkeğinin altından kaçarak kayıplara karışan dişi kedi Tadımlık, ibne kedi Arıza, kulamparası Matkap, kedi mafyasının başı kuzgunî renkli, burnu beyaz, ayakları siyah, köpek bakışlı korkutucu kedi Terminatör, geceleri damlarda sevişmeyi seven manzara meraklısı Bacacı, ne halt eyleyeceği hiç belli olmayan, aşırı devingenlik gösteren, sıska, beyaz, taba, siyah, sarı lekelerden oluşan rengarenk kedi Zirzop,

çöp tenekelerini kurcalarken bulduğu bombaları ordan alıp pasaj girişlerine bırakarak daha çok insanın ölümüne neden olan fesat kedi Bin Ladin, mahallenin en aptal ve ingilizce miyavlayan kedisi George Bush, bunların hepsi tezelden ortadan kaldırılması gereken parazitleriydi çevrenin. Hele hele, her zaman ikili olarak yan yana ve uygun adım yürürken biri sağı, öbürü solu keserken çevreye terör estiren faşist kediler Adolf ile Franko! Tüm kediler tırsardı onlardan. Adolf simsiyah kabakıç bir kediydi, kocaman kafası sanki önden bastırılmışçasına yapışıktı gövdesine, boynu yok gibiydi. Ona bakıldığında simsiyahlığın ortasında merkezi kapkara bebekli sapsarı iki yuvarlak göz görünüyordu. Franko daha mülayim gibi görünen, kendi boz, kulakları, burnu ve taşakları gri, hunhar bir kediydi. Hiç saldırmayacakmış gibi yapıp karşı kedinin en beklemediği anda sağlı sollu pati darbeleriyle alt ederdi onu. Bu tehlikeli ikili, zaman zaman onlara katılan işkenceci kedi Onikieylül ile birlikte, daha kedice eşit bölüşümden yana olan solcu kedileri bir kuytuda yalnız kıstırıp pataklamaktan zevk alırlardı.

Mahallenin bu birbirinden sapık kedileriyle uzun süre mücadele etmiş, zehirli mamalar hazırlayıp terasa koyarak bir sürüsünü öldürmüştü, ancak öldür öldür bitmiyorlar ve mart aylarında sabahlara kadar düzüşerek usasığmaz biçimde çoğalıyorlardı.

Yeni doğanların hepsine isim bulmak zorunda kalıyordu. Yan mahallelerden arasıra kavgaya gelenleri, İsimsiz 1, İsimsiz 2 biçiminde kodlamıştı. Tebelleş zehirli mamalardan etkilenmeyendi. Ne yaptıysa öldüremedi onu. Zehiri yedikçe semiriyordu eşşoluke-di.

İçeri girdi, rakısından bir fırt aldı, Tebelleş'in götüremediği bir sucuk dilimini ağzına attı, yeniden koltuğa oturdu, en duyarlı organını okşama işini kaldığı yerden sürdürdü. Epeydir bir kadınla birlikte olmamıştı. Karısından ayrıldığından beri kimi kısa süreli ilişkileri olmuş, daha sonra cep telefonunu edindiği, arasıra görüştüğü yatak arkadaşı kadınlar zinciri oluşmuştu. Tesbih çeker gibi onları sıraya koyarak eda ediyordu cinselliği. Zaman zaman porno film izleyerek elle tatmin oluyordu. Ancak canı başka ve yeni kadınlar, tadılmamış zevkler, yaşanmamış heyecanlar istiyordu.

Cep telefonu, açın lan beni, yaygarasına geçti. Sabahın sıfır üçü. Arayan İsmet. Bu saatte niye arasın ki? Yes lan İsmet, komutunu tıkladı.

-Hayrola İsmet?

-Afedersiniz, rahatsız ettim efendim... Hanım yedi aylık doğum yaptı da..

-Gözünüz aydın, çocuğun durumu nasıl?

-Küvöze alındı. Bir süre orda kalacakmış...

-İyi.

-Küvözün geceliği 800 YTL'ymiş efendim...

-SSK hastanesinde değil mi?

-Hayır efendim, SSK hastanesinde yer yok, altı ay sonraya gün veriyorlar... Özel hastanedeyiz..

-Ne demek yer yok? SSK o çocuğa yer ve küvöz bulmak zorunda... Başlarına yıkarım o hastaneyi! Ben niçin on yıldır senin SSK vergini ödüyorum? N'oluyor benim ödediğim paralar? Madem 800 milyon küvöz parası vereceğiz, niye SSK ödüyoruz? diye kükredikten sonra, kısa bir duraksamanın ardından sakinleşip sürdürdü sözü:

-Yarın bir SSK hastanesine naklettiririz.

-Sağolun efendim! Bu geceki küvöz parası n'olucak?

-Tamam, pazartesi öderiz...

-Şimdi hemen istiyorlar efendim, yoksa çocuğu küvözden çıkaracaklar. Sırada çok küvöz bekleyen varmış...

-Eşşolueşşekler! Cuma gecesi bu saatte, bu parayı nerden bulucaz?

İsmet yanıt vermedi, mahcupça öksürdü. Ölsün mü bu çocuk, duygusuyla sarmalanmıştı öksürük. Kısa bir suskunluktan sonra:

-Tamam İsmet, yarım saat sonra eve gel, parayı paramatikten çekicem.

diyerek kapattı telefonu, pantalonunu giydi. Sırtına bir gömlek geçirdi, ortadan iki düğme ilikledi, göbek-

ten ötürü bir süredir alt üç düğme iliklenemiyordu zaten, iliklerle düğmeler arasındaki mesafe bayağı açılmıştı. Banka kartlarını alıp, terasın kapısını kapatıp çıktı sokağa.

Ipıssızdı gece, sokak lambasının ışığında sivrisinekler uçuşuyordu bir yağmur gibi. Sokağa çıkar çıkmaz sırılsıklam olmuştu terden, gömlek anında yapışmıştı sırtına. Hiçbir şey giymenin havası değil, çırılçıplak dolaşmak lazım. Gömleğin ilikli düğmelerini açtı, yelken gibi savruldu gömlek iki yandan. Göbeği özgürlüğüne kavuştu.

-SSK'yı ödeyen salak patron, küvözü de ödemek zorunda...

diye homurdanarak, SSK ödemenin büyük bir budalalık, SSK'nın gereksiz bir kurum olduğunu düşünerek caddeye çıktı, yan sokağın köşesindeki paramatiğe yöneldi. Sekiz yıldır SSK'sını ödediği, çalışanlardan Zekai'nin çocuğu doğduğunda da kanı değiştirilmesi gerektiği anlaşılmıştı. SSK gerekli olan iki şişe kandan mevcut olmadığını belirtip Zekai'den beş şişe kan istemişti. Yok olan kandan üç şişe de zulalamak istiyorlar! Zulalananları ne yapıyorlar? İnternet aracılığıyla zincir kurulup eşten dosttan kan rica edilerek operasyon tamamlanmış da, Zekai'nin çocuğu hayata kavuşmuştu. Zekai'nin baba olmasına SSK'nın hiçbir katkısı olmamıştı.

Paramatik bomboştu. 800 YTL çekti. Küvözle

bitmez bu iş, yarın sabah da bilmemne parası ister bu soyguncular, diye düşünerek az ilerdeki başka bir paramatiğe doğru yürümeye başladı. Yürümekten hiç hoşlanmıyordu, üç adım atınca kan ter içinde kalıyordu. Söz konusu, İsmet'in çocuğu olmasa gecenin bu saatinde, bu yapış sıcakta kimse Şükrü'yü paramatik gezintisine çıkaramazdı. İsmet'le karısı çocukları olsun istiyorlar, yedi aydır kadının her gün büyüyen karnını sıvazlıyarak isimlerden isim beğeniyorlar. Ölsün mü bu çocuk? Hayır. İkinci paramatikten başka bir kartla 500 YTL daha çekti. Ağır adımlarla evin yolunu tuttu. Eve ulaştığında İsmet'i kapıda bekler buldu.

-Yarım saat, dedim İsmet! Paramatiğe gidicem, dedim. Koşarak mı geldin?

-Taksiyle geldim efendim, yollar boştu...

Cebinden paraları çıkarıp uzattı İsmet'e.

-Buyur! 500 fazla çektim, yanında bulunsun, yarın sabah da oksijen parası ister bu ibneler!

-Evet efendim, isterler. Çok ibneler!

2

Sabah sahanda yumurtalı, ballı, sütlü, sosisli abartılmış kahvaltısını ettikten sonra tanıdığı hekim arkadaşlarını aradı, onlar başka hekimleri aradılar, nihayet bir SSK hastanesinde yer bulundu. Müjdeyi vermek üzere cep telefonunda, çabuk aç İsmet, çocuk kurtuldu, komutunu tıkladı. İsmet teşekkür etti, sonunda da:

-Siz bunların, bu kadar ibne olduğunu nerden bildiniz efendim?

diye sordu.

-N'oldu ki?

-Sabaha karşı oksijen parası istediler. Allahtan fazla vermişsiniz. Teşekkür ederim efendim.

İsmet'in çocuğu sorununu çözümlemiş olmanın huzuruyla terasa çıktı, gerindi. Kavurucu bir sıcak vardı gene. Avluda ham incir ağacının dibinde eşelenen, mahallenin en düzüşken dişi kedisi Domalak'la göz göze geldi. Gene hamileydi ve doğuracak yer arıyordu. Mahallede altına yatmadığı erkek kedi kalmamıştı. Avlu sık kullandığı fuhuş alanlarından biriydi. Çok orospuydu. Hiç niyeti olmayan erkek kediyi uzun uzun koklayıp, yalayıp, garip ve tiz ve ağlamaya yakın miyavlamalarla, küçük küçük ısırıklarla tahrik edip azdırır, erkek kedi üstüne çıkmaya niyetlendiğinde de fırt altından kaçar, erkeğini tırmalar,

pati darbeleriyle hırpalar, kudurtur, ondan sonra bir duvar dibinde teslim olurdu, kendisi gri, burnu ve kuyruğu beyaz lekeli Domalak.

-En az altı yedi tane doğurur bu orospu!

diye söylendi. Doğurmadan önce öldürmek gerekiyordu onu. Terasta üstünde "cephanelik" yazan, içi taşlarla dolu karton kutudan kocaman bir taş aldı, bir taşla sekiz kedi vurmak amacıyla Domalak'a fırlattı. Domalak yere sürünen karnına rağmen çevik bir hareketle isabet almaktan kurtuldu, avlu kapısının demirlerinin arasından kaçarak kayboldu. Aslında bir pompalı tüfek alsa çok iyi olurdu. Kökünü kazırdı mahalledeki kedilerin. İcabında demir parmaklıklar arasına dikenli tel gerilip, tele elektrik verilebilirdi... Sıcaktan bunalarak içeri girdi, teras kapısını kapattı, banyoya yöneldi.

Duştan çıktığında cep telefonunda cevapsız çağrı gördü, İsmet aramıştı. Geri ara bakiim İsmet'i, komutunu tıkladı.

-Merhaba İsmet. Bir sorun mu var?

-Evet efendim. SSK hastanesine geldik. Yerimiz ayarlanmış ama boş küvöz yokmuş. Küvözü siz bulacaksınız, diyorlar.

-Ne demek küvöz yok? Çıldırtmasınlar insanı! İlk küvözdeki çocuğu çıkarıp çöpe atsınlar, oraya hemen sizinkini koysunlar. Başhekimin ismini vermediniz mi? Onun hastasıyız, demediniz mi?

-Dedik efendim, bir faydası olmadı.

-N'olucakmış peki?

-Burda bir kantinci arkadaş var, onda küvöz varmış, kiralıyormuş...

-Nasıl kiralıyormuş? Onda küvöz ne arıyormuş? Elinden küvözü hemen alın, o kantinciyi öldürün...

-Gecesine 400 YTL istiyor, öbür hastaneden ucuz efendim...

deyip mahcupça öksürdü İsmet. Kucağımdaki bu çocuk n'olucak, duygusuyla sarmaş dolaştı öksürük. Kısa bir suskunluk oldu. Sağ elinden sol eline aldı telefonu Şükrü.

-Hemen 400 milyon mu istiyor?

-İki gecelik 800 YTL peşin istiyor efendim. Bende şu an 300 var, 500 eksik...

-Allah belâlarını versin. Ne biçim sosyal sigorta bu? Sigortalı olan ne? Niye ödüyoruz biz bu SSK'yı? O kantincide nasıl küvöz olabiliyor? Kantinci nasıl, yan iş olarak küvöz kiralıyabiliyor? Kantinci bakanın bir şeyi mi oluyor?

diye bir süre söylendi. Böyle kaptırıp bağırmaya başladığında, suskunluğu korumanın en doğru tavır olduğunu çok iyi bilen İsmet yanıt vermedi. Çok iyi tanıdığı patronunun sakinleşmesini bekledi. Yeniden sağ eline geçirdi telefonu Şükrü.

-Tamam İsmet. Gidip çekiyorum paramatik-

ten, gel al!

Bornozunu çıkardı, attı koltuğun üstüne, yatak odasına gitti, "ferah feza donlar" çekmecesini açtı, bol bir don alıp giydi, blucini çekti kıçına, üstünde "bol tişortlar" yazan çekmeceden bir tane alıp geçirdi kafasından. Aynaya baktı. Bol tişortla, blucin arasından göbeği görünüyordu. Şimdi moda, diye düşündü. Pantalonla tişort arasından göbek deliği görünmeyene hanzo gözüyle bakılıyordu. Yıkandıkça daralıyordu bu tişortlar. Yıkamamak mı lazım? Banka kartlarını aldı, çıktı evden.

Hava dünden de sıcaktı, nem oranı dünya rekorunu deniyor. Nefes almak olası değil. İki adımda sırılsıklam oldu tişortun koltuk altları. İç geçirerek, adımları yavaşlatarak caddeye doğru yürüdü.

Paramatikte kuyruk vardı, ancak bir ilerleme görülmüyor, anlamsız bir beklenti sürüyordu. En öndeki hiçbir işlem yapmadan sigara içmekteydi.

-N'oluyor? Bozuk mu?

-İçindeki para bitmiş, telefon ettik, şimdi getirip koyacaklar!

dedi en öndeki. İlerlemeyen kuyrukta dikilmektense az ilerdeki dürüm kafeye oturmayı ve paranın gelişi beklentisine soğuk bir birayı arkadaş etmeyi uygun gördü.

Bira düşündüğü kadar soğuk değildi.

-Hava çok sıcak, dolap ne yapsın?

diyen garsona;

-Dolap durmadan buz yapsın! Onun için adı buzdolabı!

diye fırça çekti. İkinci bira biraz daha serin geldi. Sıkıntıdan bir dürüm söyledi. Masanın üstünde yarışan iki karıncayı işaret parmağıyla ezerek öldürdü. Ne gereksiz hayvanlar var, diye düşündü. Bir kağıt peçeteyle sildi kaatil parmağını. Üçüncü birayı bitirmeden banka arabası geldi, silahlı korumalar ve eli çantalı iki adam indi, aygıtın içine para koyup kilitlediler, kuyruk hareketlendi. Telaşsızca birasını yudumladı, kuyruk sona erince hesabı ödedi, bahşiş bırakmadan kalktı, çünkü bira istediği kadar soğuk değildi ve dürüm rezaletti. Rahmetli karıncalar da işin cabası! Paramatikten 600 YTL çekti, köşedeki büfeden gazete aldı, eve geri döndü.

Kan ter içinde kaldığı için yeniden duşa girdi. Duştan çıkınca kurulanmadı, beline havlu sararak, ıpıslak, üstünden sular damlayarak mutfağa gitti, layt bir ikindi rakısı hazırlamaya koyuldu. Buzdolabını açmışken biraz karpuz ve peynir tıkındı. Rakıyı, peyniri, karpuzu getirip televizyonun karşısına sofra kurdu. Teras kapısını açtı, avluyu inceledi, görünürde kedi yoktu. Televizyonu tıkladı, karşısına oturdu. Kimi kanallar dolaştı, sıkıldı, kapattı. Belindeki havlu çözülmüş, en duyarlı organı ortaya çıkmıştı. Bu akşam bir kadınla beraber olsam iyi olur, diye düşün-

dü. Cep telefonuna sırayla, Semra'yı bul, Cemre'yi ara, Pınar'ı otomatik aramaya al, bulunca bana bip yap, Fatoş'u ara, Eylem'i ara, gibi komutlar tıkladı. Hiçbiri İstanbul'da değildi. Kimisi Kaş'ta, kimi Antalya'da, kimi Bodrum'da... Niye İstanbul'da olsunlar zaten? Kimsenin İstanbul'da olması için sebep yok, gene de bok gibi kalabalık artık yetmişyedi tepeli kent...

Teras kapısından, mahallenin en çekici dişi kedisi zifir siyah Naomi, narin hareketlerle içeri sızdı. Sanki Fashion TV'de defiledeymiş gibi patilerinin ucunda yükselerek, kıçını devirerek, salınarak, cinsellik pazarlayarak yürüyordu bu kedi. Beynine sert bir şeyle vurup öldürmeden önce onu becerebilir miyim acaba, diye düşündü. Naomi siyah kadife gözlerini ona dikmiş, hiç kımıldamadan duruyordu, onun tepkisine göre hareketlenecekti. Kısa bir an bakıştılar. İnsan kedi becerebilir mi acaba? Önce öldürüp ardından becermek daha rahat olur herhalde, tırmalanma tehlikesi kalmaz. Kedinin deliği çok küçük. Bir köyde kucağına alıp tavuk beceren herifler olduğunu duymuştu. Kedininki tavuğunkinden küçük değil ki. Ve fakat tavuğunkinden yumurta çıkabiliyor, kedide böyle bir yumurtlama yok. Evet ama, kedininkinden de altı tane yavru çıkıyor! Zaten horoz çükü erkek kedininkinden çok daha ince, kibrit gibi bir şey... Gene de saçma buldu Naomi'yi becerme düşüncesini;

-Defol Naomi!

diye kovdu kediyi.

Kapı çalındı, havluyu beline dolayıp açtı. İsmet'i buyur etti. Bu sıcakta bir şey giyemediği için kılığından ötürü özür diledi, İsmet'e rakı önerdi. Aklı hastanede olan, yedi aylık doğmuş çocuğun babası oturmadı, parayı aldı, teşekkür ederek gitti.

Diskdöndürenin uzaktan kumandasında, bul bakiim üçüncü diski, hemen çal lan, komutlarını tıkladı. Michel Petrucciani'nin piyanoda gezinen büyülü elleri bir esinti gibi dolanmaya başladı evin içinde. Aç lan sesini sonuna kadar, bütün mahalle dinlesin Michel Petrucciani ağbimizi, komutunu tıkladı, layt rakısını alarak terasa çıktı. Avluya vuran güneş henüz terasa ulaşmamıştı. Beyaz olmasına rağmen kirden gri görünen mahallenin en salak dişi kedisi Pembegöt avlu kapısının demirleri arasından yıldırım hızıyla girdi, olumsuz ve ciyak miyavlamalarla tam gaz incir ağacına tırmandı. Onu bir kedi boyu geriden hırlayarak takip eden mahallenin en yapıcı erkek kedisi Tokmak da peşinden tırmandı ağaca. Bir dalın ucunda burun buruna geldiler, uzun bir hırlaşma başladı. Koca kafalı, sapsarı, kedi azmanı Tokmak, Pembegöt'ü becermek istiyor, beriki karşı koyuyordu. Kirden gri görünen beyaz ince narin dişi kedi, her erkekle yatmayan, bu konuda seçici bir hayvandı ve her nedense Tokmak'a gıcıktı. Hiçbir

zaman barışmamıştı yıldızları. Mahallenin ve yan mahallenin tüm dişilerini, hatta erkek kedileri bile beceren ırz düşmanı Tokmak, Pembegöt'ü altına alamamış olmayı kompleks edinmişti. Üstelik, Adolf, Franko, Onikieylül, Kabakıl, Malafat, hatta Timurlenk gibi erkek kediler Pembegöt'ü sabah akşam beceriyorlardı. Öldüriiim ikisini de, kapansın bu konu, diye düşündü. Rakısını plastik masaya koydu. Üstünde "cephanelik" yazan kutudan dört baba taş aldı, nişan alıp arka arkaya iki atış yaptı kedilere. Taşlardan biri Pembegöt'ün böğrüne isabet ederken, ırz düşmanı Tokmak isabet almadı. Can havliyle miyavlayarak indi ağaçtan kediler. Önde Pembegöt, peşinde Tokmak avlu kapısına yönelirlerken iki atış daha yaptı, bu kez Tokmak kıçından aldı darbeyi, sendeledi. Işınlanmış gibi kayboldu kediler.

Rakısını alıp içeri girdi. Islıkla eşlik etmeye başladı çalan müziğe. Gece bir bara giderim, bulurum bir kadın, diye düşündü. Rakısından bir fırt aldı, iri bir peynir dilimini yuttu. Islanan bıyıklarını sıvazladı. Gazetenin magazin ekini incelemeye koyuldu. Güney plajlarından mayolu kadın fotoğraflarıyla doluydu ek.

-Bütün kadınlar güneyde sere serpe yatmışlar, Şükrü ağbilerini bekliyorlar, salak Şükrü İstanbul'u bekliyor!

diye söylenip bir fırt daha aldı rakısından. Gazetenin

eskiden sarı kağıda basıldığı için adı "Sarı Sayfalar" olan, artık beyaz kağıda basılmasına rağmen eski adını koruyan küçük ilanlarında, ikinci el pompalı tüfek ilanı gördü. Kalemle ilanı bir çember içine aldı. Pompalı tüfeksiz çözülemezdi bu kedi sorunsalı. Ayrıca belediye plaket verirdi ona, teşekkür ederdi. Bir anlamda çevreyi temizliyordu. Bu kadar çok sokak kedisi olmaz ki! Doğum kontrolü yok, bi şey yok, fart fart doğuruyorlar. Bir gün mahalle kediden yürünemez hale gelecek. İşin boku çıkmadan, bir bir temizlemek lazım bunları. Avluya kediler için yiyecek koyan kadınları da uyarmak gerek. Onlar besledikçe çoğalacaklar.

-Bir gün kediden göz gözü görmediğinde ne yapacağız aptal kadın?

demek gerekiyor onlara.

Faks aygıtı salak ve dijital bir soloyla caz müziğine katılma eğilimi gösterdi, ardından değişik sesler çıkararak gelen metni kağıda dökmeye koyuldu. Muhasebeci Alaittin'den geliyor. Pazartesi günkü ödemeler listesi. En üstte SSK, yanında ayraç içinde CEZALI ibaresi, karşısında ödenmesi gereken miktar 8312 YTL 92 YKR. Beyninden vurulmuşa döndü. Hemen bul lan şu Alaittin'i, komutunu tıkladı telefonda.

-Alo? Alaittin?.

-Buyrun efendim?

-Nedir bu sekiz milyar küsur SSK?

-Geçen ay ödeyememiştik, o cezalı olarak var, artı bu ayın SSK'sı... Toplam 8312 YTL 92 YKR, efendim.

-Benimle YTL konuşma, sinirimi bozma Alaittin! 8312 deyince sanki bi bok değilmiş gibi bir his veriyor. Sekiz milyar üçyüzoniki milyon dokuzyüzyirmi bin liradan söz ediyorsun!

-Evet efendim!... Ödeyebilecek miyiz?

-Bilmiyorum! Ödemek istemiyorum. SSK'dan nefret ediyorum! İsmet'in çocuğuna küvöz vermiyorlar, Zekai'nin çocuğuna kan vermiyorlar, biz niye SSK ödüyoruz? Ünlü bir iş adamı, on yıl kadar çalıştırdığı binlerce insanın SSK'sını ödememiş, Amerika'ya kaçmış, on yıl orda yaşamış, geldi onbeş gün hapis yattı Pendik'te, çıktı! Ben kafadan bir ay yatmaya hazırım Alaittin. SSK'yı yatırmak değil, yatmak istiyorum! Yatayım içerde bir ay, bir daha bana hiç kimse SSK demesin! Ödemeyelim, o iş adamının durumunu emsal gösterelim...

Hemen yanıt vermedi muhasebeci, Şükrü'nün burnundan soluması sakinleşince konuştu:

-Haklısınız efendim, ancak bu durum bize ödememe hakkı doğurmaz.

-Amerika'ya kaçan iş adamınınkini kim sezer-yanlıyor? O hakları doğuranın ebesini sıvazlamak istiyorum Alaittin!

-Çok haklısınız efendim... Ödemezsek gelecek ay cezalı olarak ödememiz gerekecek. Ayrıca üstüne cezanın cezası da binecek!

-Cezasının cezasının cezasını da yatmak istiyorum Alaittin! Pazartesi görüşürüz.

diyerek kapattı telefonu. Rakıyı dikledi. SSK'yı mı yatırsam, o parayla yunan adalarına tatile mi gitsem, diye düşündü bir an.

3

Boğaz Köprüsü'ne sapan yolun başından iti-
baren kilitlenmişti köprü girişi, Kadıköy Ankara yazı-
sının dibinde bir taksi, onun önünde bir kamyonet,
kamyonetin önünde otobüs, öyle bekliyorlardı bir sü-
redir. Kamyonetin hizasında bir kız otostop eğilimin-
de, alsana beni arabana ağbi, işareti yapmaktaydı.
Otobüs ilerledi, aktı trafik, frene bastı, durdu kızın
önünde. Gülümseyerek bindi arabaya mini etekli iki
bacak.

-Merhaba. Teşekkür ederim.

-Rica ederim. Arabalar herkesin. Madem bu araba karşıya geçiyor, niye sizsiz geçsin? Siz niye bensiz geçesiniz Anadolu'ya?

-Herkes sizin gibi düşünmüyor işte!

-Herkes manyak! Köprüyü geçene kadar ba-
na "dayı" diyebilirsiniz...

-Estağfurullah.

-Hayır arkadaşlar bana, Ayı Şükrü derler de...
diyerek bastı kahkahayı...

-Memnun oldum, ben de Rüya. Arkadaşlarım bana Görülmemiş Rüya derler. Ayrıca ayı en sevdi-
ğim hayvandır.
diyerek kız da attı karşı kahkahayı.

-Ayı zaten çok duygusal, ince ruhlu, kalın bir hayvandır.

deyince Şükrü, kızın kahkahası katlandı.

-Hayır, gerçekten öyle. Bir dişi ayı, bir herife aşık oluyor, dağdan iniyor, herifi kucaklayıp kaçırıyor, mağarasına götürüyor. Müthiş bir aşk yaşıyorlar. Onu terkedemesin diye, ayı her gün herifin ayaklarının altını yalıyor. Ayının dili zımpara kağıdı gibi, yalayınca ayağın altı yara oluyor, herif yürüyemiyor ve ordan kaçamıyor... Muhteşem, değil mi?

dedi Şükrü.

-Evet, sen muhteşem bir tipsin! Dilin zımpara kağıdı gibi mi?

diye gene kahkaha attı Görülmemiş Rüya. Sanki bir süredir birbirlerini arıyormuş gibi bakıştı gözleri. O sırada az kalsın öndeki arabaya çarpıyordu, frene abandı. Köprü girişinin gıdım gıdım ilerleyen trafiğinde keten helvacılar, telefon dolum aygıtı satanlar, simitçiler sardılar arabayı. Şükrü hepsini teker teker, kibarca kovdu. Arabanın diskdöndürenine el attı. Caz müziği arabanın içini sararken Görülmemiş Rüya'nın bacaklarını, bedenini, dolgun memelerini incelemeye koyuldu. Şen şakrak, her söylediğine kendi gülen, ufak tefek, çıtı pıtı bir kızdı. Yirmibeş yaşlarında denilebilir.

-Pazartesileri hep böyle oluyor bu köprü!

-Köprü artık her zaman böyle..

-Evet. Çok fazla araba var.

boş konuşmasından sonra bir süre suskunluk oldu,

Nils Petter Molvaer'in trompetle sevişmesi unutturdu trafik keşmekeşini. Müzikle bütünleşti dolma parmaklarıyla direksiyonda tempo tutan Şükrü, zaman zaman Molvaer'e eşlik etme gayretkeşliğiyle yumruğunu ağzına götürüp osurur gibi trompet sesleri çıkarmaya uğraşarak. Kız bozdu konuşulmazlığı:

-Nereye gidiyorsunuz dayı bey?

-Bilmiyorum.

diye yanıtlayıp gene bir kahkaha attı. Uzun uzun, ayı gibi gülüyor, sonra kesik hırlamalar halinde tamamlıyordu kahkahasını.

-Güneye iniyorum yani. Yunan adalarına geçicem.

diye sürdürdü sözü hırıltılı gülmesini tam kesemeden, göbeğinin hoplamasını denetleyemeyerek.

Çocukluğundan beri şişman, tombul, boğazına düşkün bir tipti. Bu piknik özelliğini kırk yıldır korudu ve liseden kalma Ayı Şükrü ismini de benimsedi. Okulda kendisine takılan isimler arasında en düzgünü oydu. Ortaokulda Bok Çuvalı Şükrü ismini, Tombul'a çevirebilmek için epey çaba harcamış, liseye geçince de ona kısaca Şişman denilmeye başlanmıştı. Lise son sınıfta Vajina Dudak Erdoğan'a kafa atarak Ayı Şükrü ismine kavuşmuş ve bir meydan muharebesi sonucu kazandığı bu ismi kanıksamıştı. Cana yakın, şeytan tüylü bir adamdı.

-Ben Kalamış'a gidiyorum, size uygun bir yer-

de indirirsiniz beni.

-Ben zaten Kalamış üzerinden güneye iniyorum!

dedi Şükrü, sağ eliyle kızın bacaklarını okşayarak. Görülmemiş Rüya'nın bu okşamalara olumsuz bir karşılık vermemesi ve yalnız yaşadığını belirtmesi, uzun süren köprü yolculuğunda her iki tarafın birbiriyle kaynaşması arabanın Kalamış'ta kızın oturduğu apartmanın girişine parkedilmesine neden oldu.

-Apartmanda asansör var mı? Hiç merdiven sevmem.

dedi Şükrü.

-Giriş kat. Düzayak.

diye güldü Görülmemiş Rüya.

-İdeal. Benimki de öyle.

Görülmemiş Rüya'nın evi, iyi döşenmiş geniş bir bahçe katı, önü bahçe, bahçe duvarının dibindeki ağaçların arasından görünen cadde, caddenin ardı deniz, hoş ve sakin bir evdi. İçinde sabah bankadan çektiği, SSK'dan kurtarılmış 8312 YTL 92 YKR bulunan çantasını bir kenara bırakan Şükrü:

-Ben rakı alıp geleyim!

diyerek sevinçle çıktı evden. Al sana serüven işte! İyi ki yatırmadın SSK'yı oğlum Şükrü, yoksa böyle bir gece yaşayamayacaktın. Çok güzel başladı güneye inen tatilin. Demek ki güzel geçecek. Yarın basar gaza, inersin güneye... Üstat Münir Nurettin'in

şarkısındaki bir tatlı huzuru almaya gelmişti Kalamış'tan!

Şükrü'nün rahmetli babası Hüsrev bey sürekli bu şarkıyı söyleyip rakı içer ve arasıra şarkıyı kesip şarkının öyküsünü anlatırdı, Şişli'deki evde Şükrü uzun masanın öbür ucunda ödev yapma ayaklarında uyuklarken...

-Sene 1945! Üstat Münir Nurettin'in Kalamış'ta gece klübü var. Orda icrayı sanatta bulunuyor. Şair Behçet Kemal oranın müdavimi, üstadın dostu. Bir gün oturuyoruz üçümüz Kalamış'ta. Yahu şu Kalamış için bir şarkı yapalım, denildi. Hiç unutmam, Behçet Kemal gri ceketinin iç cebinden dolmakalemini çıkardı, peçeteye; "Yok başka yerin lütfü ne yazdan, ne de kıştan... Bir tatlı huzur almaya geldik Kalamış'tan" yazdı...

deyip göz yaşlarını silerek şarkıyı söylemeyi sürdürürdü. Babası gerçekten o masada bulunmuş muydu, bu hikayeyi bir yerden mi duymuştu?

Kalamış da bir yerlerin güneyi işte, yola koyulunmuş bulunuluyor. Birkaç gün sonra yunan adaları! SSK'dan kurtardığı parayı yurt dışında harcayarak şiddetli bir intikam alacaktı, bu neye yaradığı tam bilinemeyen kurumdan. Küvöz yok ha?

Sokaktaki en yakın markete daldı;

-Bir tatlı huzur almaya geldim marketinizden!

Anlamsızca baktı marketçi. Üç büyük rakı, kuruye-

miş, peynir, kıvır, biraz da zıvır aldı. Alışverişten dönen bir aile babası gibi geri geldi Görülmemiş Rüya'nın evine. Kapıyı başka bir kadın açtı.

-Rüya'nım yok mu?

-Karşı kapı!

diyerek çat diye kapattı kapıyı suratına, pis bakan kadın. Karşı kapıya yöneldi, zili çaldı, Rüya açtı kapıyı. Salak bir düşte olmadığına sevindi. Kız üstünü değiştirmiş, gecelikle, elbise arası uzun şile bezi bir giysiye bürünmüştü, çok daha çekici görünüyordu.

Akşam çökmüş, gökyüzü zifire dönecek rengarenkliliğini devinirken, denizde tekneler dingildeyen gölgelere dönüşürken, bahçeye bakan terasta rakılarını yudumluyor;

-Ne iş yapıyorsun?

boş konuşmasından,

-Ellerin ne kadar güzel!

muhabbetine yatay geçiş yapıyorlarken bahçeden gelen bok rengiyle kirli sarı karışımı tombul bir kedi yanaştı ve Şükrü'ye sürtünmeye başladı.

-Nerden çıktı bu kedi?

-Evimizin kedilerinden biri, ismi Tombiş, ona iyi davran Ayı Şükrü!

Biraz tadı kaçtı Şükrü'nün. Gidip terasın bir köşesine kıvrıldı bok rengiyle kirli sarı karışımı hayvan. Sakıncasız bir kediye benziyor. Kedilerden biri, dediğine göre başka kediler de söz konusu. Nitekim hava ka-

rarıp ikinci rakı kadehlerinden sonra öpüşmeye başladıklarında bir kedi saldırısı oldu. Kediler de mi öpüşme seviyorlar, nedir? Oynaşmayı anında kesen Görülmemiş Rüya, Şükrü'yü tamamen unutarak kedilerle aşk yaşamaya başladı:

-Hoşbıyık oğlum! Nerde kaldın sen?... Gülkuyruk, acıktın mı kızım?... Şimdi vericem... Kardu-man, yavrum neyin var senin? Hımm? ... Şımarıklık istemez, sakin ol Kocakafa, hepinize vericem...

diyerek üstüne sıçrayan, eteklerine sürtünen, bacak aralarından geçen kedilerle, kıçını devirerek evin derinliklerine doğru uzaklaştı. Yemeklerini verip bahçeye salacak herhalde, bütün bu kediler evin içinde yaşıyor olamaz, öyle bir ortamda sevişilemez, diye düşünerek iç geçirdi, rakıyı dikledi, yenisini koydu.

-Rakının yanına biraz kavun ister misin?

-İsterim... Kediler n'oldu?

-Mancalarını yiyorlar.

-Niçin bu kadar çok kedin var?

-Benim değil, sokak kedileri... Ben onlara ilgi ve şefkat gösteriyorum... Kavunu alıp geleyim...

diyerek, kıçını hoplatarak eve girdi Görülmemiş Rüya.

Ardından baktı. Kıçı bayağı güzeldi aslında. Kedilerin sokak kedisi olması iyi, gece içerde kalmayacaklar yani, diye düşündü, gömleğinin ön düğmelerini çözdü. Cep telefonu, aç beni Şükrü ağbi, tanta-

nasına başladı. Arayan muhasebeci Alaittin. Bir an duraladı, açmamaya karar verdi.

-Hiç sırası değil Alaittin, zaten çıktım İstanbul'dan, güneydeyim!

diye söylendi, hiçbir komut vermediği telefona. Rakıyı dikleyip kimbilir kaçıncı kadehi doldurdu. Muhasebeci çaldırmayı ısrarla sürdürüyordu.

-Tatildeyim, güneydeyim Alaittin!

diye homurdanarak buz koydu yeni doldurduğu rakısına. Rüya kavun tabağıyla, servis tabaklarıyla geri geldi.

-Telefonun çalıyor!

-Biliyorum.

-Açmayacak mısın?

-Hayır. Muhasebeci. SSK'yı yatırmaktan son anda vazgeçtim, onu soracak, gelecek ay cezalı ödeyeceğimizi hatırlatacak, açmaya gerek yok.

-Kapat o zaman.

-Kapatıcam zaten. Onun aramayı kesmesini bekliyorum.

Muhasebeci ısrarlı arayışına son verince telefonu kapatarak huzura erdi. Kavuna yöneldi. Gene yapış sıcaktı hava.

-Gömleği, pantalonu fora edebilir miyim? Garip bir ekvator sıcağı var... Alev esiyor!

-Tabii tabii, keyfine bak. İstersen çırılçıplak takıl, yoldan burası görünmez.

diyerek cinsel duygularla yumak bir kahkaha attı Rüya. Hızla gömleğini, pantalonunu çıkardı, uzun, geniş ve ferah donuyla kaldı.

-Şortun çok komik.

-Şort değil o, donum! Ben donun geniş, bol, uzun ve ferah olanını severim!

-Ama çok komik...

diye, arasıra "afedersin" lerle kesmeye çalıştığı bir gülme krizine girdi Rüya.

-Ama çok rahat.

dedi Şükrü. Sandalyesinden kalktı, Rüya'nın oturduğu sandalyenin arkasına geçip kızın omuzlarını okşamaya başladı. Görülmemiş Rüya itiraz etmiyor, tersine omuzlarını oynatarak daha fazla sürtünmeyi sağlıyordu. İşin iş oğlum Şükrü! Kızın masada duran telefonu Serdar Ortaç'ın bir şark sı olarak çalmaya başladı.

-Radyon çalıyor!

-Radyo değil, benim cebim!

diye güldü Rüya.

-Onu demek istiyorum işte!

diye gülerek kavun yutmaya yöneldi Şükrü. Kız telefonu açınca son buldu şarkı.

-Allo!... İyiyim. Sen nasılsın?... Evde değilim, taksideyim... Bu gece evde kalmıyıcam... Polenezköy'e bir arkadaşa gidiyorum... Sonra ben seni ararım...

gibisinden cep telefonsal yalanlar söyleyip kapattı. Cep telefonu böyle bir sanal dünya yarattı. Beyoğlu'nda yürürken telefonu açıp;

-Moskova'dayım! Bir toplantıdayım!

diye yanıtladığınızda, karşı tarafın size;

-Siktir lan, Beyoğlu'nda yürüyorsun işte!

deme durumu yok.

-Özür dilerim, rahatsız ettim.

diyerek kapatmak, size ister istemez inanmak ve Moskova'da bulunuşunuza saygı duymak zorunda karşı taraf.

Kiminle konuşmuştu acaba Rüya? Sevgilisi miydi? Ne farkeder ve sana ne lan Şükrü? Tekrar yanaştı arkasına, kaldığı yerden sürdürdü okşamayı dolma parmakları. Okşamalar omuza kondurulan küçük öpücüklere dönüşmüştü ki, Şükrü sağ ayak bileğinde bir gıdıklanma hissetti. Sanki birisi bileğini kaşıyordu. Öpücüklere çok kısa bir ara verip okşamayı sürdürürken bileğine baktı. Olacak şey değil; bok rengiyle kirli sarı karışımı aptal kedi Tombiş ayak bileğini ufak ufak dişliyor. Onsekiz içinde topukla gol atmak isteyen bir futbolcu gibi çok sert bir vuruş yaptı kedinin böğrüne, onun bu gol duygusuyla bütünleşen kedi kaleye giren bir top misali ok gibi fırlayıp dan diye çarptı terası evden ayıran sürgülü cama, viyaklıyarak, ciyaklıyarak, miyavlama dışında garip sesler çıkararak lök gibi yere düştü, öyle kala-

kaldı. Olayın başlangıcını görememiş Rüya, yerinden fırlayıp kediye doğru koştu...

-N'oldu buna?

-Cama çarptı, oraya düştü herhalde, bilmiyorum, arkam dönüktü, ben de tam göremedim...

dedi Şükrü.

-Cama niye çarpsın?

-Camda kendilerini görüyorlar ya, ayna gibi, onu başka kedi sanıp saldırıyorlar...

gibi, ipe gelse bile sapa yüz vermeyecek yorumlar yaptı Şükrü. Kız veteriner çağırılmasından yanaydı.

-Ne veterineri yahu? Bi şeyi yok onun!

diyerek, tiksinerek kediye yanaştı Şükrü. Hayatında ilk kez bir kediye el sürecekti. Yapabileceği bir şey değildi bu, buna rağmen elini yavaşça kedinin başına yanaştırdı, okşamaya mecbur olduğunu algıladı. Veteriner çağırılması bu gecenin mahfolması demekti. İğrenerek, nefret ederek okşamaya başladı kedinin başını.

-Kalk Tombiş... Bi şeyin yok... Camda kendini gördün, cama kafa attın... Kalk oğlum...

-Tombiş dişi.

diye düzeltti Rüya.

-Öyle mi... Kalk kızım...

biçiminde, okşamadan çok küçük tokatlara dönüşen darbelerle hayvanı ayılttı. Dört ayağının üstüne kalkan kedi silkindi, pis pis baktı Şükrü'ye, sonra hiçbir

şey söylemeden ağır adımlarla uzaklaştı bahçenin karanlığında.

-Ben bir ellerimi yıkıyayım.

diyerek lavaboya gitti Şükrü. Uzun uzun ellerini yıkadıktan sonra geldi, rakısından bir fırt aldı, bir dilim kavun yuttu, yeniden öpüp koklamaya başladı kızı. İş kızışınca;

-İstersen içeri geçelim.

dedi Görülmemiş Rüya.

-Daha iyi olur.

dedi Şükrü. İçeri geçtiler. Hiç vakit kaybetmeden üçlü koltuğa devirdi kızı, abandı üstüne, bir yandan öpüyor, bir yandan gecelikimsi şeyi çıkarmaya uğraşıyordu.

-Dur ben çıkarırım.

dedi kız ve çabucak arındı üstündekinden. Dolgun memelerle burun buruna geldi, hemen yumuldu Şükrü. Kız inlemeye, Şükrü hırlamaya başlamıştı ki, ferah feza donunun yavaş yavaş aşağı doğru çekildiğini hissetti. Görülmemiş Rüya donunu çıkarıyordu hiç çaktırmadan, usul usul çekiştirerek. Bundan garip bir zevk aldı. Ürperdi. En duyarlı organı daha da sertleşti. Rüya'nın her iki elinin de memeleri altında olduğunu farkedince, kızın üçüncü elini merak ederek birden kesti öpmeyi, kıçına doğru baktı. Öbür kedilerden biri kavramış donunun paçasını, çekiştiriyordu.

-Afedersin Rüya!

dedi ve dolma parmaklarıyla öfkeyle boynundan kavradı kediyi, boğmak istercesine sıktı ve terasa doğru fırlattı. Fırlatış terasın sürgülü kapısının açık kısmına denk gelmediğinden kedi duvara çarparak, inleyerek, miyavlayarak yere yığıldı.

-Satanist misin sen, manyak!

diye yerinden sıçrayıp bir tokat attı Görülmemiş Rüya, Şükrü'nün şaşkın suratına. Hızla gecelikimsi şeyini geçiştirdi sırtına. Kedinin başına koştu, onu okşamaya başladı.

-Demin de Tombiş'i tekmeledin değil mi?

-Evet.

-Sende hayvan sevgisi diye bir duygu yok mu?

-Pek hayvan sevmem. Yani severim de, her hayvanı değil!

-Hayvan olduğun için. Defol git Ayı! Ayrıca donun çok korkunç!

Süklüm püklüm toparlandı, giyindi, çantasını aldı hızla çıktı Görülmemiş Rüya'nın evinden. Arabasının yanına parketmiş başka arabalar da vardı. Bir süre arabanın kapısını açamadıktan sonra, başka birinin arabasının kapısını zorladığını farketti. Oldukça iyiydi kafası. Bütün arabaları tek tek ve uzun uzun inceledikten sonra kendininkini buldu, açtı kapıyı, koltuğa düştü. Saate baktı, algılayamadı. Ara-

bayı çalıştırmayı başardı. Buna sevindi. Evet bu araba onunkiydi. Yoksa çalışmazdı. Geri vitese aldığını düşünerek gaza bastı, öndeki duvara çarpınca geri vitese almadığını farketti. Zar zor buldu geri vitesi. Geri çıktı, giriş kapısını şavulladı, direksiyonu o tarafa doğru kırıp gaza bastığında, ileri vitese almadığını farkederek arkasındaki arabaya çarptı, ileri vitesi buldu, bastı gaza ve başarıyla çıktı giriş kapısından.

4

Uyandığında bir otel odasındaydı. Çırılçıplak yatıyordu kocaman bir yatakta. Şaşkınlıkla kalktı, pencereye gitti, deniz görünüyordu. Hangi deniz bu? Akdeniz olamaz. Kızıldeniz olamaz. Nerdeyiz? Nerede olduğunu öğrenmek üzere yatağın başucundaki telefona gitti, ahizeye el atarken, telefonun yanındaki not kağıdının üstünde "Hotel Suadiye" yazısını gördü. Saatine baktı, öğlene çeyrek var.

Henüz pek fazla güneye inmiş sayılmazdı. Zonklayan kafasını silkeledi, oda servise telefon edip, sıvı yağda pişirilecek sahanda yumurtalı kahvaltı söyledi. Yumurtaların fazla pişmemesini ve bol kızarmış ekmek getirilmesini sıkı sıkı tembih etti. Denize bakan pencereyi açtı, hafif iyot soludu.

Görülmemiş Rüya'nın evinden çıktığında çok sarhoş olduğunu, arabayı kendisinin değil de, aracın kendi kendini kullandığını algılayarak bir otelin önüne parkettiğini hayal meyal anımsadı. Canı bir sigara içmek istedi. Sigarayı bıraktığını hatırladı. Doğru duşa gitti. Duşta aklına çantası ve para zarfı geldi, durulanıp kurulanmadan, yarı sabunlu, deli gibi fırladı banyodan. Bavulu odadaydı ve fakat çanta yoktu! Rüya'nın evinde mi kalmıştı? O evi bulabilir miydi? Hemen resepsiyonu aradı:

-Çantam çalınmış!... Kayıp yani, şu an odada

yok... Arabamda unutmuş olabilirim, bir baktırabilir misiniz acaba?... Plakayı hatırlamıyorum... Benim arabam... Şu an hatırlamıyorum... Afedersiniz, daha tam ayılamadım... Anahtar resepsiyonda olmalı... Oda numaramı bilmiyorum... Nerde yazar?... Bi dakika...

deyip telefonu açık bırakarak odanın kapısına gitti, kapıyı açtı, kapının üstündeki numaraya bakmak üzere dışarı çıktı, pencereden gelen rüzgarın etkisiyle şrak diye kapandı kapı. Oda numarası 202 idi, güzel ve fakat dal taşak, hafif sabunlu olarak koridorda bulunuyordu. Şoku üstünden atamadan bitişik odanın kapısı içerden açıldı. Beyaz ipek gömlek üstüne gök mavisi döpiyes giyinmiş, süslü püslü, güzel bir kadın odadan çıkarken gördüğü manzara karşısında gözleri bir dananınki gibi büyüyüp dışarı çıkmaktan vazgeçerek hızla kapattı odanın kapısını. Sadece kadının hoş parfüm kokusu çıkabilmişti 204 nolu odadan. Ortalık hoş kokuyor ve fakat sen çok boktan bir durumdasın oğlum Şükrü! Üstünde kalan sabun köpüklerini edep yerine toparladı, aynı zamanda ne yapabileceği konusunda kafayı toparlamaya çalışıyor, şimdilik aklına pek bir şey gelmiyordu. Bu halde resepsiyona inemezdi. Durumu resepsiyona açıklamak için bitişik odadan çıkma eğilimi gösterip çıkamayan kadının kapısını çalmaktan başka çare yoktu. Ürkekçe tıkladı. Bedeninin diğer yerlerinden sıyırdığı

iki avucundaki köpüklerle sabun köpüğünün tam kapatamadığı cinsel organını gizlemeye uğraşıyorken açtı kapıyı kadın ve iki eli çükünü köpükle sıvazlayan Şükrü hiçbir açıklamada bulunamadan çığlık atarak suratına kapattı kapıyı, içerden kilitledi. 202'nin önünde dikilip kahvaltının gelmesini ya da koridordan birinin, bir yetkilinin geçmesini beklemekten başka çare yoktu. Ensesinde kalmış köpükleri sıyırıp çükünün köpükler arasından ortaya çıkmakta ısrar eden başını arazi etmeye uğraşırken koridorun iki yanından pat diye ortaya çıkan, eli tabancalı iki güvenlik görevlisinden biri:

-Çek elini ordan ve kımıldama!

diye bağırdı. Birden tansiyonu düştü Şükrü'nün. Henüz uyanmamış ve bir kabus görüyor olabilir miydi?

Yan odadaki kadın resepsiyonu arayarak;

-Sapığın biri çırılçıplak, orasını sabunlamış koridorda mastürbasyon yapıyor, eli şeyinde kapıma dayandı!

diye şikayette bulunmuş, otel alarma geçmiş.

Şükrü olup biteni güvenlik görevlilerine anlatırken önce arabada unuttuğu çantası, sonra kahvaltı geldi. Edep yerini çantasıyla kapatmış Şükrü, iki güvenlik görevlisi, çantayı getiren komi ve kahvaltıyı getiren Şükrü'ye arkasını dönmüş bıyığı olmamasına karşın bıyık altından gülen kız 202'nin kapısı önünde brifing halindeyken gelen resepsiyon görev-

lisi kapıyı açtı, Şükrü hızla banyoya girdi, beline bir havlu doladı, herkesten tek tek özür diledi, hepsine bahşiş verdi, onları yol ettikten sonra çantadaki zarfı çıkarıp parayı saydı, tamamdı, huzura ererek kahvaltıya oturdu.

İzmit körfezini dolaşarak Marmara'nın güneyinden Ege'ye çıkmanın, Ege kıyılarını sıvazlıyarak güneye inmenin daha güzel olacağını düşündü. Bu gece Mudanya'da kalabilirdi... Belki Erdek'te... İcabında bastırır Ayvalık'a giderdi. Cunda adası karı kaynıyordur şimdi... Belirli bir program olmaması çok güzel...

Kahvaltıyı silip süpürüp yeniden duşa girdi, durulandı. Yan odadaki kadını arayarak özür dilemeyi düşündü. Otel koridorunda otuzbir çeken herif gibi bir dedikodu bırakmak istemiyordu ardında. Ünlü değildi ama gene de ticaret dünyasında kendi çapında, karınca kararınca ismi olan, ticaret odasına kayıtlı ve aidat ödeyen bir şirketin sahibiydi, sapığın biri değildi. Telefona gitti, 204 numarayı çevirdi. Uzun uzun çaldı telefon, açan olmadı. Odasında değildi demek ki kadın. Otelden ayrılırken kendisine bir özür mektubu yazıp bırakabilirdi. Bavulunu açtı, diş fırçası, diş macunu, bol bir tişort ve temiz bir ferah don çıkardı. Uzun uzun dişini fırçaladı. Bıyıklarını taradı. Alıcı gözüyle baktı suretine aynada. Fena bulmadı kendini. Yakışıklı sıfatı belki biraz abartılı olurdu ama

yakışıksız da denilemezdi. Yakışıklılık neymiş? Maymun gibi herifler, ilah gibi karıları beceriyorlar. Kadını yatakta mutlu etmek önemli.

-İşte şimdi başlıyor senin tatilin oğlum Şükrü! dedi aynadaki suretine.

Giyindi. Görülmemiş Rüya'nın çok komik bulduğu donu ve dün giydiği gömleği bavulun fermuarlı ön gözüne tıkıştırdı. SSK'dan kurtarılmış para zarfından 512 YTL 92 YKR'yi alıp cebine koydu. Zarfın üstündeki 8312 YTL 92 YKR'nin üstünü çizip altına 7800 yazdı. Çantanın zula gözüne soktu zarfı. Hazır gibiydi. Cep telefonu ortada yoktu! Rüya'nın evinde mi kaldı? Arabada olabilir mi? Otelin telefonundan cep telefonunu aradı, kapalı ya da ulaşılamıyor yanıtıyla karşılaştı. Dün akşam muhasebeci Alaittin'in ısrarlı arayışından sonra kapatmıştı telefonu. Terastaki masanın üstüne koymuştu, kavun tabağının yanında duruyordu. Gömleği, pantalonu da orda çıkarmıştı. Sonra gene orada giyinmişti, hatta giderayak ağzına bir dilim kavun atmıştı ve tabağın yanındaki telefonu almıştı. Belki arabada düşmüştür. Belki de arabayı parkettiği yerde. Boşver, cep telefonsuzluk da bir huzur. Cep telefonlu tatil olmaz ki zaten! Muhasebecinin artık kendisini taciz etme olasılığı da kalmamıştı. Telefonun kaybolmasından, dünyayla ilişkisinin kesilmesinden sınırsız bir mutluluk duydu o an. Bavulu kapattı, odada ve banyoda, bir şey unuttum mu, turu

attı. Çantasını alıp çıktı.

Resepsiyondaki bayana olup biten konusunda alçak sesle açıklamada bulunup özür diledi, ortada bir mastürbasyon konusu olmadığını belirtti. 204 nolu odada kalan hanımdan özür dilemek için birkaç satır yazmak istediğini söyleyip kağıt kalem rica etti. Kendisini o ana kadar gülümseyerek ve önüne bakarak dinleyen resepsiyondaki kız başını kaldırarak lobide bir masayı gösterdi. Dönüp baktı, kadın oturmuş kahve içiyordu. Bavulunun indirilmesini, hesabının çıkarılmasını rica ederek, mahcup ve efendi adımlarla kadının masasına yanaştı, neredeyse komutan karşısında bir asker gibi esas duruşta, başıyla çok saygın bir selam verdi. Onu görünce kadının gözleri yeniden büyüdü.

-Az önceki rezalet için çok çok özür dilerim hanımefendi. Sandığınız gibi bir sapık değilim, olay tamamen çantam çalındı duygusuyla banyodan yarı köpüklü olarak fırlayıp resepsiyonu aramam, resepsiyonun bana oda numaramı sorması, benim kapıya gidip oda numarama bakmam sırasında kapının rüzgardan kapanması üzerine adem baba gibi koridorda kalışımdan ibaret. Sizin mastürbasyon diye yorumladığınız şey, üstümde kalan sabun köpükleriyle kendime köpükten bir don oluşturma çabalarıydı...
Kadın gülümsedi.

-Evet ama, ben sizi o halde görünce bütün

bunları düşünemezdim.

-Çok haklısınız hanımefendi. Sadece özür dilemek ve sizi bu konuda aydınlatmak istedim.

-Teşekkür ederim.

-Ben de hesabı beklerken bir kahve içecektim, izin verirseniz sizinle birlikte içebilir miyim?

-Soyunmamak şartıyla, evet! Buyrun!

dedi kadın gülümseyerek.

Zarif bir kadındı, uzun parmaklı, ince narin ellerinde taşlı yüzükler, boynunda, kulağında pahalı olduğu hemen anlaşılan takılar vardı. Yüzüne dikkatle bakıldığında kimi çizgilerden, göründüğünden daha yaşlı olduğu anlaşılıyordu, kırkbeş değilse bile, kırkın üstündeydi. Ancak hiç de öyle göstermiyordu. Otuz, otuzbeş yaşında sanılabilirdi. Gözleri gri mavi bir gülümsemeyi bakan, çiçek bahçesi gibi kokan, bakımlı, alımlı, memeleri gayet dik ve dolgun, bedeni incecik, güzel bir kadın.

Garson yanaştı, alaylı bir gülücükle bir şey içmek isteyip istemediğini sordu. Koridor olayından sonra otelde bütün personel ona bu alaylı gülücükle yanaşıyordu; koridorda otuzbir çeken herif! Kahve istedi, kadın da kahvesinin yenilenmesini istedi ve yanına bir fransız konyağı söyledi, Şükrü'ye de konyak önerdi. Şükrü bir an duraksadı:

-Yola gidicem, güneye iniyorum, ama bir konyaktan bir şey olmaz. Zaten konyaksız kahve, yıldız-

sız gece gibidir!
diyerek konyağa yazıldı.

-Konyaksız kahve, yıldızsız gece gibidir! Çok güzel! Kim söylemiş bunu?

-Ben uyduruyorum hanımefendi. İçmeye sebep olarak uydurduğum güzel özdeyişlerimden biridir! İçmek için sebepler ve sebep sonuç ilişkileri üretmek zorundayız ya!

-Aaa çok hoşsunuz vallahi... İsminiz neydi?

-Şükrü efendim. Okuldan beri Ayı Şükrü derler. Yanlış bir isim de değil yani. Bugün koridor sapığı olarak ayılığımı belli ettim zaten...

-Estağfurullah Şükrü bey... Siz oda numaranızı niçin bilmiyorsunuz?
diyerek güldü kadın.

-Her şey o Tombiş denen aptal kedinin yüzünden oldu efendim...
diye başlayıp gece başından geçenleri özetledi. Kadın zaman zaman kahkahalar atarak, gülerek, eğlenerek dinledi onu. İkinci konyakları söylediler. İlerleyen muhabbette, Nesrin isimli kadının İsviçre'de yaşayan bir dul olduğu, gençliğini Suadiye'de geçirdiği, İstanbul'a kısa bir süre miras işleri için geldiği, burada satılacak taşınmaz malları olduğu anlaşıldı. Kadından giderek hoşlanan Şükrü, onun da rahatlığı karşısında cesaretlenip garsonu çağırdı:

-Bize birer konyak daha getirin. Resepsiyona

bilgi verin, hesabımı kesmesinler, bu gece de kalıyorum. Bu konyakları, Nesrin hanım izin verirlerse benim hesabıma yazın.

dedi ve garson uzaklaşırken kadehini kaldırdı Nesrin'e. Kadın da gülümseyerek kaldırdı kadehini, göz göze tokuşturdular.

5

Masada Selanik mutfağından mezeler; kabak çiçeği dolmaları, börülce, zeytin, fava, karides, dipte buzuki tıngırtısı, yunan şarkıcı kadının hırıltılı sesi, ortada şarap şişesi. Şaraptan çok konyak şişesine benziyor biçimi, vazo gibi. Yunanistan'ın dağlık bir yöresinde papazlar yapıyormuş bu özgün şarabı, lokanta sahibesi Maria'nın dediğine bakılırsa. Aferin papazlar! Olumlu işlerle uğraşan papazlar da var demek ki!

-Ben papazın zeki, dinamik ve şarap yapanını severim!

dedi Şükrü, gülüştüler.

Sahil yolu kıyısında, ağaçlar, çiçekler ortasında insana huzur veren bahçe içinde bir rum lokantası. Bostancı'da güneş batıyor. Nesrin'in şerefine kaldırıyor kadehini Şükrü.

-Tesadüflere inanır mısınız Nesrin?

-Çok.

-Örneğin ben kapıda çırılçıplak kaldığımda, siz odanızın kapısını açmasaydınız, tanışmamış olacaktık.

diyerek bir aşkın başlangıcını baktı kadının gözlerinin içine. Nesrin gülümsedi. Gri mavi gözleri kısıldı. Laytın da laytı, incecik, mentollü, dantelli sigarasından yaktı, içine çekmeden üfledi dumanı pembe bo-

yalı dudaklarının arasından. Birden canı sigara istedi Şükrü'nün. Yıllardır içmiyordu, şu iki haftalık tatilde içse ne olurdu? Dönüşte gene bırakabilirdi.

-Sigaranızdan bir tane alabilir miyim?

-Tabii buyrun. Ben içmiyorsunuz sanıyordum.

-Beş yıldır içmiyorum. Şu an tatildeyim, onbeş gün içebilirim. Dönüşte bırakırım.

Nesrin çakmağıyla Şükrü'nün ağzına götürdüğü sigarayı yakarken Şükrü dolma parmaklarıyla kadının elini yumuşak bir hareketle kavradı, okşamaya başladı, sigara yakılış süresini ağzından geldiğince geciktirerek okşamayı uzattı, kadın hafif bir ürpertiyle çekti elini. Şükrü garsonu çağırdı, dört paket sigara ısmarladı.

İkinci şişe papaz şarabı açıldığında, daha kişisel ve özel şeylerden konuşmaya başladılar. Nesrin'in eşinin isviçreli bir ilaç üreticisi olduğu, iki yıl önce trafik kazasında öldüğü, Zürih'teki fabrika, malikane ve Cenevre'deki şatonun Nesrin'e kaldığı, İstanbul'a da mirascı olarak doğduğu köşkü ve kimi apartmanları satmaya geldiği anlaşıldı. Şükrü de sekiz yıl önce bir evlilik yaptığını, üç yıl önce boşandığını, işini, gücünü anlattıktan sonra, dan diye evlilik teklif etti kadına.

Öyle kalakaldı Nesrin'in ağzında kalamar. Kadın şaşkınlıktan ağzını biraz daha açınca, kalamar n'apsın, tabağa düştü.

-Şaka yapıyorsunuz herhalde!

-Çok ciddiyim Nesrin. Artık birbirimize, siz demesek daha doğru olur herhalde. Ben tesadüflere çok inanırım. Seninle çırılçıplak karşılaşmama kadar gelişen bütün olaylar, sanki daha önce planlanmıştı. Bu karşılaşma, hem de çırılçıplak, insanın en doğal haliyle, bize hayatımızın sunduğu bir çiçektir...

-Bakın, ben sizin sandığınızdan daha yaşlı bir kadınım.

-Yaşlı değilsin. Sen çok güzel ve muhteşem bir kadınsın. Yaşlı ve kel ve göbekli olan benim.

-Hayır. Siz çok güzel ve neşeli bir erkeksiniz. Ben evlilik düşünmüyorum. Üstelik bugün tanıştık.

Garson dört paket sigara ve kibrit getirdi. Hızla paketi açtı Şükrü. Jelatini, yaldızı sağa, sola fırlattı. Bir sigara yaktı, derin bir nefes çekti, arkasına yaslanıp iç geçirerek üfledi dumanı gökyüzüne. Konuya evlilikten girmesi saçma olmuştu. Nerden geldi ki aklına evlilik fikri? Cenevre'de şato, Zürih'te ilaç fabrikası deyince gözü dönmüştü birden.

-Sanma ki, senin İsviçre'deki zenginliğinin peşindeyim! Benim paraya, pula ihtiyacım yok!

dedi, kadının yüzüne bakmayıp deniz tarafına bakmayı sürdürerek ve SSK'dan kurtarılmış para zarfında 7800 kaldığını düşünerek. Kadın yanıt vermedi, o da bir sigara yaktı.

Gül satıcısı yanaştı masaya, Şükrü hemen bir

kırmızı gül aldı, uzattı Nesrin'e. Kadın duygulandı, teşekkür etti. Şükrü şarapları tazeledi, kadeh tokuşturdular. Dikledi şarabı:

-Dansa kalkalım mı?

dedi Şükrü. Ortada bir dans pisti yoktu, çalan parça dansedilecek bir müzik değil, içli bir yunan türküsüydü.

-Bu şarkıyla mı?

dedi kadın.

-Lütfen!

diye onu elinden çekerek kaldırdı Şükrü, oturdukları masayla yan masa arasındaki boşlukta sıkı sıkı sarıldı kadına, sağa sola dingildemeye başladı. Kadını kendine doğru çekiyor, memelerini göğsüne bastırıp sürtünüyor, eli yavaş yavaş kadının belinden kalçasına doğru ilerliyordu ki:

-Oturalım!

dedi Nesrin, oturdular. Şükrü hemen bir sigara yaktı. Şarap doldurdu kadehine, dikledi, bıyıklarını sıvazladı.

Yemeğin ilerleyen bölümü daha ölçülü, mesafeli gelişti. Şükrü kadına sen demekten vazgeçerek daha önceki saygın konumuna geri döndü. Nesrin neşeli halinden daha durgun ve ölçülü bir tavıra büründü. Irak'ın durumundan, genelde Ortadoğu'dan ve Avrupa Birliği'nden konuştular. Yemek sonunda kahvenin yanına konyak önerdi lokanta sahibesi Ma-

ria. Nesrin bunu olumlu karşılarken, Şükrü kahvenin yanına bir tek sek rakı söyledi. Rakısı gelince hesap istedi, uzattı kredi kartını garsona. Nesrin'den yaptığı kabalık adına özür diledi. O ortada bir kabalık olmadığını belirtti, tanışmaktan mutlu olduğunu ve güzel bir gece geçirdiğini söyleyerek teşekkür etti. Garson kredi kartının onaylanmadığını dile getiren sıkıntılı bir ziyaret yaptı masaya.

-Ne demek onaylanmıyor? Sen o kartın limitini biliyor musun? Senin makinen bozuk herhalde! Al şunu dene bakalım!

diyerek kartı alıp bir başkasını uzattı, öbür kartı inceleyerek uzaklaştı garson.

-Siz çok güzel bir kadınsınız. Sanırım bu yüzden karşınızda heyecanlandım. Sizi üzdüm, kırdımsa özür dilerim.

-Hayır. Bilakis, bütün bunlar kadın olarak gururumu okşadı. Gül için teşekkür ederim.

deyip masadaki gülü aldı, burnuna götürüp kokladı, sonra öptü gülü incecik dudaklarıyla. Çok güzeldi kadının dudakları, kalemle çizilmiş gibi, çizgi romanlardaki kadar güzel kıvrımları olan, öpbenisi çok güçlü iki dudak. Şükrü iki dudağını öne çıkararak uzaktan öpücük yaptı kadına. Kadın birden güldü.

Garson daha kahramanca yanaştı masaya, ikinci kartta sorun yoktu, uzattı kağıt parçasını, Şükrü bastı altına SSK çekinden esirgediği havalı imza-

sını.

Bir taksiyle otele geldiler, resepsiyondan anahtarlarını aldılar, asansöre doğru yürüdüler. Şükrü, gel lan buraya asansör, düğmesine bastı.

-Herşey için teşekkür ederim Nesrin hanım, sizin gibi bir insanı tanımak benim için bir şerefti, verdiğim geçici rahatsızlıktan ötürü tekrar özür dilerim.

-Rica ederim, sürekli özür dilemeyin, tanıştığımıza sevindim. Size iyi yolculuklar.

-Belki de kahvaltıda görüşürüz.

-Ben erken kalkarım.

-Ben de.

-Sekiz?

-Güzel!

dedi Şükrü. Asansör geldi, bindiler, kapı kapandı. Birden saldırıp dudaklarından öpmeye başladı kadını. Nesrin ne karşı koyduğu, ne yanıt verdiği bu zorlama öpücüğe, sağ eliyle okşadığı Şükrü'nün yanağını nazikçe iterek son verdi. Bakıştılar. Kadın gülümsedi. İkinci katta durdu asansör. İndiler, konuşmadan yürüdüler koridoru. Bitişik oda kapılarına ulaştılar. İkisi de anahtarları kapı kilidine sokarken;

-Aşağıda son birer kadeh içelim mi?

diye sordu Şükrü. Kadın duraladı.

-Hayır, teşekkür ederim. İyi geceler!

diyerek kapıyı açtı, odasına girdi.

Henüz gece yarısı olmamıştı. Odaya şampanya isteyip kadını odasına davet edebilirdi. Böyle bitemezdi bu gece. Otel telefonundan yan odayı aradı. Bir süre yanıt vermedi telefon, sonra açıldı.

-Alo?

-İyi geceler Nesrin hanım, duvarın öbür tarafından arıyorum. Düşündüm ki, bu gece böyle bitmemeli. Aramızdaki duvarı yıkmayı düşündüm. Bu saatte gürültü olur, diye vazgeçtim. Odama şampanya söyledim, sizi bekliyorum!

Bir süre yanıt gelmedi telefondan.

-Şükrü bey, soyundum, dökündüm. Duş yapıp yatmak istiyorum. İyi geceler!

diyerek kapattı telefonu kadın. Şükrü yeniden açtı telefonu, oda servisi aradı, bir ufak rakı ve meyva istedi. Soyundu, banyodan bir havlu alıp doladı beline. Bir sigara yaktı, pencereye çıktı. Nesrin'in penceresi açıktı, perdeler kapalı değildi, biraz sarkınca yatak ve odanın bir bölümü görünüyordu, kadın görebildiği çerçevenin içinde yoktu. Banyoda olabilir, diye düşündü. Banyoya gitti, havalandırma penceresinden yan banyodan gelen su sesini duydu. Duştaydı, çırılçıplaktı şu an. Sabunlu muydu? Orasına burasına sabun mu sürüyordu? Köpükler içinde miydi? Onu sabunlayan eller Şükrü'nünkiler olsaydı keşke! Odaya dönüp bir sigara yaktı, banyoya geri geldi, klozet kapağını kapatıp üstüne oturdu, yan taraftaki su şı-

rıltısını dinlemeye koyuldu. Eli cinsel organına gitti, okşadı. Okşayan el Nesrin'inki olsaydı keşke! Su sesi kesildi. Kapı tıkladı. Oda servis rakıyı sundu. Doldurdu bardağa, su ekledi, dikledi, ilk fırttan sonra koydu buzu. Pencereye gitti. Sarkarak yan odanın penceresinden içeriyi dikizledi. Kadın görünürde yoktu. Çöktü rakının başına. Elle tatmin olup olmamayı düşündü, vazgeçti.

Küçük rakıyı yarıladığında, Nesrin'le sevişmesinin şart olduğuna karar vermişti. Ok yaydan çıkmıştı. Hangi ok? Hangi yay? Bu tür akılcıl soruların sırası değildi. Pencereye gitti, Nesrin üstünde sadece incecik bir don, yüzükoyun yatağa uzanmış, ışıkları söndürmüş, başucundaki küçük lambanın ışığında dolgun kalçaları ay gibi parlıyordu. Görüntü çıldırtıcıydı, porno bir filmin ilk karesi gibi. Şükrü aniden bu filmde rol almaya karar verdi. Bu pencereden o pencereye geçilemez miydi? Tehlikeli olmakla birlikte olanaksız görünmüyordu. Pencerenin önüne bir sandalye getirdi. Sandalyenin üstüne çıktı. Elleriyle pencerenin pervazını tutarak pencerenin önündeki bir karışlık çıkıntıya bastı, bedenini dışarı aldı. Sağ eliyle yan pencerenin pervazını tutmayı başardı, sağ ayağını yan pencerenin çıkıntısına basmayı becerdi. Bir ayağı kendi penceresinin içinde, öbürü yan odanınkinde öyle kalakaldı. İki bacağın bu kadar ayrılmasından ötürü belindeki havlu çözülerek, bir para-

şüt gibi süzülerek otelin önüne düştü. Şükrü ani bir hareketle sol ayağını da yan oda penceresinin çıkıntısına basmayı başardı ve hiç beklemeden atladı odaya. Henüz uyumamış olan Nesrin birden döndü ve çığlık attı. Şükrü hemen üstüne atladı kadının. Memelerini sıkmaya, onu öpmeye uğraşıyor, kadın altında debeleniyordu:

-Yapmayın Şükrü bey... Saçmalamayın... Delirdiniz mi?

-Evet delirdim... Delirttin beni Nesrin.... Benim olacaksın...

diye inleyerek kadının donunu çıkarmaya uğraşırken, Nesrin Şükrü'nün hayalarına çok sert bir diz darbesi çıkardı. Şükrü;

-Agıhıh...

gibi bir ses çıkararak yana devrildi. Hızla gidip odanın kapısını ardına kadar açtı kadın.

-Hemen bu odayı terketmezseniz, resepsiyonu arayacağım.

Otelde adı koridorda otuzbir çeken herife çıkmış Şükrü süklüm püklüm kalktı, uysal bir çocuk gibi çıktı kapıdan. Nesrin kapıyı kapattıktan sonra çırılçıplak ve anahtarsız olarak koridorda bulunduğunu algıladı. Karşıdaki odalardan birinin önünde, yenilmiş, artığı alınsın diye bırakılmış tekerlekli bir yemek masası vardı. Masanın üstündekileri bir kenara topladı, çekip aldı masa örtüsünü, beline doladı ve

asansöre yöneldi.

Asansörden lobiye o kılıkta çıktığında, otele yeni gelmiş japon turist grubundaki herkes Şükrü'nün fotoğrafını çekti. Şükrü resepsiyona dayanıp anahtarının içerde kaldığını belirtti. Resepsiyondaki kız gene kıs kıs gülerek;

-Bu sefer sabunsuzsunuz!

dedi ve odanın yedek anahtarını uzattı. Romalı bir gladyatör gibi kahramanca bindi japonlarla dolu asansöre. İkinci kata kadar japonlar bir şeyler konuşup kıkır kıkır güldüler. Belki ikinci kattan sonra kendi aralarında daha da eğlenmişlerdir, ikinci katta terketti turist grubunu Şükrü.

6

Otel faturası beklediğinden yüklü geldiği için kredi kartıyla ödedi, çıktı otelden. Arabasının başında bahşiş beklentisi içinde, hiç gereksiz ve suratına yakışmayan yapay gülücükler sergileyen komiye beklentisi içinde bulunduğu 10 YTL'yi uzattı.

-Sağ ön lastiğiniz patlaktı, istepneyi taktık, lastik bagajda, onu bir yerde yaptırsanız iyi olur Adem bey!

-İsmim Şükrü.

-Öyle mi? Afedersiniz, otelde herkes size Adem bey diyor da...

dedi yapay gülücük sergileyicisi. Otel koridorlarında dal taşak dolaştığı için personel kendisine bu kod ismi takmıştı demek ki.

-Nasıl patlamış lastik? Ben geldiğimde patlak değildi!

-Sonra inmiştir havası.

-Nerde yaptırabilirim lastiği?

-Ne tarafa gidiyorsunuz?

-İzmit tarafına...

-İlerden Bostancı'ya girip benzincilere sorarsanız, gösterirler.

Arabanın içinde, koltuk altlarında cep telefonunu arandı, bulamadı. Saat 12.15'te bastı gaza.

Bostancı'ya saptı, rastladığı ilk çiçekçinin

önünde durdu. Girdi dükkana, yirmisekiz tane gül beğendi. Çantasından çıkardığı kartının arkasına "Özür dilerim. Sizi daima sevecek olan sapığınız Ayı Şükrü." yazdı, imzaladı, çiçekçinin zarfına koydu, üstüne "Sayın Nesrin hanım, Hotel Suadiye, oda no: 204" yazdı.

Lastikçi patlak lastiği onarırken, karşısındaki marketten sigara, çakmak aldı, ödeme sırasına girdi. Kuyrukta önünde bulunan kadın dönüp dönüp ona bakmaktaydı. Sonunda gülümseyerek;

-Afedersiniz, isminiz Şükrü mü?

sorusunu ifraz etti.

-Evet!

-Beni tanıdın mı?

diyerek saçlarını savurdu. Şükrü uzun uzun baktı ona. Boyalı sarı saçlı, koca memeli, etli dudaklı, bedeni biraz kalınlaşmış olmasına rağmen sarbenisi, dolanbanası olan, teni güneşten bronzlaşmış, iri yeşil gözleri fıldır fıldır bir kadın. Bu gözleri anımsar gibi oldu.

Gibi olmaktan öteye gidemedi.

-Çıkartamadım... Nerden tanışıyoruz?

-Sen lisedeyken, siz nerde oturuyordunuz?

-Şişli'de.

-Saadet apartmanı!

-Evet!

-Karşı dairede kim oturuyordu?

-Suna! Suna'sın sen!

diyerek sarıldı ona Şükrü.

-Terliyim afedersin...

diyerek Suna da sarıldı, öptü onu. Güney'e gittiğini, lastiğinin patladığını, onun onarımını beklediğini anlattı. Sarılmaya son vermeyerek memelerini sıkı sıkı Şükrü'nün göğsüne bastıran sütyen giymemiş Suna, marketin üstündeki apartmanda oturduğunu söyledi, ısrarla kahveye davet etti. Marketten çıkıp apartman kapısından girdiler. Asansör beşinci kata çıkarken onlar yirmi yıl geriye gittiler.

Şükrü lisedeyken oturdukları apartman dairesinin karşı kapı komşusu Hüseyin amcanın kızıydı Suna. Şükrü'nün babası Hüsrev beyle Hüseyin amca hafta sonları iddialı tavla oynarlar, Hüseyin amca marsı zar zor keserek;

-Çok iyi mars keserim!

diye gerinirdi. Şükrü lise sondayken Suna ortaokuldaydı. Mahallenin en beğenilen kızlarından biriydi. Zamanında Şükrü ona çok asılmış, az biraz fingirdemişler, sonunda Hüseyin amcadan tumturaklı fırça yemişti. Onun hiçbir oğlanla sıkı fıkı olmasına izin vermemişti babası. Hâlâ oldukça güzeldi.

Genç, kumral, delişmen bir kız açtı kapıyı. Daracık, kısacık, kökten kolsuz bir tişort giymiş, içinden memeleri fırladı fırlayacak, tişortla blucinin arasından, önden göbek deliği, arkadan kuyruk sokumu

görünüyor. Göbek deliğini gümüş bir halka süslüyor! Belinden başlayan bir ejderha dövmesi kuyruk sokumuna doğru devam ediyor. Kızın bel altındaki ayva tüyleri ejderhanın kılları sanki.

-Burcu benim kız arkadaşım, beraber oturuyoruz!

diye tanıttı onu Suna. Eve girer girmez içerlerden bir yerden deli gibi gelen beyaz, çirkin, kocaman, sarkık memeleri yere sürünen, ağzında dişleri seyrelmiş yaşlı köpek önce Suna'nın bacaklarına sürtündü, sonra Şükrü'nün apış arasını kokladı. Uyuz oldu Şükrü, geri sıçradı.

-Bi şey yapmaz. Koklayıp beynine kaydedecek senin kokunu.

diye köpeği yatıştırdı Suna.

-Niye oramı kokluyor?

-Erkekten anlayan bir kadındır Deyzi.

dedi Suna. İki kadın deli gibi güldüler, elleriyle birbirlerinin omuzlarına vurdular. Anlamsızca uzun sürdü gülüşmeleri.

-Siz oturun, ben kahveleri yapayım!

deyip salonu gösterdi Suna. Şükrü ve Burcu girişin solundaki büyük salona girerlerken Suna;

-Dur bir dakika, bunu görmen lazım Şükrü!

diyerek giriş kapısının tam karşısına rastgelen, açma kolu olmayan kapının yanındaki sehpanın üstünde duran kapı kolunu aldı, kolsuzluğuna soktu kapı-

nın, açtı kapıyı. Büyük ve karmakarışık bir mutfak. Mutfakta görülmesi gereken şey; tabak, çanak dolabının üstüne yuva yapmış bir kumru. Yumurtlamış, kuluçkaya yatmış.

-Deyzi buna bir şey yapmasın diye kapının kolunu çıkarıyoruz...

-Kol olunca açabiliyor mu bu kapıyı köpek?

-Tabii, atar patisini hemen açar...

-Bu kumruyu nerden buldunuz?

-Erdek'teydik Burcu'yla. Biz yokken pencereden girmiş, yumurtlamış, yuva yapmış buraya Kumroş!

Kumrunun çevresine su kabı, yem kabı biçiminde bir kuş cenneti düzenek de kurulmuş. Uçmuş bu Suna, diye düşündü. Şükrü ve Burcu salona geçtiler. Havadan, sudan ve pet şişelerden konuştular. Suna kahvelerle geldi. Kahve boyu eski anılar tazelendi. Saadet apartmanı kapıcısı, yanıtları almış olmasına rağmen soruları yineleyen Laz Aptullah'ın kepçe kulakları çınlatıldı. Suna Şükrü'nün kahve falına bakmakta ısrarlıydı, fincan kapatıldı, her nedense viskiye geçildi.

-Burası çok sıcak, balkona geçelim!

dedi Suna. Salondan çıktılar, koridoru yürüdüler. Mutfağın bitişiği yatak odası, kocaman bir yatak var. Onun bitişiği bir küçük oda, kullanılmayan şeyler yığılı, ardiye gibi bir yer, koridorun sonu banyo, sağ

taraf balkon. Bir tek yatak odası var evde. Demek ki birlikte yatıyorlar! Başka apartmanlarınkine bakan balkon püfürtülüydü. Bir masa, dört sandalye, bir kerevet vardı. Masaya oturdular. Viskiler yenilendi.

-Madem belirli bir programın yok, kal bu gece burda Şükrü, yarın inersin güneye.

dedi Suna, yeşil gözleriyle cinsel şeyler bakarak.

-Evet, lütfen kal! Yalnız ben ortada yatarım!

diye güldü Burcu.

Acayip oldu Şükrü. İki kadınla birlikte yatmak! Hayatta hiç denemediği bir şey. Ayrıca Suna ayrı güzel, Burcu başka türlü fıstık. Kulaklarına inanamayan Şükrü, olaydan emin olmak üzere;

-Üçümüz birlikte mi yatıcaz?

diye sordu.

-Evet! Ben ibneyim ağbi!

deyip kahkaha attı Burcu. Onun gülmesine Suna da katıldı. Bir süre gülüşüp birbirlerinin omuzlarına vurdular. Suna Burcu'nun kıçına bir şaplak attı, anlamsız bir gülme krizine girdiler.

Şükrü'nün kahve falında, şaha kalkmış bir ata binmiş iki çıplak kadın çıkınca, geceyi orda geçirmesine oy birliğiyle karar verildi.

-O zaman lastikçiye gidip arabayı aliim geliiim...

diye kalktı Şükrü.

Lastik onarım parasını vermemek için arabayı

bırakıp kaçtığını sanarak bunalıma girmiş salak lastikçiye parasını verdi, arabasını apartmanın yanındaki avluya parketti. Bavulundan bir temiz don çıkarıp el çantasına tıkıştırdı, kilitledi arabayı. Marketten dört şişe rakı, beş paket sigara aldı.

Asansörde içi içine sığmıyordu. İçimi genişletmem gerek, diye düşündü. Rakılar daracık asansöre sığmıyordu. Asansörü genişletemezdi. Bir düşte gibi hissediyordu kendini. Kapıyı Deyzi ve bornozlu Suna açtı, saçları ıslaktı.

-Rakı vardı evde.

-Eeee, gece uzun! Sabaha karşı nöbetçi market aramayalım, diye düşündüm. Rakısız gece, rüzgarsız yelken gibidir!

Suna balkona çilingir sofrası hazırlarken Şükrü duş yaptı. Uzun ferah donuyla geldi kuruldu rakı sofrasına. Zurna olmamak lazım bu gece, diye düşünerek layt bir rakı koydu kendine. Suna, üstüne minik bir beyaz gecelik giyinmiş, kıçı başı ortada, elinde küçük tabaklar, içlerinde üstüne kürdan batırılmış zeytinler, peynirler ve bir kayık tabağa doğranmış karpuzla geldi oturdu Şükrü'nün karşısına. Kadeh tokuşturdular.

-Burcu nerde?

-İçerde, cep telefonuyla konuşuyor.

Güneş devrilmiş, akşama yönelmişti zaman. Karşı apartmanların balkonlarında pek hareket yok-

tu, yalnızca en yakın olanın üst katının köşe dairesinin balkonunda yaşlı bir adam gazete okumaktaydı. İki apartman arasındaki çınar ağacından cikcikleyerek serçeler uçuştular. Burcu da gelip oturdu masaya. Üç kadeh tokuştu.

-Tankut muydu arayan?

diye sordu Suna.

-Başka kim olabilir?

diye omuz silkti Burcu. Suna kerevetin üstündeki kasetçaların düğmesine bastı.

-Sana kırmızı çok yakışıyor...

diye bas bas bağırıyor şarkıcı kadın. Bir cinayetten mi söz ediyor? Bu müzikal bir cinayet mi yoksa? Bir ispanyol matador duygusu mu yani? Sana kırmızı çok yakışıyor! Yılın rengi kan rengi. Rakıya karpuzun yakıştığı kesin. Şarkıcı kadının kırmızıdan kastı nedir? Bunları düşünmekten vazgeçerek çatalın ucuna taktığı bir karpuz parçasını Suna'nın ağzına soktu ve onun gözlerine bakarak eşlik etti şarkıcı kadına Şükrü:

-Sana kırmızı çok yakışıyor!...

Burcu'nun cep telefonu, aç şunu Burcu, gürültüsüne başladı. Burcu kimin aradığına baktı. Suratını ekşitti.

-Tankut mu?

dedi Suna, tedirgince.

-Evet.

-Açma!

-Açmazsam daha fena olur.

deyip ayaklandı, ne istiyosun be Tankut, komutunu tıklayarak açtı telefonu, içeri geçti.

-Kim bu Tankut?

diye meraklandı Şükrü.

-Hıyarın biri.

-Ne istiyor?

-Burcu'ya hasta. Onunla evlenmek istiyor.

Burcu heriften nefret ediyor. Hanzonun önde gideni. Geliyor, Burcu'yu alıp otele götürüyor, becerip taksiyle gönderiyor...

-Burcu niye gidiyor otele?

-Tankut'a bir şey denilemiyor ki... Belâ!

-Ne iş yapıyor?

-Bir çeşit mafya.

-Zaten artık herkes mafya. Bir mafyanın içinde bulunmayan adamdan sayılmıyor...

-Tankut belinde tabancayla dolaşıyor. Tehlikeli bir herif.

-Artık herkes tehlikeli. Tehlikesiz tip yok.

Burcu geldi, kapattığı telefonu masaya koydu, oturdu, rakısını dikledi.

-Ne diyor?

-Amaaan... Her zamanki hikaye işte!

Şükrü ayaklanarak ikisinin oturduğu sandalyelerin arasına girdi, Suna'nın önce saçlarını, sonra kulakla-

rını, ardından boynunu okşamaya koyuldu. Burcu Şükrü'nün sırtında işaret parmağını gezdirmeye başladı. Şükrü Suna'yla uzun bir öpüşmeye girince, Burcu elini uzun ve ferah donun içine sokup Şükrü'nün en duyarlı organını usul usul sıvazlamaya geçti. Şükrü sağ eliyle arkasındaki Burcu'nun sol memesini yakaladı.

-Sıkma!

dedi Burcu.

-Niçin yatağa geçmiyoruz?

diye sorunca Şükrü, hemen yatak odasına gittiler. Kadınlar çabucak soyunup yatağa atladılar ve birbirlerini okşayarak öpüşmeye başladılar. Burcu'nun ejderha dövmesinin kuyruğu kıçının deliğine kadar devam ediyordu. Şükrü onları izleyerek şehvetle donunu indirdi, balıklama daldı yatağa. Hummalı ve karmakarışık bir sevişme başladı. Şükrü olup biteni zaman zaman yatağın yanındaki üçlü paravan aynadan görüyor, bundan daha da tahrik oluyordu.

Suna bir eliyle Burcu'yu okşarken, öbür eliyle Şükrü'nün günlerdir böyle bir özlemle yanıp görev aşkıyla tutuşan cinsel organını kavramış, ağzına almış deli gibi yalıyorken, Şükrü sağ eli Suna'nın sağ memesinde, sol eli Suna'yı okşayan Burcu'nun sol memesinin sertleşmiş ucuyla oynarken, Burcu'yla öpüşüyorken, zevkten inleyerek bir ayıya özgü sesler çıkarırken, kıçını kimin yaladığını merak edip ar-

dına baktığında Deyzi'nin de olayların içinde olduğunu farketti. Bir anda tüyleri diken diken oldu Şükrü'nün:

-Siktir git, aptal köpek!

diyerek ayağıyla itti onu yataktan. Deyzi hırlayarak yeniden çıktı yatağa, Şükrü'nün sırtına atladı.

-Hassiktir yahu, böyle olmaz ki bu iş...

dedi Şükrü, sevişme durdu.

-Bu köpeği bir yere kapatamaz mıyız?

-Kapatamayız, ağlar!

dedi Suna. Şükrü sinirle kalktı, balkona gitti, rakı koydu, bir sigara yaktı. Rakısından fırt alırken, karşı apartmanın balkonunda gazete okuyan yaşlı adamla göz göze geldiler. Adamın şaşkın bakışından çıplak olduğunu hatırladı, yatak odasına geri döndü... Kadınlar kendi aralarında sevişmeyi sürdürüyorlar, Deyzi yatağın ortasında onları izliyordu. Burcu'nun cep telefonu, hemen açın beni, inlemesinde bulundu. Sevişme durdu. Burcu kalktı, telefonu tıkladı, konuşarak salona yöneldi.

-İn lan ordan Deyzi!

diyerek köpeği itti, sırtı Suna'ya dönük olarak oturdu yatağa Şükrü, sigarasından derin bir nefes aldı. Suna yanaşıp omzunu, sırtını öpmeye başladı. Telaşla Burcu geldi:

-Geliyor!

-Saçmalama!

diye irkildi Suna.

-N'oluyor?

diye sordu Şükrü.

-Tankut. Geliyor. On dakikaya aşşağıda olun, dedi. Yanında bir arkadaşı varmış, seni de istiyor. dedi Burcu, Suna'ya. Suna'nın suratı allak bullak oldu. İkisi birden Şükrü'ye hiçbir açıklamada bulunmadan hızla giyinmeye başladılar.

-N'oluyor allahaşkına?

diyerek bilgi almak istedi Şükrü.

-Tankut eşşolueşşeği! Gitmezsek pislik çıkarır. Biz birkaç saat içinde döneriz.

Sen keyfine bak. Mutfaktan bir şey alırsan, sakın kapıyı açık bırakma, kapının kolunu çıkarmayı unutma, seni seviyoruz!

dedi Suna. İkisi de öptüler Şükrü'yü, telaşla çıktılar evden.

7

Bacaklarını omuzuna aldığı Burcu'nun üstüne çıkmış gidip geliyorken, taşaklarını yalayan Suna'nın iki memesini avuçlarına almış mıncıklıyorken ve bütün sahneyi ve odanın kapı tokmağına tasmasından bağlanmış hırlayan Deyzi'yi, yatağın yanındaki paravan biçim üçlü aynada başrol oynadığı porno film gibi izliyorken, gözüne giren güneşle uyandığında Deyzi ayak parmaklarını yalıyordu. Balkondaki kerevette sızmıştı. Düşünden silkindi, Deyzi'ye tekme attı. Hayvan uzaklaştı ancak sinirli ve kesik kesik havlamaya koyuldu.

-Kes lan!

Köpek sustu. Saate baktı, 08.25. Kalktı, evi dolaştı. Suna ve Burcu gelmemişlerdi. Onları beklemeli miydi? Aslında muhteşem bir fuhuş olacaktı, olamadı. Beklemeye değerdi. Gözü köpeğe takıldı. Bu köpek buradayken keyifli bir sevişme olamazdı. Tuvalete gitti, oturdu klozete, uzun uzun işedi. Bu sırada sağ omuz başında kobra yılanı tıslamasıyla başlayıp bir gergedanın burnundan soluması gibi süren garip bir ses duydu. Daha başka ne hayvanlar var acaba bu evde, diye düşünerek ürküntüyle sağ omuz başına döndü, lavabonun yanındaki sette vahşi bir hayvan gözlenmiyordu. Sadece köşede, üstünde yeşil ışık yanıp sönen, fişi prize takılı, karış boyunda bir aygıt

vardı. Burnuna güzel bir koku geldi. Elini yıkarken az önce duyduğu sesin belirli aralıklarla hoş koku fıslayan bu aygıttan geldiğini çaktı. Ne salak icatlar var! Kokudan çok ses üretiyor. Bu zamazingonun o korkunç sesleri çıkarmadan koku üfleyenini yapmak çok mu zor? Çıktı tuvaletten. Kapıda dikilmiş Deyzi ile karşılaştı, onu tekmeleyerek salondaki giysilerine kavuştu. Kararlı bir biçimde giyindi. Ayakkabılarını bulamıyordu. Uzun araştırmalardan sonra birini salondaki koltuğun altında, öbürünü ardiye olarak kullanılan odadaki bir sandığın içinde buldu.

-İbne Deyzi!

diye söylendi. Giydi ayakkabılarını, çantasını aldı, Deyzi'ye sıkı bir tekme attı, çıktı evden, tam kapıyı çekecekken duraksadı, biraz daha beklemeye karar verdi. Bu iki kadınlı muhabbeti yaşamalıydı. Her zaman karşısına çıkacak bir fırsat değildi. Eve girdi, içerden kapattı kapıyı. Deyzi deli gibi havlamaya başladı.

-Uzak dur benden, çok sinirliyim Deyzi!

Çantasını bıraktı, mutfağın kapı kolunu alıp yerine soktu, Deyzi giremeden mutfağa sızıp içerden kapattı kapıyı. Kumru ürkerek dikildi yuvasında.

-Merhaba Kumroş! Kapattık kapıyı, Deyzi giremez. Endişelenecek bir şey yok!

Bu kumrunun kızartması güzel olur, diye düşündü. Fakat onu kes, biç, tütsüle, tüyünü yol, uzun iş, duy-

gusuna ulaşarak kumrulu kahvaltıdan vazgeçti. Yanyana bir büyük, bir küçük buzdolabı vardı, her ikisinin de kapısını açarak uzun uzun inceledi içlerini. Üç yumurta, bir büyük domates ve kıyma çıkardı. Bir tavayı koydu ocağın üstüne, içine biraz sıvı yağ döktü, yaktı ocağı. Yağ kızıp duman çıkarmaya başlayınca üç tahta kaşık kıyma koydu tavaya, geri kalan kıymayı dolaba kaldırdı, tahta kaşıkla yaydı kıymayı, karıştırdı, ateşin altını kıstı, tavanın kapağını kapattı. Domatesi özenle soydu, ince kıyım doğradı bir tabağın içine, tabağı tavaya boca edip yeniden karıştırdı cozurdayan kıymayı. Ekmek kabını buldu. Beş dilim ekmek kesti. Kavrulan kıymayı yeniden karıştırdı, tuz, karabiber, pul biber ekledi. Sıcak su ısıtıp kendine kocaman kulplu bir fincanda neskafe yaptı. Mutfağı saran kıyma kokusu Kumroş'u hareketlendirdi, Deyzi dışardan kapıyı patilemeye başladı. Hayvanatla ilgilenmeyerek, tekrar karıştırdı kıymayı. Ekmek dilimlerini kızartma aygıtına koydu. Kıymanın kıvama geldiğine karar vererek, tahta kaşıkla ortasına üç boşluk açtı. Ocağı söndürdü, üç yumurtayı kırdı boşluklara. Tavanın kapağını kapattı. Yumurtalar kıymanın ve tavanın ısısıyla, bir buçuk dakika kadar pişecekti. Saatine baktı. Kızarmış ekmek dilimlerini, kahveyi aldı, çıktı mutfaktan, kapıyı kapatıp kapı kolunu çıkardı yerinden, sehpanın üstüne koydu, Deyzi'yi tekmeleyerek balkona geldi. Elindekileri bıraktı

masaya. Mutfağa geri dönüp bir çatal ve tavayı aldı, getirip koydu sofraya. Saatine baktı. Gözü saatte altı saniye bekledikten sonra, açtı tavanın kapağını. Tam istediği gibiydi, yumurtalar pek pişmemişti, henüz sıvı haldeki üç yumurtaya da ayrı ayrı ekmek banarak, yaydı kıymanın üstüne. Kızgın kıymanın üstüne yayılan yumurtalar fısır fısır pişmeye, beyazı ortaya çıkmaya başladı. Şapur şupur yemeye koyuldu. Ağzının kıyısından akan yumurtaları ekmekle siliyor, o ekmeği kıymaya banarak, löp diye yutuyordu. Hızla temizledi tavayı, ekmekle sildi tavanın dibini, attı ağzına ekmeği. Başında dikilen Deyzi'ye zırnık koklatmadı.

Saat, 9.40. Suna ve Burcu'dan ses, seda yok. Tankut nasıl bir herifti acaba? Şak telefon ediyor, on dakika sonra gelip karıları alıyor, otele götürüyor, beceriyor, taksiyle gönderiyor! Karılar Tankut'u hiç sevmiyorlar, koşa koşa gidiyorlar! Suna ve Burcu telekız mıydılar acaba? Neyle geçiniyorlardı?

Kapı çalındı. Geldiler işte! Deyzi kapıya koştu, Şükrü de peşinden gitti. Açınca genç bir adamla karşılaştı. Bej rengi takım elbiseli, vişne çürüğü gömleğinin üstten üç düğmesi açık, çok kıllı göğüslü, esmer, kara gözlü, korkutucu bakışlı ve duruşlu bir herifti.

-Burcu yok mu?

-Hayır. Dışarda.

-Suna?

-Birlikte çıktılar.

-Ne zaman çıktılar?

dedi herif hesap sorarcasına.

-Dün akşam.

-Sen kimsin?

-Şükrü.

-Ne arıyorsun yani burada?

diyerek içeri girdi, Deyzi'nin başını okşadı;

-N'aber lan Deyzi!

diye gülerek evi çok iyi bilen biri gibi salona geçti, büfenin üstündeki içki şişelerinin arasından viskiyi aldı, büfeden bardak çıkardı, doldurdu, lap diye dikledi. Bir sigara yakıp oturdu koltuğa. Şükrü sıkıntılı bir biçimde;

-Ben Suna'nın çocukluk arkadaşıyım. Çocukken komşuyduk, kardeş gibi büyüdük... babası Hüseyin amcayla rahmetli babam tavla oynarken biz Suna'yla evcilik oynardık...

diye oturdu karşısına, tedirgince sigara yaktı ve merakını giderme derdine düştü:

-Siz kimsiniz?

-Mustafa.

-Anladım.

Kısa bir sessizlik oldu. Neyi anlamıştı ki Şükrü? Sigaralarından birer fırt çektiler. Kimdi bu herif? Hiçbir şey anlamamış olan Şükrü bozdu suskunluğu:

-Siz Suna'nın neyi oluyorsunuz?

-Sık gelirim ben buraya.

diye kestirip attı Mustafa, ayağa kalktı, yeni bir sek viski doldurdu bardağa, ayakta dikledi, bir yenisini koydu, oturdu.

-Ben ticaretle uğraşıyorum, ya siz?

dedi Şükrü, konuşma olsun diye.

-Bizimki de ticaret sayılır!

diye pis pis sırıttı Mustafa. Deyzi geldi, Mustafa'nın ayağının dibine yattı. Bu kez daha uzun süren suskunluğu Mustafa'nın cep telefonu bozdu. Telefon kalın sesli bir adamın söylediği bir rap parça çalıyordu: "Ben adamın ağzına sıça..." derken tıkladı Mustafa.

-Alo?.... Geldim, burdayım ağbi... Evde yoklar... Dün gece çıkmışlar!... Evde bir tip var, o söyledi... Tanımıyorum... İllaki gelecekler... Ben buradayım, bekliyorum... Tabii tabii... Yok ben silahlıyım ağbi, merak etme!

gibi bir konuşma sonucu kapattı telefonu Mustafa. Birden tansiyonu düştü Şükrü'nün. Çok boktan ve derin devlet bir olayın içinde olduğunun farkına vardı. Siyasal bir görüşü yoktu. Seçimlerde, Mesut Yılmaz hoş adam, Tansu Çiller güzel kadın, Cem Uzan çok yakışıklı biçiminde oy kullanan salak seçmen çoğunluğu takımındandı. Güçlükle ayağa kalktı.

-Sanırım kızlar gecikecekler... Ben de yolcuyum. Güneye tatile gidiyorum... Siz oturun keyfinize

bakın... İyi günler... Memnun oldum Mustafa bey. diyerek hızla ve kısaca elini sıkıp ezile büzüle çıktı salondan. Çantasını kaptığı gibi evden dışarı attı kendini. Bindi asansöre, Z'ye bastı. Derin bir oh çekti.

8

Bilinçsizce bastı gaza, uzaklaştı Bostancı'dan. Çevreyolu okunu izledi araba. Suna ve Burcu'ya ondört tane gül gönderse miydim acaba, diye düşündü. Niye gönderecekti? Salak karılar, tahrik edip öyle yüzüstü, Deyzi'yle başbaşa bırakıp gitmişlerdi onu ve şaha kalkmış, o güne dek hiç görmediği bir boyuta ve keser sapı sertliğine ulaşmış en duyarlı organını. Gece yarısına kadar Deyzi'ye küfrederek rakı içmiş ve kerevette sızmıştı. Adi karılar! Onlara çiçek göndermek için ortada hiçbir sebep yoktu. Zaten şimdi gönderse çiçekleri Mustafa alacaktı. Kimdi Mustafa? Niye eve sık sık geliyordu? Burcu'nun sevgilisi miydi? Burcu'nun sevgilisi Suna değil mi? İkisiyle birlikte mi yatıyordu Mustafa? Bu karılar üçlü muhabbetten mi hoşlanıyorlardı? Deyzi'yle Mustafa arasındaki yakınlık nerden kaynaklanıyordu? Mustafa Deyzi'li fuhuşlar mı seviyordu? Neden silahlı? Telefonda konuştuğu ağbi kim?

Çevreyolu sakindi. Diskdöndüreni tıkladı. Chick Corea'nın arabanın içini fırdolanan müziğiyle keyfi yerine geldi. Caz müziği sevgisi okul yıllarından kalmaydı. O zamanlar ingilizce şarkılar modaydı. Kızlara hava atmak için o şarkıların bir iki satırını mırıldanabilmek gerekiyordu. İngilizce bilmeyenlerse sözsüz olan, ıslıkla eşlik edebildikleri caz müziğine

yöneliyordu kız tavlamak için. Tamamen, halen de pek kıvıramadığı ingilizce derdiyle başlamıştı Şükrü'de cazseverlik. Bu konuda derin bilgisi yoktu. Kimi cazcıları mimlemiş, sürekli onları dinler olmuştu.

Paralı yol girişinden iki simit aldı. Sol şeritten kökledi, sollamayı sever, sollanılmaktan hoşlanmazdı. Onu sollayan arabalarla yarışır, manyakça peşlerinden gider, illaki bir yerde sollar ve o araba dikiz aynasında küçük bir lekeye dönüşürken sırıtır, daha da abanır gaza, yok ederdi aynadaki araba görüntüsünü. Dikiz aynasında kımıldayan leke görmekten hiç hoşlanmazdı. Önünde, arkasında kimse olmasın, yol Şükrü'ye aitmiş gibi keyifle gitsin isterdi. Bütün arabaları sollayarak, kimi yol vermeyen arabaları sağlayarak simitleri bitiremeden ulaştı İzmit'e. Bir pişmaniyecinin önünde durdu, karışık pişmaniye, saray helvası ve su aldı. Bastı yeniden gaza. Sağlı sollu pişmaniyeciler son buldu. Kırmızı ışıklarda keten helvacılar saldırısı başladı. Helvacıları, okunmuş kağıt mendil ve kibrit kutusu boyut Kuran satan teset-türlü kız çocukları izledi.

-Kuran'ın yanında promosyon mikroskop var mı yavrucuğum?

-Yok ağbi!

-E, nasıl okuyucam ben onu?

-Bu okumak için değil ağbi, kazadan belâdan korur...

Nihayet bitti İzmit'in kırmızı ışıkları. Yalova okunu izledi araba. Gölcük'e doğru, geç geç bitmez kamyonlu bir trafiğe dönüştü yol. Sonunda otomobiller taşıyan bir uzun aracın kıçına takılarak, onu bir türlü sollayamayarak, sinir yaparak ulaştı Gölcük'e.

Gölcük'te ana cadde üstünde bir lokantanın önüne parketti, indi. Sekiz ya da dokuz yaşındaki bir çocuk koşuşturdu oturduğu masaya, elindeki pis bezle masanın üstündeki soluk, pembe çiçekli pis muşambayı şöyle bir sıvazladı. Bezin pisliği bezde kaldı, muşambanın pisliği biraz yer değiştirmiş oldu.

-Hoş geldiniz!

dedi çocuk sanki garsonmuş gibi. Yanlış bir yerde mola verdiğini algıladı, ancak lokantamsı yeri sarmış ızgara kokusu oradan kalkıp gitmesine engel oldu.

-Köfte ne etinden?

-Dana galiba. Babama sorup geleyim...

-Kedi eti olmasın?

-Kedi değildir, babama sorup geleyim!

-Gölcük'ün kedisi meşhur değil midir?

-Değildir.

-İstersen git bi babana sor!

Yıldırım hızıyla babasının yanına gidiyor, sorup geliyor, okul tatili dolayısıyla sanki garsonmuş gibi babasına yardımcı olan çocuk:

-Etlerimiz danaymış ağbi.

-Peki tamam, bir buçuk köfte, piyaz, ayran.

Piyaza sirke koyulmasın! Ayrana buz atılsın!

-Buzumuz yok ağbi.

-Kiminiz var?

-Buz ısmarladık, gelmedi... Ama ayranımız soğuktur ağbi.

Kan ter içinde, kasanın hemen arkasında bulunan ızgaranın başındaki babasına koşturup siparişi bildirdi, sanki garsonmuş çocuk.

Haritayı inceleyip nereye gidebileceğini düşündü. Yalova, Bursa, Balıkesir üzerinden Ayvalık'a geçebilirdi. Geceyi Cunda'da geçirebilirdi. Köfte geldi. Yalamadan yuttu, yarım porsiyon ek köfte ve bir ayran daha istedi. Köftelerin daha iyi pişirilmesini rica etti.

Kendini garson olduğuna iyice inandırmış olan çocuk yirmi saniyede bir küllük değiştirerek, çok havalı biçimde yapmak istediği bu operasyon sırasında masanın dört bir yanına küller saçarak, varlığıyla tacizi sürdürüyordu. Yeniden incelemeye koyuldu haritayı. Kalabalık ve radar kontrollü yollardan gitmektense, tenha ara yolları seviyordu. Aslında Amerika'dan getirttiği, 450 dolar ödediği, fişi arabanın çakmak deliğine uygun "radarkakan" ismini verdiği bir aygıtı vardı. Radara bir kilometre kala cik cik ötmeye başlıyordu. Kuş ötünce, frene basarak 80 kilometre hızla gezintiye çıkıyordu Şükrü, kısa bir süre sonra da polis otosuyla karşılaşıyor, sırıtarak geçi-

yordu önlerinden. Ancak kimi zaman uçara kaçara öttüğü, arasıra da radar yanından geçip ötmediği oluyordu. Yalova'dan geçeceğine Karamürsel'den güneye sapıp Yalakdere üzerinden İznik gölüne çıkar, ordan batıya sapıp Orhangazi, Gemlik, Mudanya, Zeytinbağı, Esence yolundan, hiç Bursa trafiğine bulaşmadan ulaşabilirdi Karacabey'e. Çok sinir bozucuydu Bursa trafiği. Üstelik Bursa'da son çok yıllardır "Anakent Belediyesi Çalışıyor" yazılı tabelalarla süslü, sürekli bir yol yapımı çalışması sonucu değişik oklarla size Bursa'nın varoşlarını gezdiren bir serüvene dönüşüyordu Bursa'nın geçilişi. Şehri şöyle bir dolaşıp tavaf etmeden salmıyorlar insanı. Aşırı konukseverler. Ek köfteyi yedi, ayranın dibini dikledi, hesap ödedi, Bursa'dan geçmemekte kararlı olarak yeniden koyuldu yola.

Nesrin çiçekleri alınca ne yapmıştır acaba? Niçin cep telefonunu istememişti kadının? Hoş çiçeklere iliştirdiği kartında iş, ev ve cep telefonları vardı. Cep telefonunun kaybolduğunu anımsadı. Yandaki koltuktaki sigara paketlerinin yanında, üstünde "Hotel Suadiye" yazan kibrit kutusu gözüne ilişti. Üstünde telefon numarası olup olmadığına bakmak için kibrit kutusunu aldı. Evet vardı, bu numaradan 204 nolu odayı bağlattırabilirdi. Deli gibi sevindi, bu sırada yoldan çok kibrit kutusuna baktığı için önünde giden traktöre çaptı. Kibrite bakarken duy-

duğu büyük gürültü ve yaşadığı sarsıntının bu çarpışmadan kaynaklandığını algıladı. Emniyet kemeri takılı olduğundan ön camdan fırlamaktan kurtulmuştu. Traktöre pek bir şey olmazken otomobilin sağ çamurluğu yamulmuş, sağ ön kapı içine göçmüş, açılamaz duruma gelmişti. Karamürsel'e 8 kilometre kala olan bu kazadan burnu kanamadan kurtulmuştu Şükrü, buna şükretti. Traktör sürücüsüyle biraz ağız dalaşı yaptılar. Traktörün sadece arka plakası düşmüştü. Somun ve cıvata parası olarak 50 YTL verdi sürücüye, fit oldular. Araba çalışıyordu, dörtlüleri yaktı, ağır ağır Karamürsel oto sanayi çarşısına ulaşması gerekiyordu. Elinde plaka, cep telefonuyla birini arayan traktör sürücüsünü sollayarak, bir sigara yaktı, sağdan yavaş yavaş ilerlemeye koyuldu. Traktör sürücüsü onun ardından bakarak, gülerek sürdürdü cep telefonu görüşmesini:

-Yok, bizde bi hasar yok yahu! Ani firen yaptım, zart diye girdi altıma salak! Onun arabanın ağzına sıçıldı, bizim sadece plaka düştü. Benim azcık kıçım acıdı... Elli milyon hasar parası aldım, müjde vereyim dedim... Allahtan emniyet kemeri bağlıymış, ölse beş kuruş alamazdık... He... Sen balıkları al, ben bir iki kaza daha yapiim, rakıyı alır gelirim... Gün batarken oto sanayiye gidicem, plakayı taktırıcam, tamircilerden yüzdemi alıcam, güneş batmadan gelirim... Yok yok, geceye kalmam, gece çok

hızlı gelenler oluyo, biliyon bizim arka lambalar da yanmıyo, biz de tehlikeye giriyoz...

9

Karamürsel oto sanayi çarşısında, arabanın onarımının bir ya da bir buçuk gün gibi bir zaman dilimine yayılacağı anlaşıldı.

-Siz mi ödeyeceksiniz, sigorta mı ödeyecek?

diye sordu işi üstlenen tamirci.

-Ben ödeyeceğim, sonra parayı SSK'dan alacağım.

-SSK'dan mı?

-Evet. Araba SSK'nın arabası! Ben SSK tatil müfettişiyim.

-Tamam. Mesele yok ağbi.

-Karamürsel'de düzgün bir otel var mıdır?

-Şehirden çıktıktan 11 kilometre sonra sağda, deniz kıyısında güzel bir otel var.

-Tamam. Bana bir taksi çağırın.

-Kapora verecek misiniz ağbi?

-Arabayı bırakıyoruz ya, arabadan iyi kapora mı olur? İstersen sen de bana kimliğini ve dükkanın anahtarını ver!

dedi Şükrü, bir SSK müfettişiyle karşı karşıya olduğunu düşünen tamirci üstelemedi, ama ne kimliğini, ne de dükkanın anahtarını verdi. Arabadan bavulunu, sigaralarını ve Suadiye Oteli'nin kibrit kutusunu aldı, çantaya tıkıştırdı, anahtarı teslim etti tamirciye. Hemen geldi, söz konusu oteli bilen taksici;

-Geçmiş olsun ağbi!... Nasıl oldu kaza?... Bu traktörler çok tehlikeli!... Her gün oluyor!... Neyse, size bir şey olmamış... Verilmiş sadakanız varmış... Cana gelmesin de mala gelsin!... Emniyet kemeri takılıydı, değil mi ağbi?... Epey de hasar var arabada!.. Sigorta vardı, değil mi?... Bu pazar gün de, bizim oğlanın sünnetini yapıcaz inşallah!

biçiminde kafa ütüleyerek, artık sepetçisiz Karamürsel'in içinden geçirerek ulaştırdı Şükrü'yü otele. Denize bakan bir oda verdiler.

Banyoya girdi, duşu açtı, sabunlanmadan bir süre durdu suyun altında, çıktı, kurulandı, dişini fırçaladı, bavulundan bir gömlek çıkardı, ortadan iki düğme iliklediı, temiz bir ferah don beğendi, çekti blucini kıçına, otelin havuza sıfır, denize bakan lobisine indi. Barda kimi alman herifler bira içmekte ve kimbilir ne zamandır içiyorlarsa, çok eğlenmekteydiler. Tünedi bara, rakı ve beyaz peynir istedi. Çok konuşkan barmen kendi çenesine ve karşı tarafın kulağına eziyet, boş muhabbete geçti. Otel 17 Ağustos depreminden önce yapılmışmış, deprem sırasında her yer yıkılırken, bu binadan sıva düşmemişmiş, o sırada otelde kalan japonlar varmış, oteldeki herkes alt katlara koşuştururken, japonlar çatıdaki terasa koşuşturmuşlar, onlar deprem konusunda çok deneyimliymişler, alttaki enkaz altında kalırmış, teras enkaz üstüymüş, japonlar alt kata koşanlara çok gül-

müşler...

-Rakımı tazeler misin? Biraz da hıyar ver!

diyerek sözünü kesip bir an için uzaklaştırdı başından sitendapçı barmeni, bir sigara yaktı. Sigaraya başlamasının çok yerinde bir karar olduğunu düşündü, derin ve keyifli bir nefes çekti. Tatil sonu gene bırakacaktı zaten.

Havuzdan çıkan iki sarışın, genç ve çekici ve acayip uzun bacaklı, sırım gibi kadın kurulanıp, havluları bellerine sarıp lobiye geldiler, televizyonun karşısındaki kanepeye oturdular, garsonu çağırıp bir şeyler söylediler. Erkek saçı gibi tıraşlı olanı televizyonun uzaktan kumandasıyla kanal gezintisine çıktı. Aralarında bir şeyler konuşarak rusça bir kanalda karar kıldılar.

-Hanımlar ne millet?

diye sordu rakıyı sunan barmene.

-Ruslar.

dedi barmen sırıtarak, hıyar sunarak. Nataşa olabilirler. Olabilir değil, kesin öyleler! İngilizce konuşuyorlardır herhalde. Varsayımlar üreteceğine barmenden bilgi edinmeye karar verdi. Barmenler herşeyi bilir. Polis bir barda birini aradığı zaman, önce barmeni sorguya çeker. Bütün filmlerde öyledir yani. Barmene sıkı bahşiş atılması gerekiyordu, fakat daha rakı içilecek, hesap istemenin sırası değil, ancak bu Nataşaları kaçırmamak lazım. İşte senin maküs talihini

yeneceğin gece, bu gece oğlum Şükrü! Bu kaza sana manitunun bir kıyağı! Cebinden 50 YTL çıkarıp barmene uzattı.

-Şurdan bana bir paket sigara aldırabilir misin?

-Gayet tabii. Ne sigarası istersiniz?

-Farketmez.

-Tamam. Paraya gerek yok, hesaba yazarız.

-Hayır hayır, sigara parası dünyanın hiçbir yerinde hesaba karıştırılmaz!

gibisinden kendisinin de saçma bulduğu ve özdeyişleri arasında bir daha hiç tekrarlamayacağı bir cümle çıkmış bulundu ağzından, parayı ısrarla barmene uzattı. Barmen parayı alıp barın arkasından çıktı, lobide kayboldu.

Karamürsel'de ikindiden akşama dönüyor zaman. Güneş inişe geçti, yer yer kırmızıya dönüşüyor denizin biraz sonra moraracak mavisi. Rus kızlar televizyonda izledikleri şeye çok gülüyorlar. Ne kadar güzel gülüyorlar! Yalnız dudaklarıyla değil, tüm bedenleriyle yıkıla, sarsıla gülüyorlar yürekten. Uzun saçlı olan da çok güzel, fakat oğlan tıraşlı, kırmızı bikinili çok acayip. Ona kırmızı çok yakışıyor! Birden Suna'nın ağzına çatalla karpuz sokuşu aklına geliyor Şükrü'nün. Deyzi geliyor gözünün önüne. Burcu'nun kuyruk sokumunu düşünüyor.

-Onlara ondört gül gönderebilirdim aslında!

diye söyleniyor. Rakısından bir fırt alıyor.

-Adresi bilmiyordum ki!

diye omuz silkerek sürdürüp söylenmesini, bıyıklarını sıvazlayıp huzura eriyor.

Barmen lobinin derinliklerinden gelerek tabak içinde bir paket sigara, üstünde otelin ismi, amblemi, telefonu, faksı, füksü bulunan özgün kibrit kutusu, sigara paketinin altında paranın üstü, paranın üstünün altı peçeteyi uzattı. Şükrü sigara paketini ve kibriti aldı. Kibriti hemen gömleğinin cebine attı.

-Otel kibriti çok önemlidir. Bir kere Marsilya'da otelde cep telefonumu unuttum, geldim Nice'e, aaa telefon yok! Ama kibrit cepte! Şak aradım oteli, pat gönderdiler telefonu Nice'e...

dedi hiç Fransa'ya gitmemiş Şükrü ve peçetenin üstünde 46 YTL 50 YKR bulunan tabağı barmene doğru iteledi:

-Bu senin. Teşekkür ederim.

Bir otelde zamparalık yapılacaksa bahşişi zengin tutmak gerek. Barmen şaşkınlıkla aldı tabağı, şaşkınlığı geçince parayı cebine indirgeyerek barın iç tarafına geçti.

-Rusça'dan başka, nece konuşuyor bu hanımlar?

diye sordu Şükrü. Üç buçuk liralık sigaraya, kırkaltı buçuk lira bahşiş almış şaşkın barmen, komutanın karşısındaki bir emir eri gibi esas duruşta:

-İngilizce konuşuyorlar... Çat pat türkçe de anlıyorlar.

diye saygıyla yanıtladı ve başka sorularınıza hazırım, bir duruşa geçti.

-Ne içiyorlar?

-Çay istediler.

-Çayın yanında iki de votka götür, küçük kadehlerde. Benim ısmarladığımı söyle!

-Emredersiniz!

dedi barmen.

Alman herifler kendi aralarında gürültülü bir muhabbet içinde bira içiyorlar, ota boka uzun uzun gülüyorlar, rus kızlarla hiç ilgili değiller. Kızlar çok güzel. Çat pat türkçe bildiklerine göre epeydir ülkemizdeler, bu deneyimli Nataşalar! Kaç paraysa verilebilir. Bu konuda hesap yapmamak gerek. Zaten geceyi SSK ısmarlıyor! Böyle bir kaza olmasa Karamürsel'de otelde kalmak aklının ucundan geçmezdi. O zaman bu Nataşalarla tanışmamış olacaktı. Her kazada bir hayır vardır, diye düşünerek dikledi rakısını Şükrü. Hiç rus kadınla yatmamıştı. Kaç paraysa verilerek her ikisiyle birlikte yatılır, dün gece yaşanamayan iki kadınlı üst düzey fuhuş, bu konuda uzman doktor rus kızlarla çok daha güzel yaşanabilirdi. Sevici değillerse, ki değillerdir, ikisi birbirini öpüp koklayacağına, her ikisi de Şükrü'yü öpüp yalayacaklardı. Böylesi çok daha zevkli olacaktı elbette.

Barmen rus kızlara çayları, votkaları götürdü. Kızlar votkaları önce reddettiler. Barmen Şükrü'yü göstererek bir şeyler söyledi. Kızlar Şükrü'ye gülümseyerek her ikisi ayrı ayrı, yüksek sesle:

-Teşekkür!

dediler.

-Bi şi diil!

diye yanıtladı Şükrü, bağırarak, sağ elini yüreğine bastırarak, onlara kadeh kaldırarak. Kızlar da votka kadehlerini kaldırıp diklediler. İlk iletişim kurulmuştu. Bastır oğlum Şükrü! Barmene akşam yemeğinin nerede yenildiğini sordu, havuz başında olduğunu öğrendi, üç kişilik rezervasyon yaptırdı ve rus kızlara onları akşam yemeğine davet ettiğini iletmesini söyledi. Garson denileni yaptı. Uzaktan bakılırsa kızların tepkisi olumluydu. Gülümseyerek baş salladılar, Şükrü'ye bakıp güldüler, barmen geri geldi.

-Kabul ettiler mi?

-Evet. Çok memnun oldular. Teşekkür ettiler.

Bunun üzerine Şükrü tünediği bar sandalyesinden indi, rus kızların yanına gitti. Kibarca elini uzattı.

-Nice to meet you. I am Şükrü!

-Nice to meet you!

diyerek ayağa kalktılar rus kızlar, sırayla Şükrü'nün elini sıktılar.

-Nadia!

-Tatiana!

diye isimlerini söyleyip gülümsediler.

-See you at dinner!

diyerek, akşam yemeğinde buluşmak üzere, belden bükük selamlar vererek ayrıldı kızların huzurundan, bardaki hesabını imzalayıp huzurla odasına çıktı. Tıraş oldu, kokular sürüündü.

Madem burda iki gece kalınacak, ki bu rus karıları bulmuşken kalmak şart ve zaten araba bekleniyor, niçin kirlilerimizi yıkatmayalım, diye düşünerek resepsiyonu aradı. Kirlilerini biriktirdiği, bavulun fermuarlı ön gözünü açtı, içindekileri yere attı. Kirli bir gömleğin cebinden cep telefonu düştü, çocuk gibi sevindi. Bavuldan dolum aygıtını çıkardı, telefona taktı, açıl lan komutunu tıkladı, telefon şifreyi sordu, doğum tarihini tıkladı, açıldı telefon, anında mesaj geldi, bilmediği bir numaradan: "Çiçekleriniz beni heyecanlandırdı. Teşekkür ederim. Nesrin." Aşırı mutlu oldu. Hemen tıkladı Nesrin'in numarasını... Ulaşılamıyor... Yanıt mesaj çekmeye karar verdi. Ne yazmalıydı? Önce bir müsvette yapmak üzere oda telefonunun yanındaki not kağıdını ve kalemi aldı. "Sevgili Nesrin Hanım" yazdı kağıda. Sonra "Hanım" ın üstünü çizdi. Satırbaşına geçip "Nasıl konyaksız kahve, yıldızsız gece gibiyse, sizsiz güney, güneşsiz gibi" yazdı kağıda. Yazdığını yüksek sesle okudu, çok beğendi. Yeniden okudu. Bir cümle düşüklüğü ya da bir hece eksikliği var gibi... "Güneşsiz" den

sonra bir sözcük daha istiyor. "Sizsiz güney, güneş-siz kuzey gibi" diye düzeltti, yeniden yüksek sesle okudu, çok beğendi. Aferin oğlum Şükrü! Mesajı yazdı, gönder lan şunu çabuk, komutunu tıkladı. Gönderildi, yazısını okudu ekranda, keyifle uzandı yatağa.

Odanın telefonu çaldı. Araba tamircisi arıyor. İzmit'ten parça getirilmesi gerekiyormuş, araba öbür-gün öğlende hazır olacakmış. Resepsiyonu arayıp devrisi gece de kalacağını bildirdi. Kapı tıkladı, ba-şörtülü bir kadın kirli çamaşırları almaya geldi. Cep telefonu, açın beni derhal, yaygarasına geçti. Arayan Trensever Şule. Buyur Şule, komutunu tıkladı.

-Bi trene binip Ankara'ya gidelim mi?

-Çok hoş olur valla! Raydan çıkarsa daha da eğleniriz! Pozisyon zenginliği olur! N'aber Şule?

-Şule, bule! Senden n'aber?

-İyidir. Güneydeyim.

-Bodrum'da mısın?

-Hayır, daha oralara inemedim. Şimdilik Mar-mara'nın güneyindeyim. Karamürsel'de kaza yaptım. Arabanın onarımını bekliyorum.

-Geçmiş olsun hayatım. Ben de Marmara'nın güneyindeyim.

-Yok ya? Nerdesin?

-Mudanya'dayım hayatım.

-Yok ya! Öbür gün gelirim. Araba ancak hazır

olacak. Ararım seni.

-Gel, bekliyorum hayatım!

Birkaç yıl önce Ankara yataklı treninde tanışmışlar, o gece birlikte olmuşlardı Şule'yle. Uzun boylu, geniş omuzlu, atletik yapılı, sabaha dek sevişen, bu işe doymayan ve trende sevişmekten özgün bir keyif alan, at gibi bir kadındı Trensever Şule. Epeydir birlikte olmamışlardı. Bu gece, yarın gece ruslarla takılır, cumartesi basar giderim Mudanya'ya, diye düşündü Şükrü.

Saat 19.00'da, şile bezi gömlek, keten beyaz pantalonla indi bara, rus kızlar bardaydılar. Oğlan tıraşlı Nadia omuzdan askılı, uzun siyah bir elbise giymiş, Tatiana kırmızıyı tercih etmişti. İkisi de çok çekiciydiler. Hemen öpüştüler. İkisinin ayrı ayrı parfümleri kaçtı genzine, başı döndü. Yemek faslını kısa kesip bir an önce odaya çıkmalı, diye düşündü, her ikisini de o an barda becermeye hazır Şükrü. Baş döndüren öpüşmeden sonra kızlar ona bardaki bir adamı tanıştırdılar. Şükrü anlamsızca el sıkıştı Vladimir isimli bu herifle. Kızlara masaları göstererek onları yemeğe buyur etti. Vladimir de anlamsızca peşlerinden geldi.

Dörtlü olarak havuz başına hazırlanmış masalardan birine geçildi. Şükrü Tatiana'yı karşısına, Nadia'yı yanına oturttu, Vladimir Tatiana'nın yanına çöktü. Şükrü rakı tavsiye etti, ruslar kırmızı şarap is-

tediler. Listeden şarap seçti Vladimir. Şükrü ufak rakı söyledi ve kimi mezelerle masanın donatılmasını istedi.

Çok yıldızlı, esintili bir geceydi, Tatiana'nın saçları uçuşuyordu. Çok güzeldi Tatiana. Nadia muhteşemdi. Şükrü yanındaki Nadia'nın bacaklarını okşamak istedi, daha erken diye düşündü ve fakat bu dürtüyle havalanan elini nereye koyacağını bilemeyerek Nadia'nın sandalyesinin arkasına attı kolunu, Nadia'ya değil de, sandalyeye sarılır gibi. Nadia anlam veremediği bu kol hareketini izleyerek garip garip baktı ona.

-You are beatıful!

dedi gülümseyerek Şükrü, kolunu sandalyenin arkasından çekip bir sigara yaktı. Masaya daha da yanaşarak, masa altından dizlerini Tatiana'nın dizlerine değdirmeye uğraşma çalışmalarına başladı. Vladimir bunların pazarlayıcısı mı acaba, ona da mı para verilecek yani? Hayır efendim, niye verilecekmiş, para kızlara verilir, onlar kendi aralarında anlaşırlar, zaten yemek ısmarlanıyor pezevenge, üstelik tuttu en pahalı şarabı seçti eşşolueşşek, gibi şeyler düşünürken, ilerleyen muhabbet sonucu Vladimir'in Nadia'nın kocası, Tatiana'nın iki çocuk annesi evli bir kadın, kendilerinin bölgedeki deprem ve fay kırıklarıyla ilgili incelemelerde bulunmak üzere gelmiş mühendisler olduğu anlaşılınca, Şükrü daha sıcak mezeler

gelmeden hesap isteyip, imzalayıp hızla kalktı masadan, odasına ulaşıp oda servisten bir ufak rakı ve kavun ve beyaz peynir istedi.

10

Havuzdaki su jimnastiği tantanasının, sesi sonuna dek açılmış bangır tekno müziği ve mikrofonla "One two three for" diye komut vererek yeri göğü inleten salak herif yüzünden, sabahın sekizinde uyandı. Uyanması için hiçbir sebep, Karamürsel'de hiçbir işi yoktu. Güneye inmek üzere araba onarımı beklentisi halindeydi. Çişe gitti. İşerken çüküne bakarak:

-Amma kısmetsizsin lan, Nataşalar mühendis çıktı!

diye söylendi.

Oda servisi arayıp kahvaltı istedi.

-Odaya kahvaltı, ekstra biliyorsunuz!

dedi oda servis bey.

-Ekstra senin babandır, sen ekstraoğlu oluyorsun! Üst kata çıkarınca niye ve nesi pahalanıyor alt kattaki kahvaltının? Oda fiyatına kahvaltı dahil değil mi? Üstelik alt katta çeşit daha fazla, odaya gelen sınırlı sorumlu bir abukluk. Ben özel bir şey istemiyorum, çay içmek, bir fırt peynir, kimi zeytinler yemek istiyorum. Lütfen görevli bir arkadaş kahvaltı açık büfesine sızarak, bana bir tabağa bir düzine zeytin, iki dilim ekmek, bir dilim peynir koysun, bir bardak çayla odama getirsin! Kahvaltı için ilçe başkanını aramak zorunda bırakmayın beni!

diyerek kapattı telefonu. İlçe başkanı derken, kimi

düşünmüştü? Düşünmemişti. Ama ilçelerde başkanlar önemliydi. Neyin ya da hangi partinin başkanı olursan ol, ilçe başkanı ilçeliyi hizaya getiren bir konumdu. Nitekim beş dakika sonra mükellef bir kahvaltı geldi odasına. Kendisine herhangi bir ekstra fişi imzalatılmadı. Beş kuruş bahşiş vermedi. Bahşişi ilçe başkanı versin!

Kahvaltı sırasında günü nasıl geçirebileceğini düşündü; en akıllıcası havuza inip bir kadınla tanışmaya uğraşmak. Otel kalabalıktı. Akşam yemeğinde uzun boylu, taş gibi alman kadınlar görmüştü. Aklı Nadia'yla Tatiana'da olduğu için onlarla hiç ilgilenmemişti.

Pencereye gitti, havuzun durumunu inceledi. Güneşlenen yaşlıca turist çift, çocuk havuzunda zıplayan çocuklar, kitap okuyan bir herif... Ortalıkta alman kadınlar falan yoktu. Gene de, günü odada geçirecek değildi.

Cep telefonunda, bul lan Nesrin'i, komutunu tıkladı... Ulaşılamıyor! Otel telefonundan Suadiye Oteli'ni aradı, sürekli meşgul. Çiçekli bermuda mayosunu giydi. Para zarfını, kredi kartlarını odadaki kasaya kilitledi, mavi beyaz çizgili tişortunu geçirdi sırtına, sigara, çakmak ve cep telefonunu alarak çıktı.

Lobide masa üstünde duran gazetelerden birini aldı, geçerken garsona bira söyledi, havuz başında gölgedeki bir şezlonga uzandı. Bir sigara yak-

tı, gazetede fotoğraflara ve başlıklara baktı. "Kavurucu sıcaklar geliyor" başlığı dikkatini çekti. Zaten şu an kavurucuydu ısı... Daha ne kadar kavuruculaşacak yani? Çocuk havuzundaki veletler şamata yapıyorlardı. Kitap okuyan adam onları uyardı:

-Gürültü yapmadan yüzün!

-Biz yüzmüyoz ki, oynuyoz!

dedi esmer, kara kuru olan çocuk.

-Tamam, sessiz oynayın, kitap okuyoruz burda.

-Sessiz oynanmaz ki!

dedi başka bir çocuk. Ve veletler gene suyun içinde zıplayarak, avuçlarını su yüzeyine çırparak, birbirlerine su atarak, çığlıklar ve acayip sesler çıkararak oynamayı sürdürdüler. O herif, okuduklarından devrisi gün sınava girecekmiş gibi yeniden yumuldu elindeki kitaba. Niye okuyor ki o kitabı? Okuyup da n'olucak? Ordan bir cümle ezberleyip yeri gelince satıp havasını atacak. O kadar. Salak işte!

Garson birayı getirdi. Dikledi, gazeteyi bıraktı. Havuz boşken girmeye karar verdi. Kararını hemen uyguladı. Havuzun kıyısına oturdu, önce ayaklarını soktu suya, ayaktan başlayarak bedenini havuz suyunun ısısına alıştırdı, sonra pat diye kendini bıraktı suya. Küçük bir havuzdu, gene de altı, yedi kulaç atılabilirdi. Şöyle bir gitti, geldi havuz boyu, sonra suyun içinde küçük hareketlerle devinmeye başladı.

Otel lobisinin havuza açılan kapısından zor adım atabilen, somo güreşçisi gibi son derece şişman, önü göbek deliğine kadar açık tek parça askılı siyah mayolu, kocaman kırmızı çerçeveli güneş gözlüklü, göbeği birkaç kat, kıçının her bir yanağı Diyarbakır karpuzu gibi, beline peştamal bağlamış, elinde kocaman bir hasır çanta, siyah saçlı, kıpkırmızı dudak boyalı, sanki bir çizgi film kahramanı olarak, bir kadın girdi, mantar topuklu terliklerini sürüyerek ağır ağır yürüdü havuz kıyısını, gidip Şükrü'nün şezlongunun yanındakine yayıldı. Belindeki peştamalı çözdü. Kıçı korkutucu biçimde görkemliydi, mayo kıçının iki yanağı arasında kaybolmuştu. Talihsizliğin sürüyor oğlum Şükrü, yanındaki şezlonga gelen karıya bak! Bir erkek bu kadınla bir adada tek başına kalsa, kadını becermeyip adada kıçı güzel maymun arardı.

Havuzdan çıktı, şezlonguna gitti. Kadın bütün dişlerini gösteren bir gülmeyle:

-Merhaba!

dedi. Yabancılaşmış bir merhabayla yanıtladı onu Şükrü, birasının dibini dikledi, bir sigara yaktı, gazeteyi aldı, kadına kıçını dönerek uzandı şezlonga, gazeteye daldı. Kadın saati sordu, söyledi. Kadın havanın sıcaklığından dem vurdu, yanıt vermedi. Kadın sigara rica etti, Şükrü uzattı, yaktı. Sigaradan bir nefes bile almadan, zincirinden boşanmışcasına an-

latmaya başladı denizanası kadın:

-Bırakmıştım sigarayı. Dün başladım. Üç ay önce eşimden ayrıldım. İsmim Necla. Almanya'da yaşıyorum. Yazları geliyorum Türkiye'ye. Parasal sorunum yok. Dünyayı dolaşmak istiyorum. Aya gitmek, Mars'a gitmek istiyorum. Uranüs'ü çok merak ediyorum. Yepyeni şeyler yaşamak istiyorum. Yaşamanın dibi yoktur, yaşı yoktur... Kadın şarap gibidir...

-Afedersiniz, çişe gidiyorum... Biranın etkisi!

diyerek kalktı, otel lobisine doğru yürümeye başladı Şükrü, kendini narin bir şarap şişesi sanan fıçı kadından uzaklaşarak. Lobiye oturdu, yeni bira söyledi, siyah mayolu denizanası hanımın yanındaki şezlongun başucunda telefonunu, sigarasını ve çakmağını unuttuğunu belirtip getirmesini rica etti garsondan.

Henüz öğlen olmamıştı, otele bir otobüs turist geldi, lobiyi istila ettiler. Fransız grubu olduğu anlaşılıyor. Hepsi aynı anda, bağıra, çağıra konuşuyorlar. Yaşlıca bir kalabalık, doğru düzgün karı yok aralarında. Arkası dönük, uzun boylu, kızıl saçlı, blucinli, bedeni düzgün, kıçı güzel ve diri bir kadın duruyor resepsiyonun önünde, yüzü düzgünse takılınabilir. Aslında az önce havuzdaki Denizanası Necla'yı gördükten sonra hepsine takılınabilir. Dönüyor kızıl saçlı kadın, yüzü korkunç, bitmeyen bir burnu var. Zaten arkadan göründüğünden çok daha yaşlı, imkansız! Fransız grup, üçer, beşer asansöre tıkışarak yok ol-

du, lobi sakinleşti. Çift Diyarbakır karpuzu kıçına peştamal bağlamış Denizanası Necla havuz tarafından lobiye girdi ve gelip yanına oturdu.

-Ayol nerdesiniz? Tuvalete diye gittiniz, kayboldunuz.

-Cep telefonuyla özel bir şey konuşuyordum da...

diye yanıtladı Şükrü tedirgince.

-Bir sigara alabilir miyim?

-Tabii buyrun.

Sigarasını yaktı. Derin bir nefes aldı Necla, garsonu çağırdı viski istedi, Şükrü'ye de önerdi. Şükrü duraladı bir an, sonra bari bir viskisini içeyim şu montofonun, diye düşünerek;

-Alırım bir viski. Sek! Tek buzlu.

dedi kararlıca.

-Siz bize şişe açın!

dedi Necla garsona, kıkırdayan bir sevinç içinde, duble Diyarbakır karpuzu kıçını mutlulukla koltuğa yerleştirerek. Koltuk göçtü.

Bu kadınla sevişilmesi söz konusu değildi. Hiç sevişmeden, ışığı söndürüp başka bir kadını hayal ederek becerilmesi bile olanaksızdı. Tahrik eden bir şeyi ya da yeri olmadığı gibi, öne çıkan itici, onunla bu işi yapmaya engel olucu bir doğası vardı. Yapılabilemezdi.

Lobi boştu. Başbaşaydılar. Kadeh tokuşturul-

du. Şişe viski, salatalık, havuç, çerez, müessesenin ikramı meyvanın tanık olduğu garip bir söyleme geçti Denizanası Necla. Şükrü'nün kulağına yanaşıp fısıltıya yakın bir sesle konuşarak, cinselliğin doruğunu yaşayan ve yaşatan kırkiki yaşında bir kadın olduğunu, kendisiyle yatan erkeklerin onu bir daha unutamayarak kapısında sabahladıklarını, yatakta sınır tanımadığını, cinsel fantezi yelpazesinin çok geniş olduğunu, ters ilişkiden de özel bir zevk aldığını fısıldadı.

Şükrü bir sigara yaktı. Bıyıklarını sıvazladı. Bütün bunlar aklına hoş çağrışımlar getirse de, Denizanası Necla'yla böyle bir ilişki düşünmediği için hiç tahrik olmadı. Kadın bir sağı, bir solu kesip lobide kendilerini izleyen hiç kimse olmadığından emin olunca birdenbire Şükrü'nün cinsel organını kavradı kocaman ve pandispanyaya benzeyen tombul eliyle. Şükrü, hemen uzaklaştırdı organından pandispanyayı, iffetini koruyan bir kız gibi.

-Lütfen! Yapmayın Necla hanım.

Denizanası Necla hiç bozum olmayarak viskisini tazeledi, gözünü Şükrü'nün gözbebeğine dikip pandispanya eline aldığı uzun dilim kesilmiş salatalığı ısırır gibi yapıp ağzına sokup çıkarmaya, şehvetle yalamaya başladı. Giderek sinirlenmeye başladı Şükrü, bir an önce kurtulması gerekiyordu bu uyumsuz konumdan. Irzı tehlikedeydi. Sülük gibi yapışmıştı ka-

dın. Konuşurken her sözcükte eliyle Şükrü'nün eline, koluna, bacağına dokunuyordu. Gözü dönmüştü pandispanya elli Denizanası Necla'nın.

Şükrü'nün cep telefonu, aç beni kurtul şu karıdan, sesleri yaydı lobiye. Telefonu alarak kalktı masadan. Arayan muhasebeci Alaittin'di, yes lan Alaittin, komutunu tıkladı, telefonu kulağına götürerek lobinin öbür ucuna doğru yürümeye başladı. Muhasebeci muhtasarın son günü olduğunu, yatırıp yatıramayacaklarını soruyordu. İçinde bulunulan koşullarda muhtasar yatırmanın çok salak bir şey olacağını ve zaten kendisinin güneyde olduğunu bildirdi. Muhasebeci, gelecek ay cezalı ödeneceğini belirten sıkıntılı cümlesine girişirken kapattı telefonu, masaya geri döndü.

-Özür dilerim Necla hanım, sizi terketmek zorundayım. Odama gidip telefonla kimi iş görüşmeleri yapmam lazım. Viski için teşekkür ederim.

-Rica ederim, daha şişe yeni açıldı. Siz işlerinizi görün gelin, ben burdayım. İsminiz neydi?

-Şükrü!

-303'te kalıyorsunuz değil mi?

-Nerden biliyorsunuz?

-Anahtarınızın üstünde yazıyor!

diye isterik ve bitmek bilmeyen bir kahkaha attı Denizanası Necla.

-Görüşmek üzere!

diyerek uzaklaştı Necla'nın lobiyi çınlatan kahkahasından onunla bir daha asla görüşmemeyi düşünerek, asansöre bindi. Odaya girdi, derin bir nefes aldı.

-Manyak karı!

diye söylendi. Saate baktı, 13.20. Oda servisi aradı, sosis, patates ve bira istedi, duşa girdi. Yıkanmaktan çok, serinlemek adına biraz ıslandı, beline havlu dolayıp çıktı banyodan. Cep telefonunda, bulsana lan Nesrin'i, komutunu tıkladı. Çalıyordu. Heyecanlandı. Dördüncü çalıştan sonra açıldı telefon.

-Alo!

-Alo?

-Nesrin?

-Kimsiniz?

-Şükrü ben.

-Kimi aradınız?

-Nesrin hanım değil mi?

-Hayır, yanlış!

diye kapattı karşı taraftaki kadın. Nesrin'in telefonunu yanlış mı kaydetmişti? Aradığı numarayı otelin not kağıdına yazdı, telefonunda Nesrin'den gelen mesajı buldu, gönderen numarayla not kağıdındaki numarayı karşılaştırdı, tabii ki yanlış kaydetmişti. Mesajdaki numarayı not kağıdına yazdı, çaldır bakiiim şu numarayı, komutunu tıkladı, ulaşılamıyor! Kapattı telefonu.

Sosislere arkadaş bira geldi, hızla tıkındı. Ra-

kıya mı geçsem, birayla mı devam etsem, diye düşünürken kapı tıkladı. Başörtülü kadın temizlenmiş giysilerini getirdi, bahşiş verdi, yol etti. Araba tamircisini aradı, durumu sordu, adam arabanın yarın sabah 10.00'da hazır olacağını söyledi. Otomatik aramaya al lan şu Suadiye Oteli'ni, komutunu tıkladı cep telefonunda.

Kapı çalındı. Gidip açtı ve donup kaldı. Denizanası Necla bornozla, elinde viski şişesiyle kapıda, kapı açılır açılmaz da, içerde!

-Ne uzun iş görüşmesiymiş ayol!

diyerek, viskiyi bir kenara bırakıp kocaman korkutucu elini Şükrü'nün belindeki havlunun aralığından içeri sokup kavradı erkeklik organını. Neye uğradığını şaşırmıştı Şükrü. İmdat, ırzıma geçiyorlar, diye resepsiyonu mu aramalıydı? Saçma olurdu.

-Yapmayın Necla hanım... Ben evliyim!

gibi sözler döküldü aptal ağzından...

-Tamam işte, sana karınla yaşayamayacağın şeyler yaşatacağım.

Şükrü istememesine karşın, günlerdir hevesi kursağın da üstüne çıkmış cinsel organı sertleşmişti. Söküp aldı belindeki havluyu Denizanası Necla, iterek sırtüstü yatırdı yatağa Şükrü'yü. İnanılmaz derecede güçlü ve kararlıydı kadın, binbir cilveyle tahrik ettikten sonra üstüne çıkıp;

-Bana terbiyesiz şeyler söyle Şükrü!

diye bağırarak, ah, oh diye böğürerek bir güzel ırzına geçti Şükrü'nün.

-Gece sana sürprizlerim olacak, uçurucam seni!

diyerek zevkle kalktı Şükrü'nün üstünden, bornozunu giydi, saçlarını savurarak, içinden çıngıraklı yılanlar geçen kahkahalar atarak çıktı gitti odadan, ırz düşmanı Denizanası Necla. Pestili çıkmış Şükrü, tecavüz edilmiş bir çocuk gibi kalakaldı yatakta.

11

Olup bitenden garip bir zevk almasına rağmen yaptığına pişman olmuştu. Kirletilmiş hissetti ruhunu. Suçlu bir çocuk gibi banyoya girdi, tam kendisini duşun altına atacakken su gideri deliğinden çıkan iri bir kakalak küvette gezinmeye başladı. En tiksindiği yaratıklardan biriydi bu. Yıldırım hızıyla geri çıktı banyodan, duvara dayalı aynalı küçük masanın çekmecelerini kurcaladı, sonunda buldu üstünde "Dikiş Seti-Sewing Kit" yazan ince, minik bir zarf biçimindeki karton kutuyu. Banyoya geri dönerken kutuyu açtı, dikiş iğnesini çıkardı. Kakalak küvetin beyazında amaçsız dolanmasını sürdürüyor, karanlık su gideri deliğinden çıkarak ulaştığı bu yeni ve aydınlık alanı keşfetmek üzere, bir sağa, bir sola gidiyordu. Musluğu açtı, biraz su akıttı. Tedirgin olan kakalak bir köşede kakılıp kaldı, o anda sapladı dikiş iğnesini hayvanın sırtına ve sırıtarak kutuya batırdı kakalağın içinden geçmiş iğnenin ucunu. Hayvan kutu yüzeyine yapışmış debeleniyordu, hiç adım atamadan.

-Ben duş yaparken sen de biraz yürüyüş çalış, fakat buralardan çok uzaklaşma Kakaloş! Yürüme bandını terketme!

diye bıraktı dikiş seti kutusunu lavabonun sabunluğuna, duşa girdi, uzun uzun sabunlandı, yıkandı, kırklandı. Yıkanmayı bitirip çıktığında Kakaloş hâlâ

ölmemiş, kutunun üstünde debeleniyordu. Kurulandı. Donunu giydi. Bıyıklarını taradı. Odadan çakmağını alıp geri geldi banyoya, çekti iğneyi kutudan ve çakmağı çakıp yakmaya başladı iğnenin ucundaki kakalağı. Önce ayakları yandı, büzüşerek yok oldular, sonra gövdesi kömüre döndü hayvanın. Garip, pis bir yanık kokusu sardı banyoyu. Tuvalet kağıdından bir kefenle sarmalayıp çekti aldı iğnenin ucundaki cesedi, cenazeyi klozete attı, sifonu çekti.

-Malesef Şükrü ağbin kakalak çöp şiş sevmiyor!

diyerek el salladı sifon sularıyla girdaba kapılıp giden kakaloşa. Uzun uzun ellerini yıkayıp çıktı banyodan.

-Gece sana sürprizlerim olacak!

demişti Denizanası Necla. Akşam otele takılmaması gerekiyordu. Karamürsel'e inip orada bir yerde yemek yiyebilir, varsa bir bara gidebilirdi. Oteli bir an önce terketmeliydi. Saat, 18.35. Hemen giyindi, çıktı odadan.

Otelin önünde bekleyen bir taksiye bindi, Karamürsel'de içkili bir lokantaya gitmek istediğini söyledi. Taksi hareketlendi. Yol boyunca başından geçeni düşündü. Garip bir şeydi az önce Necla'yla yaşadığı. Hiçbir zaman böyle bir kadınla yatağa girmeyi düşünmezdi, onunla da düşünmemişti, ama Denizanası Necla kendinden çok emin ve kararlı olarak ge-

lip ırzına geçmişti. İlk kez yaşıyordu ırzına geçilmek duygusunu. Aslında kendisi de doyuma ulaşmış, üstelik hiç alışmadığı kadar geniş kıçlı bir kadının her yerine temasından tuhaf bir zevk almıştı. Ancak kaburgaları ağrıyordu. Bir silindir gibi geçmişti üstünden somo güreşçisi kadın.

Taksici onu, deniz kıyısında kebapçı gibi bir yere getirdi. Kimi masalarda ayran içerek kebap yiyenler vardı. Duvarda, eski dünya şampiyonu güreşçimiz Gazanfer Bilge'nin ay yıldızlı mayolu, soluk, kocaman bir fotoğrafı asılı. Demek ki buralıymış. Rakı, beyaz peynir, kavun istedi.

-Lahmacun, kebap ve pide çeşitlerimiz var ağbi!

dedi garsonumsu.

-Rakı yok mu çocuğum burda?

-Aldırabiliriz ağbi.

-Güzel. Hemen bir ufak rakı, peynir ve kavun aldırın.

-Lahmacun istemez misiniz ağbi?

-İsterim, iki tane lahmacun yaptır. Yumuşak olsun yalnız, peksimet gibi kurumasın lahmacunlar.

-Başüstüne... Yanında ayran ister misiniz ağbi?

-Hayır çocuğum, rakı içicem! Gazanfer Bilge ağbinin şerefine içicem! Hemen hareketlen ve rakılı olarak geri gel! SSK fonundan sıkı bahşiş alacaksın!

-Tabii ağbi!

diyerek uzaklaştı garsonumsu.

Sakin bir yerdi Karamürsel. Tesettürlü, müte-settir ve bir o kadar müteessir bayanların yanında, kıçı göbeği açık, kıçaltı blucinli kızlar dolaşıyordu deniz kıyısında. Garsonumsu rakı getirdi, daha son-ra beyaz peyniri tedarikledi, kavun konusunu çözüm-leyemedi, yerine kiraz sundu, lahmacunları getirdi;

-Pide ister misiniz ağbi?

diye sordu.

-İsterim, kıymalı yumurtalı! Açık pide olacak, yumurtalar pide fırından çıktıktan sonra kırılacak, pi-denin ısısıyla pişecek, pide küçük dilimler halinde kesilmeyecek, ayrıca tereyağ getireceksin, gereken yerlere ben sürücem.

Sersemledi garsonumsu.

-Açık kıymalı yumurtalı, di mi?

dedi. Şükrü tarifi yineledi. Anlamışçasına uzaklaştı garsonumsu.

Güneş batışa geçti, körfezin karşı kıyısında ışıklar yandı, alacakaranlıkta daha da güzelleşti gö-rüntü. Düşünmek istememesine rağmen Necla geldi aklına. Bedeni güzel değildi ama acayip marifetliydi yatakta, etmediğini koymuyordu adama. Hiç niyetin yokken çıldırtıyor adamı. Aslında onu altına alacak-sın, şöyle halı gibi yayıp ortasına yumulacaksın, gibi şeyler düşünürken, hemen bu düşünceden uzaklaş-

ması gerektiğinin bilincine ererek, bul bakalım Trensever Şule'yi, komutunu tıkladı cep telefonunda. Şule'ninki çaldı çaldı, yanıt vermedi.

Pideyi getirdi garsonumsu, tarife uygundu.

Aferin garsonumsu!

-Buralarda bar falan var mıdır?

diye sordu. Bir an boş baktıktan sonra;

-Hiç duymadım ağbi!

diye yanıt verdi, boş bakmayı sürdürerek.

-İçkili, müzikli bir yerler falan yok mudur burda?

-Limanda bir yer var ağbi, uydu anten televizyon var, Dijitürk var...

-Tamam anlaşıldı.

diyerek uzaklaştırdı onu, pidesine yumuldu.

Hızla mideye indirdi pideyi, rakısından bir fırt aldı, bıyıklarını sıvazladı, bir sigara yakıp üfledi dumanını denize doğru. Güneş battı, körfezde demirlemiş pas rengi şilep siyah bir lekeye dönüştü, şilebin kıçüstüne tünemiş martılar uçup gittiler simsiyah. Körfezin karşı kıyısındaki ışıklar yıldız gibi göz kırpmaya başladılar. Garsonumsu yeni buz getirdi, rakıyı tazeledi.

-Yol üstündeki sepetçiler n'oldu?

-Kapandı onlar ağbi.

diye yanıtladı garsonumsu.

-Artık sepet yapılmıyor mu burada?

-Hayır ağbi.

-Neden?

-Pek kullanan olmuyor. Herkes naylon torbayı tercih ediyor. Hem naylon torbayı market bedava veriyor.

-Eskiden sepet yapanlar n'oldular?

-Onlar öldüler ağbi.

-Allah rahmet eylesin!

diyerek sepetledi garsonumsuyu. Artık "Karamürsel sepeti" diye bir deyim olmayacak demek ki dilimizde. "Yalova kaymakamı" gibi. Yalova il oldu, kaymakam vali oldu, "Kim sallar Yalova kaymakamını!" deyimi de dilimizde yok oldu.

Siyah kadife gece indi körfezin üstüne. Garsonumsu nihayet buluşturduğu kavunu ulaştırdı masaya, gururla koydu Şükrü'nün önüne. Rakının sonunu boca etti kadehe. Tatsız tuzsuzdu kavun, kabak gibi. Isırdığı parçayı çaktırmadan avucuna alıp attı masanın altına.

Cep telefonu, çabuk açın lan beni, zangırdamasına geçti. Arayan Trensever Şule. Buyur lan Şule, komutunu tıkladı.

-N'aber Şule?

-Şule, bule! Senden n'aber hayatım?

-Karamürsel'de mahsurum işte. Yarın geliyorum Mudanya'ya. Oteli ayarladın mı?

-Otel tamam, hayatım. Yola çıkınca beni ara.

-Tamam, öpüyorum seni.

-Ben de... Dikkatli gel, Mudanya'dan önce kaza yapma!

Kapatır kapatmaz, bul artık şu Nesrin'i, komutunu tıkladı. "Aradığınız numara kullanılmamaktadır." diyordu çok dijital bir kadın sesi. İsviçre'ye mi dönmüştü? Suadiye Oteli'ni aradı, resepsiyona ulaştı, Nesrin hanımın halen otelde kalıp kalmadığını sordu, kalmayı sürdürdüğünü fakat şu an otel dışında olduğunu öğrendi. Herhangi bir ileti bırakmadı.

Hesabı ödedi çıktı, yürümeye başladı caddede. Bir dondurmacının önünde durdu. Kaymaklı, çikolatalı ve çilekli üç top dondurma aldı, dondurmacıya:

-Buralarda bar var mıdır?

diye sordu.

-Vardır ağbi. Şehirden çıkınca Yalova yolunda büyük otel var, onun barı var... Burdan 10 kilometre falan.

diye yanıtladı dondurmacı.

-Onu biliyorum. O otelde kalıyorum zaten.

dedi, dondurmasını yalayarak bir taksiye bindi. Kıl taksici:

-Ağbi koltuğa dondurma damlatmıyalım lütfen!

dedi, kavga ederek otele ulaştılar.

Otele girince lobide Vladimir'le karşılaştı, ga-

yet soğuk gutnaytlaştılar. Bara bakındı, kimse yoktu. Asansöre bindi. Üçüncü kata ulaştı, odaya girdi, televizyon açıktı, bir müzik kanalında tekno müzik çalıyordu. Temizlikçi kadın açık unutmuştu herhalde. Odanın kapısına rahatsız edilmek istenmediğini belirten kartı astı, kapıyı kapattı. Kilitledi. İki adım atar atmaz yatakta sırtüstü çırılçıplak yatan Denizanası Necla'yla göz göze geldi. Cinsel organını okşayarak sırıtıyordu kadın:

-Nerdesin ayol, kudurdum!

-Odaya nasıl girdin?

-Temizlikçi kadınların her odayı açan anahtarını yürüttüm.

diye kahkaha atarak fırladı yataktan ve Şükrü'yü soymaya, deli gibi her yerini öpmeye başladı. Şükrü işi oluruna bırakıp dikledi viski şişesini. Sonunda dişi bir köpek gibi adamı azdırıp sırtüstü yattı yatağa Denizanası Necla, iki bacağını açabildiğince ayırıp;

-Gel üstüme erkeğim!

diye inledi.

-Tamam peki, yalnız bin dolar isterim! Rus asıllıyım, Nataşa Şükrü derler bana! Aslında mühendisim. Fay kırığı mühendisi!

dedi pis pis sırıtarak. Zilli, çıngıraklı bir kahkaha attı Denizanası Necla:

-Dolar kimmiş, sana bin euro veririm Şükrü! Gel fay kırığıma!

12

Euro olarak ödedi otele hesabı, üstünü YTL olarak geri aldı. Otel lobisinde bekleyen oto tamircisine de euro verdi, küsürünü YTL olarak tamamladı, geri kalan euroları attı cebine, YTL olarak sıkı bahşiş dağıtarak çıktı Karamürsel'deki otelden. Arabası gıcır gıcır olmuştu, yitirdiği bir şeyi bulmuşçasına sevinçle oturdu direksiyona, bastı gaza, istikamet Mudanya! İznik okundan güneye saptı araba.

Gün doğarken zor kapı dışarı etmişti Denizanası Necla'yı.

-Uyumak yok, parasını verdik aslanım!

diye sabaha kadar kahkahalar atarak, her yerini mıncıklayarak ırzına geçmişti Şükrü'nün cinsel sapık kadın. Bunu para karşılığı yapmış olması, kötü bir şey miydi? Orospu mu olmuştu şimdi Şükrü? Hayır. Nasıl Şükrü birlikte olduğu kadınlar için para harcıyorsa, bu sefer de bir kadın Şükrü'nün otel ve araba onarımı masraflarını karşılamış, cebine biraz harçlık koymuştu. Harçlık denilemez, birazdan benzin masraflarını karşılayacak, Mudanya giderlerine küçük bir katkıda bulunacaktı. Bunun orospulukla ne ilgisi vardı? Ayrıca Şükrü sabaha dek emek vererek, çalışarak, imanı gevreyerek kazanmıştı bu parayı.

Diskdöndüreni tıkladı, Wayne Shorter'ın baba saksafon solosu gezinmeye başladı arabanın içinde,

bir sigara yaktı. Yol sakindi, birkaç kamyon solladı, ne önünde, ne dikiz aynasında araba kaldı. Dün geceki korku filminden sonra Şule'yle yatmak ferahlatıcı olacaktı. Fakat acayip yormuştu kadın Şükrü'yü, yeterince uyuyamamıştı da, bir an önce Mudanya'ya ulaşıp biraz uyumalı, dinlenmeli, bu geceye hazırlanmalıydı. Yol yer yer dönemeçli ama bomboştu, kökledi gazı, araba ileri fırladı. Şule'ye telefon etmek üzere cep telefonunu aradı, bulamadı. Cebinde değildi, koltuğun üstünde değildi, sağ eliyle çantayı açtı, elini sokup kurcaladı, yok. Telaşla sağa çekip, çantanın içini iyice aradı, yok. Otelde dolum için prize takmış ve orada unutmuştu! Denizanası Necla yüzünden, kaçar gibi, paldır küldür çıkmıştı otelden.

Yalakdere'ye 2 kilometre kala geri döndü. Bir benzincide durdu, depoyu doldurttu, euro ödedi, üstünü YTL olarak aldı. Benzinci euro ödemesinden mutlu oldu, kendini Avrupa Birliği'ne girmiş gibi hissetti. Az önce solladığı arabaları bu kez önden görerek geri geldi Karamürsel'deki otele.

-Nerdesiniz ayol? Sizi gitti sandım!

diye, mayosunun beline peştamal sarmış Denizanası Necla karşıladı onu otele girer girmez.

-Gittim. Gidemedim. Cep telefonumu odamda unutmuşum. Onu almak için 25 kilometre geri geldim.

Cep telefonu ve dolum aygıtı odasında bulunmuş,

resepsiyona teslim edilmişti.

-İnsan bir allahaısmarladık der, ayıp denen bir şey var, bir kahve içmeden dünyada bırakmam.

diyerek kolundan çekip lobide bir koltuğa oturttu onu Denizanası Necla, kahveleri söyledi. Şükrü bir sigara yakıp cep telefonuna gelen mesajları incelemeye koyuldu. Bir sürü mesaj gelmişti. Okudukça siniri bozuldu. Hepsi Necla denen bu Denizanası'ndandı. Geçirdiği gecenin çok güzel olduğunu, tekrarını dilediğini, bu gece de birlikte olmak için 2000 euro verebileceğini belirten mesajlar. Sonuncuyu da okuyup sildi, başını kaldırıp okuyuşunu üst dudağıyla alt dudağını ısırarak heyecanla izlemekte olan Necla'ya, alçak sesle:

-Sen benim cep telefonumu nerden biliyorsun?

diye sordu.

-Senin telefondan benimkini aradım, numaran göründü, kaydettim.

diye gerindi, saçlarını savurarak başını geriye attı.

-Ne zaman?

-Sen çişe gittiğinde!

diye fısıldayıp kıkırdadı Denizanası. Sonra gene aynı fısıltıyla devam etti, sol eliyle Şükrü'nün sağ dizini okşayarak:

-Kal bu gece!

-Kalamam. Mudanya'da beni bekleyen bir ar-

kadaşım var.

-Kim o ?

-Trensever Şule!

Denizanası Şükrü'nün kulağına yanaştı, memelerini onun koluna sürterek:

-Şule'yi de buraya çağır, üçlü yaparız!

diye fısıldayıp, dilinin ucunu Şükrü'nün kulağına sokup çıkardı. Sinirle ayağa kalktı Şükrü;

-Elveda!

diyerek kahveyi beklemeden çıktı otelden. Herkesi sollayarak ulaştı İznik sapağına. Cep telefonundan, bir mesajınız var Şükrü ağbi, sesi geldi, tıkladı, "Şule'yi de al gel, 3000 euro!" dan ibaret ileti Denizanası Necla'dan geliyordu. Elini yakan bir şey gibi fırlattı telefonu yan koltuğa. Niçin yatmıştı bu kadınla? Sarhoş olduğu için herhalde. Ayık kafa yapılacak iş değildi. Elinde olmayan nedenlerle 3000 euronun kaç YTL ettiğini hesapladı. Hesapladığı için kendine çok kızdı. Bir sigara yaktı, küllük dolmuştu. Sol ön camı açtı, boca etti küllüğü yola, dikiz aynasında uçuşan izmaritlere baktı. Bu kadar çok sigara içmemem gerek, diye düşündü. Camı kapatırken arabanın içine bir eşekarısı girdi. Hiç olmaması gereken, çok sinir bir durum. Hemen sağa çekti, dörtlüleri yaktı, dört pencereyi birden açtı. Eşşoluarı arabadan çıkma taraftarı görünmüyor, Şükrü'nün başının çevresinde çemberler çiziyordu. Açıp kapıyı indi arabadan, açı-

lan kapıdan çıktı dışarı arı, sevinçle bindi arabaya, pencereleri kapatırken arka pencereden gene girdi arı. Delirecek gibi oldu Şükrü. Eşekarısı denilen bu hayvanın niçin yaratıldığını düşündü. Bu ve benzeri mahlukatın evrenin yaratılışındaki karmaşa içinde yanlışlıkla varedildiği sonucuna vardı. Ya da başka canlılar üretilirken, bunlar onların hesaba katılmamış yan etkileri sonucu kendiliğinden oluşmuşlardı.

-Yaradanın da işi başından aşkındı o sırada tabii!

diye homurdanarak kapının iç tarafındaki gözden sarı toz bezini aldı, yan koltuğa konmuş arının üstüne bastırdı bezi, arıyı içine alan bir topak yaptı, topağı yumak etti, ayı gibi sıktı bezi avucunun içinde. Kıtırt, diye bir ses geldi yumaktan. Açtı yumağı, gebermişti eşşoluarı. Camı açıp cenazeyi silkeledi, devam etti yoluna.

Yalakdere'yi geçtikten sonra bir kamyonun arkasına takıldı. 40 kilometre hızla gidiyor kamyon, sollanılabilecek yerde yolu ortalıyor, bir türlü sollama şansı vermiyor. Kamyoncuların da böyle bir yol vermeme kompleksi var, neden bilinmez! Nasıl olsa sollayacak seni kamyondan çok daha hızlı giden bu araba, niçin sollanmanı geciktiriyorsun? Ve bundan ne gibi bir zevk alıyorsun? Bütün kamyon sürücülerinin derhal psikiyatra götürülmesi gerekiyor. Aslında kolay kolay gitmez bu tipler psikiyatra. En doğrusu,

kamyoncuların sık durdukları "Kamyoncunun Yeri" türü lokantalarda nöbetçi psikiyatr bulundurulması!

Peşinden hızla gelen bir siyah jip yazıldı Şükrü'nün arkasına, hem Şükrü'yü, hem kamyonu aynı anda sollamak ister bir telaşta, işaret veriyor, ortada sollanacak bir durum yok. Kamyon fren yaparak önüne çıkan traktörün peşine yazılınca mini konvoyun genel hızı 20 kilometreye düştü. Arkadaki siyah jip patıranıyor, sollayacakmış gibi sola meylediyor, birden selektör yaptı! Ne selektörü lan? Kamyonun içinden, traktörün altından mı geçilecek yani? Biraz daha frene basarak hızı 10 kilometreye düşürdü, kamyonla arası açılmaya başladı, siyah jip yeniden selektör yaptı. Hafif gaz verdi Şükrü, kamyonla arasındaki mesafeyi kapattı, yeniden frene bastı. Yolun ucu göründü, sollamak üzere işaret verdi, tam köklecekken, kamyon ağır ağır traktörü sollamaya koyuldu, kamyonun peşine takıldı. Kamyon uzun süren sollamasını tamamlayıp yolun ucu göründüğünde bastı gaza Şükrü, jip de takıldı peşine, sollama işaretini söndürmeyerek Şükrü'yü de geçmek istiyor, sağ şeride geçti Şükrü, fişek gibi geçti yanından jip, Şükrü de kökledi takıldı peşine. Hemen kapattı arayı. Selektör yaptı! Işaret verdi, solladı jipi. Jip tam sollanırken, öne fırladı, kafa kafaya gitmeye başladılar, bir türlü gerçekleşemiyordu sollama, dönemeç göründü, frene basıp jipin arkasına yazıldı. Çok ya-

kın takibe geçti, yolun ucu görünmemesine rağmen sollamak üzere işaret verdi, biraz daha hızlandı jip, gaz verip yapıştı arkasına, dönemeç çıkışında köklevip solladı jipi, sonuna dek bastı gaza, arabanın motorundan garip sesler çıkarken dikiz aynasında küçülmeye başladı jip.

Bul lan şu Şule'yi, komutunu tıkladı cep telefonunda, ulaşılamıyor! Orhangazi sapağında arkadan gelip yetişti jip. Şükrü sağa işaret verip batıya yönelirken, jip sola dönüp kayboldu dikiz aynasında. Şükrü kazanmış oldu! Yeniden aradı Şule'yi, gene aynı terane; "..Daha sonra tekrar arayınız.." Bu cümleyi kimbilir kaç kez dinleyerek Mudanya'ya ulaştı, Şule'ye ulaşılamıyor!

Denize paralel ana caddeyi geçti, meydanda bir yere parketti arabayı, çantasını aldı, rıhtıma çıktı. Yanyana balıkçı lokantalarından birine girdi, bir masaya oturdu. Garson geldi, rakı ve beyaz peynir istedi. İçkisiz bir lokantada bulunulduğunu ifraz etti garson. Hızla kalktı, çıktı dışarı, yandaki Ahtapot Restoran'a girdi. Doğrudan kapının karşısındaki kasada oturan adama gitti.

-Sizde içki var mı?

-Var efendim.

-Rakı var yani?

-Gayet tabii efendim.

-Yandakinde niye yok?

-Onlar öyleler!

-İçkisiz balık lokantası olur mu? Ayran içerek mi yenilecek bu balık? Zehirlenirsin valla! Balık ve yoğurt hiç iyi arkadaş değillerdir. Diyet kola ve balık sapıkça olur...

diye söylenerek pencere dibinde bir masaya çöktü. Lokanta boştu. İçerlek bir masada oturmuş tek başına rakı içen bir adam, onun karşısındaki masada pinekleyen garsonlar, kasadaki adam. Dip duvarında Paris'teki bir barın büyük bir resmi asılı, tavanından balık ağları, kurutulmuş kocaman balıklar sarkan lokantanın sürgülü camı açılmış penceresinden limandaki gemiler görünüyordu. Saat,17.30. Yeniden aradı Şule'yi, ulaşılamama sürüyor! Mesaj çekti: "Mudanya'dayım! Nerdesin?". Kalktı, tek başına içen adamla garsonların arasından geçerek tuvalete gitti. Tuvalet dönüşü önünden geçtiği, tek başına içen adam, pişmiş kelle gibi sırıtarak:

-Sen Bursaspor'u mahfeden kaleci Talip değil misin?

dedi. Kel ve bıyıklı ve şişman ve iriyarı bir herif. Zurna gibi sarhoş.

-İsmim Şükrü. Hiç futbol oynamadım.

diyerek masasına geri geldi. Sarhoş herif garsonlara dönerek yüksek sesle sürdürdü iddiasını:

-Bursaspor'u bu herif mahfetti!... Eski Bursaspor kalecisi Talip! Değilim, diyecek tabii... Son maç-

ta beş gol yemişti, Bursaspor küme düşmüştü...

Bir sigara yaktı, rakısını yudumladı, bıyığını sıvazladı, bir dilim beyaz peynir attı ağzına, limandaki gemilere baktı. Bul lan şu Şule'yi, komutunu yeniden tıkladı.

-Aaaa, sıkar ama!

diye homurdanarak bıraktı telefonu. Kel ve bıyıklı ve iriyarı ve şişman herif yalpalayarak Şükrü'nün masasına yanaştı:

-Hepsini işlettim ağbi, kaleci Talip diye! Mudanya'mıza hoşgeldiniz, şeref verdiniz.

diyerek el pençe divan dikildi başına, muhabbeti koyulaştırmak derdiyle;

-İsmim Yurdakul! Masanıza oturabilir miyim?

biçiminde sırnaştı. Meyhanede bu ve fotokopisi teklifleri, iş terbiyesizlik derecesine de varsa ilke olarak reddederdi:

-Hayır oturamazsınız!

Hiç de böyle bir tavır beklemeyen ve olumlu bir yanıt alacağından emin, hafif zurna karşı taraf elini karşısındaki boş sandalyeye atmış ve oturma eyleminin ilk aşaması olarak kıçını giderek sandalyeye yaklaştırmaktayken öyle kalakalır, onun kıç sandalyeye çeyrek şaşkınlığı sırasında, Şükrü hızla ayağa kalkarak;

-Siz oturmak zahmetinde bulunmayın, ben ayağa kalkarım!

deyip karşı tarafın elini sıkar, oturmasına engel olur, vacip muhabbeti ayakta ve kısa tutmaya çalışırdı. Bu kez nedense;

-Tabii buyur!

deyip eliyle karşısındaki boş sandalyeyi göstermiş bulundu. Bunu der demez pişman oldu. Nasıl çıktı bu söz ağzımdan, diye dertlenmeye başladı. O ana kadar çok saygılı olan, siz diye hitabeden Yurdakul, kıçı sandalyeye değer değmez;

-Sen var ya, sen...

diye girdi konuya. Masaya üzüm söyledi. Şükrü ona ikram etmemekte direnirken duble rakı istedi. Onu dikledi, ortaya bir ufak rakı söyleyerek, masada muhabbetin sahibi olarak aldı sazı eline. İcra ettiği saz eserinde kendisinin zeytin işiyle uğraştığı, buraların allahı olduğu ve kimi mafya babalarıyla yakın arkadaşlığı dile getirilmekteydi. Cep telefonu, lütfen aç Şükrü ağbi, feryadına geçti. Yes lan Şule'yi, tıkladı.

-Alo! Nerdesin Şule?

-Oteldeyim hayatım!

-Saatlerdir arıyorum.

-Şarjım bitmişti, şarja taktım, ceryan kesildi. Şimdi geldi. Mesajını şimdi aldım.

-Nerde bu otel?

-Trilye'de! Mudanya'dan çıkıyorsun, devam ediyorsun, 5 kilometre sonra.

-Tamam, geliyorum.

Hesap istedi. Yurdakul kesinlikle böyle bir şeye izin veremeyeceğini, onun olduğu yerde kimsenin hesap ödeyemeyeceğini, bunun kendisine karşı yapılmış bir saygısızlık olacağını, bunun için adam dövdüğünü anlatınca, kalktı, elini sıktı, öpüştü onunla.

-Teşekkür ederim, iyi akşamlar Zurnakul!

Çalıştırdı arabayı, çıktı şehirden, Trilye oklarını izlemeye başladı. Acayip pis dönemeçli daracık bir yol, denize dimdik inen kayaların üstünden yılan gibi dolanıyor. 10 kilometre gitti, Trilye'ye ulaşamadı, ortada yön gösteren ok ya da yazı kalmadı. Yolda rastladığı birilerine sordu. Daha ilerde olduğunu söylediler, devam etti, Trilye diye bir yer olmadığından, Şule'nin ve herkesin onu işlettiğinden emin olduğu anda ulaştı Trilye'ye ve onu yol üstünde bekleyen Trensever Şule'ye.

Pek otel gibi değil, pansiyonumsu karanlık bir yer. Şükrü'nün odası ilgisiz bir bölümde, başka boş oda yokmuş. Şule resepsiyonun karşısından çıkan bir merdivenle ulaşılan ikinci katta kalıyor. Şükrü lobinin önündeki bahçenin dibinde, başka bir binaya buyur ediliyor.

Duş yapıp, beline havlu dolar dolamaz telefonda, koş lan Şule, komutunu tıkladı. Hemen açtı koşucu.

-Alo! Tren kalkmak üzere, hemen gelip bini-

niz!

-Geliyorum hayatım!

Odada minibar niyetine küçük bir buzdolabı vardı ve fakat içi bomboştu. Resepsiyonu aradı, rakı isteğini türkçe kompozisyonladı. Odalara böyle bir servis yapılmadığını öğrendi. Cep telefonuna mesaj geldi: "Mudanya'da Montania Oteli'ndeyim, Şule'li ya da Şule'siz bekliyorum! Köleniz Necla."

-Uçmuş bu karı!

diye söylenerek kapattı mesajı. Kapı tıkladı, Şule geldi.

-Şükür kavuşturana Şükrü!

Sarıldılar birbirlerine, hemen öpüşmeye, okşaşmaya başladılar.

-Mini barda bi bok yok. Rakı istedim. Odalara öyle bir servis yokmuş! Ne boktan otel burası!

-Ama buranın denizi çok güzel!

dedi Şule.

-Sıçayım buranın denizine! Neyse bozmayalım keyfimizi, ben birazdan çıkar, bir koli rakı alır gelirim.

dedikten sonra yeniden yumuldu Şule'nin etli dudaklarına. Memelerini sıktı. Odanın telefonu çaldı.

-Efendim?

-Beyfendi galiba odanızda bir bayan var.

-Evet, arkadaşım.

-Odalara bayan arkadaş kabul edemezsiniz

beyfendi.

-Niye? Odanın abdesti mi bozuluyor?

-Yasak! Bayan hemen çıksın lütfen.

-Erkek arkadaş kabul edebilir miyim?

diye sorunca Şükrü, bir an durakladı telefonla taciz eden. Sonra;

-Evet!

dedi.

-İbneler için sorun yok yani! Suçumuz ibne olmamak!

dedi ve çat diye kapattı telefonu Şükrü.

-N'oldu hayatım?

-Odama bayan arkadaş kabul edemezmişim!

-Neden?

-Bilemiyoruz, buranın denizi çok güzel diye herhalde! Bu oteli şu an terkediyoruz.

Hızla çıktılar odadan. Fırlattı anahtarı resepsiyoncunun suratına;

-Odadaki bavulumu getirsinler. Bu otelde kalmıyorum!

dedi, çıktılar Şule'yle kapıdan. Arabaya bindiler. Bavulun gelmesini bir sigara içimi beklediler. Dumanı burnundan üfleyerek bir süre küfretti otele ve resepsiyoncuya, bavulu getiren hıyara bahşiş vermedi, herif bagaj kapağını kapatırken sinirle bastı gaza. Dikiz aynasında kayboldu Trilye!

O dolambaçlı daracık yoldan şehir merkezine

geri geldi artık yolu öğrenmiş araba. Bir otel buldular. İki kişilik bir oda istedi, kimlik sordu resepsiyoncu, verdiler, fiş doldurdular, alıp anahtarı çıktılar odaya. Mini bar vardı, rakı vardı, su ve buz vardı. Hemen rakı koydu Şükrü, dikledi. Şule viski içti. Kaldıkları yerden devam etmeye başladı sevişme. Şükrü bir yandan soyunuyor, bir yandan Şule'yi soyuyordu. Kadının pantalonunun düğmesini çözerken birdenbire:

-Pek fazla bir şey yapamıyıcaz, hastayım!

dedi Şule ve çözülen düğmeyi ilikledi. Kan beynine sıçradı Şükrü'nün.

-Yapma ya!

-Aslında tarihi değil... Birdenbire bu sabah şiddetli bir kanama başladı...

-Hassiktir be Şule!

diyerek hızla giyindi. Çantasını aldı, çıktı odadan. Resepsiyona indi, otel hesabını ödedi. Montania Otel'in nerede olduğunu öğrendi. Cepten mesaj çekti Necla'ya: "Geliyorum!". Çıktı otelden, arabasına bindi, çalıştırdı, yanıt mesaj geldi Denizanası Necla'dan: "Gelme! Yalnız değilim!".

13

Hiç sevmezdi gece yolu. Şükür ki çok içkili değildi. Salak kadın, madem hastasın niçin Şükrü'yü Mudanya'lara getirtiyorsun? Resepsiyoncularla kavga ettirip olmayacak fuhuş için otelden otele sürüklüyorsun! Sabah telefon açıp gelmemesini söyleyebilirdi. Durup dururken 2000 eurodan da oldu. O da manyak, gel diye mesaj atıyor, yarım saat sonra, gelme, yalnız değilim, diyor. Herhalde kudurarak oda servisten gelen garsonu attı yatağa, sapık kadın.

Anayola çıktı. Hiçbir ok göremedi, sağa saptı. Yol çok karanlıktı, neresi yol, o bile belli değil. Uzunları yaktı, ilerde giden bir aracın kırmızı arka lambalarını gördü, bastı gaza, yanaştı. 70 kilometre hızla giden bir kamyonet. Arkasına yazıldı. Nereye gittiğini bilmiyordu, ancak bunun bir önemi yoktu, gece bir yerde geçirilip yarın hızla güneye inilecekti. Bir an önce güneye inmesi şarttı. Anlamsızca vakit kaybetmişti Marmara bölgesinde. Geceleri ziyan olmuştu. Arkadan gelen bir araba solladı onu ve kamyoneti, Şükrü de fırlayıp onun peşine takıldı, daha hızlı gidiyordu artık arabanın kırmızı ışıklarını izleyerek. Önündeki hızlanarak bastı gitti, kayboldu gecenin zifirinde. Uzunları yaktı, gene de görünmüyordu yolun ilerisi. Nereye gidiyordu bu yol? Saçma bir yolculukta olduğunu algıladı. Bir yere çekip uyumalıydı. Otel parası

da vermemiş olurdu bu gece. Mudanya'da yatmadan vermişti zaten! Bu saatten sonra bilmediği bir kente varıp kadın bulması söz konusu değildi. Olsun, bütün bunların acısını yunan adalarında çıkaracaktı. Dert edinme oğlum Şükrü, sağa çek, uyu, yarın yepyeni bir gün, SSK'dan kurtarılmış para zarfı hırpalanmadığı gibi, hâlâ bazı kara para euroların var! Sağda geniş bir alan gördü, yavaşladı sağa kırdı, arabanın tekerleri bir an boşlukta kaldı ve araç yoldan çok daha alçak bir yüzeye düştü! Korkuyla bastı frene, istop etti. Yol yarım metre kadar yukarıda kalmıştı. Allahtan takla atmamış, kedi gibi dört tekerin üstüne düşmüştü. Arabayı tekrar çalıştırdı, uzun farları yaktı. Nereye düştüğünü tam algılayamadı, ama olsun, araba çalışıyordu. Şu an yapılacak bir şey yoktu, yarın konunun derdine düşülecekti. Kapıların kilitli olup olmadığını kontrol etti, emniyet kemerini çözdü, koltuğunu yatırdı, farları söndürdü, derin bir uykuya daldı.

Arabanın çevresini sarmış köylülerin ön ve yan camlara bozuk paralarla vurmasıyla uyandı. Bir tarlaya düşmüştü. Sol ön camı açtı.

-Hemşerim nasıl indin sen buraya?

-Sarhoş muydun?

-Nasıl çıkcak bu araba burdan?

-Geçmiş olsun!

-Çekici çağırmak lazım!

gibi cümleler doluştu arabanın içine açtığı pencereden. Saatine baktı, 13.05.

Çekicinin gelmesi iki saat sürdü. O süre içinde arabada oturup yarım paket sigara içti. Bandırma yolunda olduğunu öğrendi. Cep telefonundan arayan muhasebeci Alaittin'e güneyde olduğunu bildirdi. Denizanası Necla'dan, "Hâlâ Mudanya'da mısın?" mesajı geldi, ona sinirle; "Ananın tam orasındayım!" diye yanıt yazdı. Gönder bu mesajı o denizanasına, komutunu tıkladı.

Çekici uzun çabalar sonucu arabayı anayola çıkarmayı başardı. Olayı başından beri dikkatle izleyen köylüler çekicinin sürücüsünü alkışladılar. SSK'dan kurtarılmış para zarfından çekici ödendi, yeniden bastı gaza, istikamet Bandırma! Necla'dan, "Terbiyesiz!" diye yanıt mesaj geldi. Sil lan bu mesajı, komutunu tıkladı. Telefon mesajın silinmesi konusunda emin olup olmadığını sordu. Hemen sil, kırdırtma bana kendini lan telefon, komutunu tıkladı. Yok oldu mesaj.

Yanında fırın ve bakkal olan bir kahvenin önünde durdu. Fırından yarım ekmek aldı. Ekmek çok sıcaktı, el yakmasın diye bir kağıdın arasına koyup uzattı ekmeği fırıncı. Yandaki bakkaldan bir kutu üçgen peynir, bir küçük paket tereyağ aldı, ekmeği ortasından kestirip tereyağı ekmek arası yaptı, avucunda sıktı sıcak ekmeği. Oldukça sakin olan kahve-

nin hasırla kaplı çardağının altında bir masaya oturdu, çay söyledi. Yanındaki masada kumral, aşırı beyaz tenli, uzun saçlarını arkadan örgü yapmış, boynunda iki ayrı fotoğraf makinesi bulunan, blucinli, beyaz tişortlu, lastik pabuçlu, turist olduğu her halinden belli genç bir kadın çay içiyor, kahvenin iç tarafında iki adam tavla oynuyor, kimi adamlar oyunu izliyorlardı. Peynirleri birer birer yerleştirdi tereyağı emmiş sıcak ekmeğin içine, iki eliyle bir güzel sıktı ekmeği tost eyledi, kocaman bir parça ısırdı. Kahveci çay getirdi, hemen ikincisini istedi. Hava parçalı bulutlu, fakat aşırı sıcaktı. Arabanın içinde soğutucu sayesinde hissedilmiyordu bunaltıcı sıcak, arabadan iner inmez ter fışkırıyordu ensesinden. Bir an önce soğutucu huzuruna kavuşmak üzere daha büyük parçalar koparark hızlandırdı çiğnemelerini. Turist kadın elindeki yanmamış sigarayı göstererek, gülümseyerek:

-Fire?

dedi.

-Yes!

diyerek cebinden çakmağını çıkardı, ayağa kalkıp yanına gitti, yaktı sigarayı. Kadın ingilizce teşekkür etti, o da ingilizce rica etti, gelip yerine oturdu. Kahveci her ikisine de yeni çay getirdi.

-Where are you from?

-From Oslo.

diye başlayan sohbetten kadının norveçli olduğu, anadili dışında çat pat ingilizce konuşabildiği, fotoğrafçılık yaptığı ve otostop yöntemiyle ülkemizi dolaşarak fotoğraf çektiği su yüzüne çıktı. Yeni çaylar söylediler, sigaralar yakıştılar.

Kadının;

-No! No !

biçimindeki ısrarlı itirazına rağmen onun çay parasını da ödedi, kalktılar. Kadın yanındaki iskemleye koyduğu sırt çantasını aldı. Buyrun gibisinden arabasını gösterdi, uzaktan kumandayla kapı kilitlerini açtı, kadının elinden nazikçe sırt çantasını aldı, önce ona ön sağ kapıyı açtı, Lisabet bindi arabaya, usulca kapattı kapıyı, arka kapıyı açıp koltuğun üstüne koydu sırt çantasını, fırdolandı arabayı, keyifle atladı direksiyona, huzurla ve gayet sakince bastı gaza. Tıkladı diskdöndüren düğmeyi. Charlie Parker, cila gibi geldi arabayı saran soğutucu keyfinin üstüne. Ufukta güneş batıyor, gökyüzü turuncuya, turuncudan kızıla dönüyordu.

Hiç güneş görmemiş kadar beyaz ve pürüzsüzdü teni. Uzun boylu, küçük memeli, boncuk mavi gözlü, belden aşşağısı biraz daha kalınca, değişik bir kadındı, ayrıca Şükrü hiç norveçli bir kadınla yatmamıştı. İyi ki Mudanya'dan kaçmıştı, iyi ki o tarlaya düşmüştü, iyi ki çekici iki saat sonra gelmişti, iyi ki bu fırının önünde durmuştu... Başına gelen herşeye

şükretti Şükrü. Yoksa bu geceyi norveçli bir kadınla geçiremeyecekti.

Lisabet Bandırma'da bir otelde kalacağını, sonra Kuş Cenneti'ne gideceğini söyleyince, Şükrü de geceyi o otelde geçirmeye karar verdi. Uluslararası bir karşılaşma yaşayacağının haklı gururu ve sorumluluk duygusuyla, kendine uzak denizlerden cariye getirtmiş bir padişah keyfiyle bastı gaza. Lisabet de herhalde, daha önce bir türk erkeğiyle yatmamıştı. Bunu Şükrü ile tadacaktı.

-Şerefle temsil edicem milletimizi!

diyerek, sırıtarak baktı Lisabet'e.

-What?

dedi türkçeyi anlamayan Lisabet.

-Nothing!

diye sırıttı Şükrü, biraz daha açtı müziğin sesini.

Bandırma'ya 20 kilometre kala radara yakalandılar. Radarkakan bu kez ötmemişti. Kimi zaman böyle şakalar yapabiliyordu. Şükrü hızla radarkakanı söküp torpido gözüne soktu, çünkü arabada radarkakan bulundurmak ciddi bir suçtu, hapis cezası vardı. Sakince indi arabadan, polis arabasına gitti, önde oturmuş makbuz kesmeye domuzlanan polise;

-Afedersiniz memur bey, Turizm Bakanlığı'nda görevliyim, norveçli bir gazeteci bayanı Bandırma'da bir toplantıya yetiştiriyorum... Sayın müsteşarımız da ordalar. Onun için biraz hız yaptım... Bu işi

büyütmeyelim, ben size bir çorba parası veriim... deyince, polis arabanın yanında dikilen öbür polise baktı..

-Tamam da kardeşim, kamerayla tesbit edildiniz. Bu filmler Ankara'ya gidiyor... Biz bu cezayı kesmek zorundayız... Kamerayla tesbit edildi bir kere...

-Filmi geri sarıp silebiliyorsunuz ya!

diye sırıttı Şükrü, polisler yeniden bakıştılar.

-Şindi kameradaki arkadaş da var... O zaman üç çorba parası!

diye gülümsedi makbuz kesmekten vazgeçmiş polis.

-Gayet tabii! Bir dakika!

diyerek arabaya geri geldi Şükrü, bagajı açtı, bagajın dip köşesinde duran ve üstünde "radar çorbası" yazan karton kutunun ağzını açtı, içinden üç adet hazır çorba paketi çıkardı, bagajı kapatıp polis arabasına gitti, paketleri uzattı:

-Bu sizin, bu sizin, bu da kameradaki arkadaşın çorbası! Kaynar suya boşaltıp bir tatlı kaşığıyla karıştırıyorsunuz. Afiyet olsun! Beni unutmayın, bir acı kahvenin kırk, bir paket çorbanın yirmiiki buçuk yıl hatırı vardır!

dedi ve polislerin şaşkın bakışlarına kıçını dönüp bindi arabasına.

Bandırma'da otelin önüne parketti. Hava kararmıştı. Resepsiyona ulaştılar.

-Hanfendinin rezervasyonu var. Benim yok,

ben de bir oda istiyorum, mümkünse bayanın bitişiğindeki oda olsun... İçerden birbirine geçişli iki odayı tercih ederiz...

diye resepsiyoncunun gözünün içine gülümserken Şükrü, Lisabet ona yanaşan esmer, kısa boylu, zayıf bir herife çığlık çığlığa bağırarak sarılıp, öpüşüp norveççe konuşmaya başladı. Eğlenceli muhabbetlerinden daha önce tanıştıkları anlaşılıyordu. Herifte hiç norveçli tipi yok. Resepsiyonla, al kimlik, işte imza, ver anahtarı protokolü tamamlandığında, Lisabet herifi Şükrü'yle tanıştırdı:

-My boy friend Mehmet!

-Merhaba ağbi!

dedi Mehmet.

Lobide bir masaya oturup bira söylediler. Aslen Manyaslı olup Norveç'te işçi olarak çalışan Mehmet'le Lisabet'in, Oslo'da birlikte oturdukları, geceyi Bandırma'da geçirip Kuş Cenneti'ne, oradan da Manyas'a gidip, haftaya davul zurnalı bir düğünle evlenecekleri anlaşılınca, müstakbel aileyi kutlayarak kalktı masadan.

14

Aydınlanma özürlü, kasvet bir oda. Genel bir ışık yok. Yatağın başucunda mumsal aydınlatıcı bir lamba, duvarda iki yamulmuş aplik var, yanmıyorlar! Süs olarak bulunuyorlar genel kasvet içinde. Akşamüstü, iyi uykular diliyor insana tavuk kümesimsi oda. Banyoya girdi, iki oldukça eski plastik terlikle karşılaştı. Gayet hanzo bir yer Bandırma'da Lisabet and Mehmet Oteli. Terliklere değmeden soyundu, duşun altına attı kendini. Uzun uzun sabunlandı, yıkandı, dişlerini fırçaladı, tıraş oldu, kokular sürüündü. SSK'dan kurtarılmış para zarfının içindeki parayı saydı, üstüne 7550 yazdı, cebine soktu, lobiye indi. Resepsiyona nerede yemek yiyebileceğini sordu. Terastaki lokantanın gece sıfır bire kadar açık olduğunu öğrendi.

Lokantada birkaç masa müşteri vardı. En köşedeki masaya oturdu, rakı ve mezeler söyledi. Lisabet ve Mehmet yemeğe çıkmamışlardı. Başka bir yere mi gitmişlerdi? Resepsiyondaki çığlık çığlığa kavuşma ve sarılıp öpüşme göz önünde bulundurulursa, onlar şimdi deli gibi sevişmekteydiler.

Nesrin'i bul lan çabuk, komutunu tıkladı cep telefonunda. Bu kez ulaşılamama değil; "Aradığınız numara artık kullanılmamaktadır!" tantanası... Döndü mü yani İsviçre'ye? Olamaz! Suadiye Oteli'ni bul o

zaman lan, komutunu tıkladı. 204 numarayı istedi, şak bağladılar.

-Alo, Nesrin?

-Evet!

-İyi geceler! Nasılsın?

-Kimsiniz?

-Şükrü!

-İyi geceler! Merhaba. Nerelerdesin?

-Güneydeyim!

-Bodrum'da mısın?

-Hayır. Yarın geçicem Bodrum'a, oradan da vın yunan adalarına... Şu an şeydeyim...

dedi duraladı, telefonun ses alıcısını öbür elinin avucuyla kapatarak, başka masadakilerin duyamayacağı alçak bir sesle sürdürdü konuşmasını:

-Kuşadası'ndayım! Cep telefonun kullanılmamaktadır anonsu veriyor.

-Çalındı, kapattırdım. Öbür gün açılacak.

-Numara değişmiyor yani.

-Hayır.

-Seni çok özledim.

Kısa bir sessizlikten sonra konuştu Nesrin.

-Ne zaman dönüyorsun?

-Sen ne zaman istersen!

-Dönünce görüşürüz.

-Yarın dönebilirim.

-Taa Kuşadası'ndan buraya niçin dönecek-

sin? Dünyanın yolu.

-Üç saatte gelirim ben burdan oraya... Yani geceden çıkarım, üç beş saatte gelirim, demek istiyorum.

-Yunan adaları n'olucak?

-Benim yunan adalarım sensin Nesrin! Yarın öğlende ordayım. Seni seviyorum!

diyerek, kadına olumsuz bir yanıt şansı bırakmayarak kapattı telefonu, yeniden bul lan şu Suadiye Oteli'ni, komutunu tıkladı, ertesi gün için, 202 doluymuş, ikinci katta başka bir oda ayırttı. Devrisi akşam Nesrin'le olacağını düşünerek keyifle mezeler çöplenip rakısını yudumluyorken, garsonun getirdiği kanlı bonfileyi biraz daha pişirilmek üzere geri gönderdi.

Cep telefonu, bir mesajınız var Şükrü ağbi, şüngürtüsünü yaptı. Tıkladı, "Neredesin terbiyesiz erkeğim?" diye soruyor Denizanası Necla. Ona sövgü dolu bir yanıt yazmayı düşündü, sonra bunu saçma buldu. Sil lan bu mesajı, komutunu tıkladı. Lokantadaki öbür masalar boşaldı. Garip bir taşra hüznü çöktü ortalığa. Kıvamına gelmiş bonfileyi getiren garsona iyice yaklaşarak, fısıltıyla;

-Buralarda Nataşa Mataşa, yok mudur?

diye sordu.

-Vardır.

-Bulabilir miyiz?

-Biz bulamayız da, kapıdaki taksici arkadaşlar

yardımcı olabilir.
dedi garson. Teşekkür etti, lobiye indi, otel kapısından çıktı, sıradaki ilk taksiciye:

-Nataşa bulabilir miyiz?

diye sordu. Taksicinin yanıtı olumluydu. 100 euro verebileceğini belirtti.

-O kadar gerekmez ağbi!

dedi üsten iki dişi eksik taksici.

-Ben düzgün bir bayan istiyorum. Sana da 50 euro. Euro konusunda sıkıntımız yok! Terastaki lokantadayım, al getir oraya bayanı!

Otele girdi, asansöre bindi. İcabında 200 euro bile verebilirdi. Nerden kazanmıştı ki bu kara parayı? Şeyden gelen şeye gitsin, diye düşündü. Sırıttı.

Soğumuş bonfileyi ısıttırıp öğüttükten sonra bir ufak rakı daha söyledi, kavun, karpuz istedi. Norveçli olmasın, rus olsun, bu da uluslararası bir karşılaşma. Üstelik bu profesyonel karşılaşmalar çok daha keyifli; kadın hiç karşı koymuyor, onu yapmam, bunu etmem, demiyor, yat diyorsun, yatıyor, dön diyorsun, dönüyor, tut şunu diyorsun, tutuyor, amatörlerdeki nazlanma yok. Daha önce bir rus kadınla da yatmışlığı yoktu. Heyecanlanıp bir sigara yaktı. Karamürsel'deki Nadia'yı ve Tatiana'yı düşündü. Oyle fişek gibi bir kadın gelecekti herhalde. Yeterince prezervatif vardı yanında. Masa altından cinsel organıyla oynarken üstten iki dişi eksik taksici geldi, saat

geç olduğu için gereken bayanı bulamadığını belirtti:

-Gecenin yarısı oldu. Hepsi aranjmanını yapmış tabii ağbi!

Kendini dün gece Şule'yle müthiş bir gece geçirmeye hazırlamış, sonunda Denizanası Necla'ya razı olmuş, ondan da nasihat almıştı. Şimdi rus kadın düşleri kurarken, salak taksicinin dediğine bak! Bu gece bir kadınla yatmasının şart olduğunu düşündü.

-Buralarda bar mar, yok mudur?

-Pavyon vardır ağbi.

-Tamam. Bekle aşşağıda geliyorum. Sen en iyisi, bir pavyona götür beni.

-En doğrusu ağbi!

diyerek uzaklaştı üstten iki dişi eksik taksici.

Pavyon taşra usulü küçük bir yerdi. Pistin etrafında kimi masalar, dip tarafta aralarında bölmeler bulunan, kırmızı kumaşla kaplanmış localar. Boktan bir orkestra çalıyor, kendinden uzun bir gece elbisesi giymiş cüce bir kadın şarkı söylüyordu. Üç locada, ikili, üçlü oturmuş adamlar, kimilerinin yanlarında kadınlar vardı. Barın arkasındaki köşede iki masada topluca pinekleyen mini etekli, hüzünlü, bezgin konsomatris kadınlar. Garson geldi, rakı söyledi. Bayan arkadaş isteyip istemediğini sordu.

-Şu köşede oturan sarışını rica ediim!

Garson durumu sarışına bildirdi. Sarışın ayağa kalktı. Umduğundan da uzun boyluydu, Şükrü'nün ma-

sasına doğru yürümeye başladı. Geniş omuzlu, kıçı çok güzel, kapı gibi bir kadındı.

-Oturabilir miyim?

-Buyrun.

Kadına içkisi söylendi. Çok konuşkan değildi, isminin Jülyet olduğunu iddia eden konsomatris. Kadının uzun parmaklı, büyükçe elini tutup erkeklik organına götürdü Şükrü. Kadın elinin temasıyla birdenbire sertleşen organı sıvazlamaya koyuldu. Şükrü onun upuzun bacaklarını, yusyuvarlak sert kıçını okşuyordu. Bu arada yılan gibi kıvrılan Jülyet gelen içkiyi pat diye dikleyip yenisini söylüyordu. Jülyet sekizinci viski görünümlü buzlu çayı içtikten sonra;

-Kalk gidiyoruz!

dedi çılgınca tahrik olmuş Şükrü. Jülyet şefi çağırdı, adamın kendisini götürmek istediğini söyledi. Şef kadının kulağına bir şeyler fısıldadı. Kadın ona yanıt fısıltıda bulundu, sonunda Jülyet, buradan birlikte çıkabilmeleri için şefe ayrıca 1000 YTL vermesi gerektiğini açıkladı.

-Ne parası?

-Beni burdan çıkarma parası! Yoksa bırakmazlar! Ayrıca ben 500 YTL alırım.

Şükrü gayet gacırt hesabı ve çıkarma parasını, üstündeki kara para euro ve SSK'dan kurtarılmış para zarfından bir tomar çekerek ödedi, pavyonun önünden taksiye bindirdi onları şef. Hep böyle kapı gibi

bir kadını altına almayı hayal etmişti. Çok mutluydu. Parasını verip sabaha kadar becerecekti Jülyet'i. Yarın burdan öğlen çıksa, akşamüstü Suadiye'deydi kaptan pilot Şükrü.

Pervasızca önünden geçerlerken, resepsiyoncu bayanın kimliğini istemek terbiyesizliğinde bulundu.

-Benim misafirim! Jülyet hanım!

dedi Şükrü.

-Kimlik almak zorundayız!

diye ısrar etti kıl resepsiyoncu.

-Ay hiç böyle bir şey görmedim. Beyfendi otelin müşterisi, onun burda kaydı kuydu var, ayrıca benim kimliğime ne lüzum var?

diye şarladıysa da Jülyet, Şükrü'nün ricasıyla doreli çantasından çıkarıp uzattı kimliğini. Resepsiyoncu ve Şükrü şaşkınca bakıştılar, sonra hızla dönüp Jülyet'e baktılar. Mavi bir erkek kimliğiydi elinde salladığı. İşte o zaman farketti Şükrü, Jülyet'in hafif sakallarının çıkmış olduğunu ve çok sinirlenerek:

-Defol ulan ibne!

diye Jülyet'e bir tokat attı. Jülyet aynı hızla daha sert bir tokatla yanıt vererek:

-Ben paramı isterim orospu çocuğu!

diye bağırdı. İki erkek kapışıp dövüşmeye başladılar. Şükrü sert bir yumruk çıkardı, Jülyet kaşla göz arasında, önce Şükrü'ye, sonra kıl resepsiyoncuya ani

birer tokat attı. Şükrü'nün kafa darbesiyle otelin giriş vitrinine uçan Jülyet camı kırarak, kanlar içinde kaldırıma düştü ve düşer düşmez:

-İmdat! Öldürüyorlar beni!

diye bir yaygarayla caddede kim varsa başına topladı. Yoldan geçen devriye polis arabası olaya el koyunca, önce hastaneye götürüldüler. Jülyet'e pansuman, Şükrü'ye alkol muayenesi yapıldı. Hastaneden karakola geldi polis arabası.

15

Bütün gece;

-Ben çalışan bir bayanım!

diye avaz avaz bağırarak karakolu birbirine katan İbne Jülyet gün doğarken, komserin de;

-Tamam ulan ibne, uzatma işte!

babacan müdahalesiyle, 500 YTL karşılığında şikayetini geri almayı kabul edince, Şükrü SSK'dan kurtarılmış para zarfından beş gıcır mavi yüzlük sundu, güneş karakolun sokağına ulaşmadan serbest bıraktılar. Karakol çıkışında Jülyet, Şükrü'ye:

-Adi herif!

dedi. O da, ona:

-Siktir ibne!

diye yanıt verdi. Vedalaşmış oldular. Karakolun karşısında bekleyen taksiye bindi. Daha güneş doğmadan güneş gözlüğü takmış taksici:

-Geçmiş olsun ağbi!

diye girdi konuya.

-Sağol. Bir sigaran var mı?

-Buyur ağbi!

diye sigara uzattı şoför.

-İşkence falan yaptılar mı?

-Yok canım, bizimki basit bir olay.

-Komser baba adamdır aslında.

-Evet.

-Olay siyasî mi?

-Hayır canım, ibnenin birini dövdüm.

-Elinize sağlık ağbi!

Sabahın köründe bomboştu yollar. Kırmızı ışıklarda hiç durmayarak zart diye getirdi onu otele, daha güneş doğmadan güneş gözlüğü takmış taksici.

-Takma kafana ağbi, çok dövülecek adam vardır bu Bandırma'da. Helal olsun sana!

Vukuatını kutlayan taksiciye sıkı bahşiş verdi. Turşu gibi indi taksiden, bütün gece gözünü kırpmamıştı. Nedir lan bu senin başına gelen Şükrü? Bandırma'da ne işin var senin? Derhal yunan adalarına geçilmesi gerekiyor. Pavyondan o ibneyi çıkarmak için harcanan para, karakolda kendisine sunulan 500 YTL, ne saçma masraflar! Geceyi Bandırma karakolunda geçirmek saçmalığın anüs deliği! Herşey o Denizanası Necla ve Trensever Şule'nin yüzünden oldu. Salak karılar! Bu halde yola koyulamazdı. Biraz uyuyup devrisi sabah Bandırmayı terkedebileceğini algılayarak girdi otele, resepsiyona yanaştı.

-Bu gece de kalıyorum, yarın ayrılıcam!

diyerek anahtarını istedi. Kıl resepsiyoncu:

-Bu gece sizin odanız dolu. Öğleden önce boşaltmanız lazım. Kırılan camı taktırdık, hesabınıza yazdık. Hiç boş yerimiz yok! Tur geliyor.

dedi. Belli ki yalan söylüyordu. Dün gece otele bir ibne getirip, onunla kavga edip, cam çerçeve kıran he-

rifi otel istemiyordu. Odasına çıkıp bavulunu toparladı.

Teras lokantada açık büfe kahvaltıya çıktı. Cam parası da vereceği bu salak otelle ödeşmek için herşeyden yedi, bir güzel doyurdu karnını, lobiye indi, hesabını ödedi, çantayı, bavulu arabaya yükledi.

-Burda, bundan daha düzgün, güzel bir otel yok mu?

diye sordu otel önünde pinekleyen taksiciye.

-Liman tarafında vardır.

diye yanıtladı taksici.

Limana bakan otelde yer vardı, fakat odalar henüz hazır değildi, temizlik yapılıyordu. Şükrü, bütün gece uyumadığını belirterek, temizliği devam eden bir odada bavulunu açmak, duş yapmak istediğini belirtti. Bavulunu yüklenen komimtrak çocuk ona asansörde arkadaşlık edip;

-Memleket neresi ağbi?

muhabbeti başlatmaya uğraştı.

-Bandırma'nın içindenim. Bize burda Bandırlar derler. Hiç evde kalmayız, otel severiz canım! Bütün Bandırma bilir. Sen Bandırma'ya yeni geldin galiba!

diye kesti, sidik zoru sabah diyaloğunu Şükrü. Üçüncü katta indiler asansörden, uygun görülen 308 nolu odanın kapısına ulaştılar. Kapı açık, oda darmadağı-

nık, içerde herhangi bir temizlik telaşı ve temizlikçi görünmüyordu.

-Bi dakka ağbi!

diyerek, Şükrü'yü ve bavulu terkederek resepsiyona indi komimtrak çocuk. Odasına kavuşma özlemiyle bavulun üstüne oturdu. Bavulun üstünde uyumayı saçma bulurken uykuya daldı.

-Dördüncü kata çıkıyoruz ağbi!

diye koşarak geri gelen komimtrak uyandırdı onu, kaptı bavulu, asansöre bindiler.

407 nolu odanın kapısı açıktı, içerde bir kadın elektrik süpürgesini itip kakarak temizlik yapıyordu. Komimtraka bahşiş verdi. Kapıyı kapattı. Kadına işine devam etmesini söyleyerek duşa girdi. Uzun süre öyle durdu sıcak suyun altında, sonra sabunlandı, apışaralarını köpürtürken cinsel organ sabunlanmasını bir hayli uzattı elleri. Şişti, büyüdü, kaldırdı başını organ. Kimi uykusuz gecelerin sabahında böyle garip bir sertleşme oluyordu. Temizlikçi kadını becersem mi acaba, diye düşündü. Onun da mutlaka, böyle bir gereksinimi vardır... Saçmalama Şükrü! Biraz daha en duyarlı organıyla oynadı. Temizlikçi kadına hayatında yaşamadığı bir şeyi yaşatmak üst düzey duygusuyla durulandı, erkeklik organını sıvazlayıp iyice sertleştirdikten sonra çırılçıplak çıktı banyodan. Onu gören temizlikçi kadın çığlık attı. Şükrü dibinden tuttuğu cinsel organını havada ona doğru

sallayarak;

-Sus! Sana güzel şeyler yapıcam!

derken, kadın hızla telefona koştu. Telefonu açmaya domuzlanan kadını kolundan yakalayıp yatağa devirdi, öbür eliyle söktü attı telefonun kablosunu. Beyaz etekliğinin altındaki donunu parçalarcasına hızla çıkardı. Bir eliyle kadının;

-Dur! Yapma! İmdat! Hayvan!

diyen ağzını kapatıyorken öbür eliyle, dimdik olmuş cinsel organını kadınınkine sürtüyordu. Azgın organı kısa sürede girdi kadınınkinin içine. Kadın debeleniyor, patıranıyor, içindeki organı geri çıkarmaya uğraşıyorken, daha da tahrik olarak, acelesi olan bir köpek gibi çok kısa sürede becerdi onu. Rahatlamış olarak kalktı kadının üstünden, SSK'dan kurtarılmış para zarfından bir yüzlük çıkardı, uzattı kadına;

-Güzel değil miydi?

diyerek. O sırada sinirle donunu giymekte olan kadın, parayı aldı, yırtıp küçük parçalara ayırıp suratına çarptı Şükrü'nün, hiçbir şey demeden çıktı odadan. Sırtüstü uzandı yatağa Şükrü, anında horlamaya başladı.

16

Mışıl mışıl uyurken, düşünde Nesrin'le sevişirken başucunda çalan telefon sesiyle uyandı. Resepsiyon arıyor, iki polis memurunun kendisiyle görüşmek istediğini belirtiyordu. Tansiyonu düştü aniden, tansiyon ilacı arandı, böyle bir ilaç kullanmadığını anımsadı. Birinin alelacele ağzına tansiyon ilacı atması onun filmde gördüğü bir sahneydi. Belki de tansiyon değildi düşen. Bıyıklarını sıvazladı, kalkıp çabucak giyindi, lobiye indi.

Temizlikçi kadın şikayette bulunmuş, gayet kibar polisler karakola davet ediyorlardı.

-Tutuklanıyor muyum?

-Biz ifade alıp mahkemeye sevkedicez. Tutukluluk durumuna hakim karar verir.

Odasını boşaltıp eşyalarını arabasına koymak üzere izin istedi. Madem tutuklanıyordu, otelde odası olması çok saçmaydı. Polisler elini çabuk tutmasını istediler. Odaya çıktı, bavulundan iki tişort, iki don ve telefon dolum aygıtını aldı, el çantasına tıkıştırdı, diş fırçası ve diş macununu attı çantaya, bavuluyla vedalaşıp çantasını alarak çıktı odadan. Koridorun ucundaki yangın merdiveninden koşar adım otelin otoparkına indi. Bindi arabasına, saat 14.20'de hızla çıktı otoparktan. Meydandan sağa döndü, kırmızı ışıkta durmayarak kökledi, soldan gelen bir arabayla

çarpışmaktan kıl payı kurtuldu. Pek kırmızı ışık sallamayarak hızla çıktı Bandırma'dan. Balıkesir ve Bursa oklarına yüz vermedi, Edincik tarafına saptı.

Nereye gidecekti? Anayolları kullanmamalıydı. Acaba polis arabasının plakasını biliyor muydu? İsimden öğreneceklerdi. Hemen bölgeyi terkedip güneye inmeliydi. Edincik'ten anayola ulaştı, sağa gitse Çanakkale, sola gitse Bursa. Tam karşıya, Gönen yoluna girdi. Bir sigara yaktı. Saate baktı, 14.40. Polis çoktan farketmiştir kaçtığını ve telsizler çalışmaya başlamıştır. Yol bomboştu. Deli gibi bastı gaza. Bir yerde durup harita incelemesi gerekiyordu. Ara ve çok zula yollardan inmeliydi güneye. Cep telefonu, aç lan beni Şükrü ağbi, tantanası yaptı. Bilinmeyen numara. İlgilenmedi. Polisin cep telefonundan yerini tesbit edebileceğini düşünerek telefonu kapattı. Kapalıyken de tesbit edebiliyorlardı galiba. Sağ ön pencereyi açtı, attı telefonu şarampole!

Temizlikçi kadını becermesi saçma bir şey oldu. Polisten kaçması daha da saçma! Otele para ödememesi de boktan bir durum. O da ayrı bir suç yani. Çok salaksın oğlum Şükrü! Ve fakat bir gece önce bir ibneyle birlikte kulampara olarak sabahladığı Bandırma Merkez Karakolu'na, ırz düşmanı olarak teslim olamazdı herhalde. Bu kez öldürürdü Şükrü'yü o komser!

Buğdaylı denen yerde, bir kahvede mola ver-

di. Haritayı alıp indi arabadan. İki karışık tost ve ayran söyledi. Kahveciye gazeteci olduğunu, yörenin sorunlarını incelediğini, Buğdaylı'nın ne gibi sorunları olduğunu sordu. Kahvecinin önce buğday fiyatı konusundan girerek uzun uzun anlattığı şeyleri dinler gibi yapıp haritayı inceledi. Alelacele tostları tıkındı. Ayrıca iki karışık tost, paket yapılmasını istedi. Ara yollardan Gömeç'e çıkabilirse, Ayvalık'a ulaşıp Cunda'dan, Midilli'ye geçebilirdi. Pasaportla değil tabii, bir sandalcıya SSK zarfını teslim ederek. Siyasi sığınmacıyım ya da kürdüm, diyebilirdi yunan polisine, böylece kökünden kazınmış olurdu SSK konusu. Paketlenmiş tostlar geldi, şişe suyu aldı, bastı gaza, uzaklaştı Buğdaylı'nın buğdaycıl sorunlarından.

Gönen girişinde bir benzincide durdu, arabayı pompanın önüne çekip doldurmasını söyledi benzinciye, tuvalete gitti. Kapısı açık olan birinci tuvalete girdi, kapıyı kapattı işemeye koyuldu çevresinde sinekler uçuşan kapağı kırık klozete. Çişini sineklere isabet ettirmeye uğraşıyor, bu yüzden çişin bir bölümü klozetin dışına taşıyordu. Yandaki tuvaletten önce güçlü ve uzun bir osuruk sesi geldi, sonra bir cep telefonu, bir ayaktopu takımının şampiyonluk marşını çalmaya başladı. Çalma son buldu, bir erkek sesi duyuldu:

-Şeydeyim şu an... Sıçıyom!... Sonra ben seni ararım...

Gönen çıkışında bir nalburdan siyah plastik boya ve birkaç ince fırça aldı. 15.47'de Danişment'e ulaştı, sağda Araovacık okunu gördü, daracık bir köy yoluydu, oraya saptı, üç kilometre sonra, bir ağacın altına çekti arabayı, bagajdan siyah boyayı, fırçaları çıkardı. Bir sigara yaktı, fırçaları sırayla boyaya batırıp ağacın gövdesinde denedi, ortanca fırçayı seçti. 34 PC 317 olan plakasını, P'yi B yaparak, C'yi O yaparak, 3'ü, 8'e çevirerek, 34 BO 817'ye dönüştürdü. Arka plaka bitince, aynen öndekini değiştirdi. Ön tarafta daha başarılı oldu. Sonuç mükemmeldi. Köy yolundan geri çıktı, sağa döndü. Balya'yı geçip, Balıkesir-Ayvalık anayoluna çıktı ürkerek, batıya Ayvalık tarafına döndü. Çok kısa bir mesafe gidecekti anayoldan, 4 kilometre sonra Korucu sapağından güneye inecekti. Şu kısa yolu vukuatsız atlatırsa, Madra dağından sorunsuzca inebilirdi Bergama'ya. Korkudan yavaş yavaş gidiyordu. Arkadan gelen bir araba yapıştı kıçına. Yol uygun olmasına rağmen sollamıyordu. Dikiz aynasında arka arabada iki pis bıyıklı, pis bakışlı herif gördü. Sivil polis olabilirler. Hafif gaz verdi. Arkadaki araba da hızlanıp kapattı aradaki mesafeyi. Fren yapıp azalttı hızını, arkasındaki de gaz kesti. Şükrü aniden gaza bastı, arayı açar açmaz işaret verip sağa çekti, durdu. Arkadan gelen araba yavaş yavaş sollayarak geçti yanından, uzaklaştı, gözden kayboldu. Pek gaza basmayarak ağır

ağır ilerledi, saat 17. 29'da fırt diye döndü Korucu sapağına. Derin bir nefes aldı, su içti, bıyıklarını sıvazladı, abandı gaza. Önce düz olan yol, daha sonra kıvrılarak dağa tırmanmaya başladı. Zaman zaman bir iki kamyon dışında hiçbir arabaya rastlamadı. Doğru bir yol seçtiğine sevindi. Tost paketini açtı, birini yalamadan yuttu.

19.05'te Bergama-Kınık yoluna ulaştı, Bergama yönüne döndü. 5 kilometre sonra yolu kesmiş polis arabaları gördü, korkarak yavaşladı. Önündeki arabayı durdurmadı polisler, Şükrü'ye de, geç işareti verdi eli telsizli olan. Hiç polislere bakmadan, ensesinden sırtına soğuk terler inerken, hafif gaz vererek geçti polislerin yanından.

Gömeç sapağına ulaştı, sağa döndü. İkinci tostu yemeye koyuldu. Güneş batarken ulaştı Kozak denilen yere. Gömeç'e 30, Ayvalık'a sadece 46 kilometresi kalmıştı. Kozak'ta yol üstü bir kahvede durdu. Oturdu bir masaya, bira söyledi. Televizyonda haberler vardı. Birden bir altyazıyla tansiyonu düştü. "Bandırma sapığı aranıyor! Az sonra!". Bu kendisiyle ilgili bir haber miydi, yoksa Bandırma sapığı diye başka biri mi vardı? Biranın her yudumu boğazına dizildi. Şişeyi kıracak gibi sıkarak elinde tutuyor, sigarayı sigaradan yakıyor, arasıra sinirli fırtlar alıyordu biradan. Haberin sırası gelince söz konusu sapığın kendisi olduğu ismiyle cismiyle açık olarak belli

oldu. Tansiyonu dibe vurdu. Allahtan çizilen robot resim kendisine hiç benzemiyordu. Bandırma sapığı Şükrü'nün önce bir eşcinsele, sonra da kaldığı otelde temizlik görevlisi bir bayana tecavüz ederek kayıplara karıştığı biçimindeydi haber. Mütecavizin daha önce Bandırma'da meydana gelen faili meçhul tecavüzlerle ilgisi olup olmadığının da araştırıldığını söyledi sunucu ve bir yamaç paraşütü kazası haberine geçti.

-Lan ne sapıklar var!

dedi kahvede televizyon izleyenlerden biri.

-Bandırma'da çok olur böyle şeyler.

diye ona yanıt verdi, köşede pişpirik oynayanların öksürükten boğulanı.

Bu durumda kendi ismiyle herhangi bir otelde kalamazdı. Hava kararmak üzereydi. Gece kendisini Midilli'ye geçirecek gemiciyi pıt diye bulması olası değildi. Yarın erkenden gitmeliydi Cunda'ya. Geceyi arabada geçirmek zorunda olduğunu algıladı Bandırma sapığı Şükrü. Zula bir yere parkedip uyuması gerekiyordu.

Bindi arabasına, haritayı inceledi. Kozak, Bergama arasında, daha önce geçtiği yolda bir sapak tesbit etti. Çamavlu'ya giderek orada biten köy yoluydu bu. Bergama yönüne doğru geri döndü. En sevmediği tavuk karası saatler, hava tam kararmış değil, ama ufuk görünmüyor, far yaksan faydası yok.

Yol üstünde bir bakkal görünce durdu. Ekmek, peynir, sucuk, salam, rakı, su, ve sigara aldı. Çamavlu'ya saptıktan 3 kilometre sonra, yolun kıyısında genişçe, içinde birkaç tane ağaç olan bir arsa gördü. Oranın yolla hemzemin olup olmadığını dikkatle inceledi, hemzemin gibi görünüyordu, frene bastı ve neredeyse sıfır kilometre hızla sağa kırdı, kazasız, belasız gelip park etti bir ağacın dibine.

Bagajı açtı ve üstünde "rakı düzeni" yazılı mukavva kutudan, plastik bardak, çatal ve kağıt tabaklar çıkardı. Sağ ön koltuğa çilingir sofrasını kurdu. Sürücü koltuğuna oturup kapısını kapattı, ağaç tarafındaki sağ ön kapıyı açık bıraktı. Yoldan gelen geçen yoktu. Hava tamamen kararmıştı, gökte kavun dilim ay belirdi, aydınlattı zifir karanlığı ve piknik çilingir sofrasını. Kavun almadığına üzüldü Bandırma sapığı Şükrü.

-Bu saatten sonra Çamavlu'da karı falan da bulunmaz!

diye söylendi. Uzun uzun güldü. Hırlayarak, göbeği hoplayarak son bulurken gülmesi, gülecek bir durumda olmadığını anımsayıp;

-Boku yedin oğlum Şükrü!

diyerek kendi kendine kadeh kaldırdı. Çamavlu nasıl bir yerdi acaba? Sana ne Şükrü? Çamavlu'ya gidecek değilsin herhalde!

Ürkütücü derecede sessizdi gece. Arabayı

çalıştırdı, tıkladı diskdöndüreni, Duke Ellington seslendirdi kavun dilim ay geceyi.

Gelip geçen kırk yıllık hayatını düşündü. Ne çabuk geçmişti yıllar! Belma'yla evlenmesi salakça bir şeydi. Gençti o zaman. Belma'yı yatağa atmaya uğraşırken, Belma araya nişan, nikah gibi lüzumsuzluklar sokmuştu. Salak Belma! Ve fakat bu salak Belma, çok zeki Şükrü'yü evliliğe nasıl sürüklemişti? Aptal Şükrü!

Bundan sonrası ne olacaktı? Polise teslim olsa, ne gibi bir ceza vereceklerdi? Cezası n'olursa olsun, ülkeye rezil olmuştu; Bandırma sapığı, ırz düşmanı Şükrü! İş hayatı da bitmişti. Yunan'a geçmesi şarttı. Araba n'olucak? Ayvalık'ta hemen satabilirdi. Araba öyle şıp diye satılamaz ki! Kaç para eder, bu araba?

Çantasından SSK'dan kurtarılmış para zarfını çıkardı, parayı saydı, içinden 850 YTL alıp cebine koydu, zarfın üstüne 4000 yazdı, çantanın zula gözüne soktu.

Arabanın açık kapısından sinekle böcek arası, hayatında hiç görmediği zerrecik boyut, uçucu hayvanlar doluştu. Birer birer, büyük bir zevkle öldürdü onları iki kocaman elinin arasında. Rakısını tazeledi. Beyaz peynire yöneldiğinde, sarı üstüne siyah benekli gece elbisesi giymiş bir yılanın beyaz peynir tabağına çatallı dilini uzattığını farketti. Tansi-

yon birdenbire Dow Jones endeksi gibi taban yaptı. Ne yapmalı, gibisinden leninist bir soru sordu kendine. Leninist olmadığı için yanıt bulamadı. Bagajda üstünde "yılan durumu" yazılı bir kutu yoktu. Yılan, kakalak gibi sırtına iğne batırılarak zararsız hale getirilebilecek bir hayvan değildi. Şükrü'ye dokunmayan yılan bin yıl yaşasın, diye düşünerek vazgeçti beyaz peynir talebinden;

-Rica ederim, siz önden buyrun yılan kardeşim!

diyerek hayvanla dostane bir ilişki kurma çabasına geçti. Kendi tarafındaki kapıyı açarak, rakısını alarak arabadan dışarı çıkıp yılanlı kokteyle ayakta katılmayı tercih etti. Yılanın yalnızca ön bölümü görünüyor, arabanın dışında kalan kuyruk bölümünün uzunluğu hakkında bir fikir edinilemiyor, ancak kısa olmadığı belli oluyordu. Sarı üstüne siyah benekli gece elbisesi giymiş yılan beyaz peynire bir iki dil attıktan sonra, salama yöneldi.

-Tabii, buyur, diyet salam!

diyerek teşvik etti hayvanı. Yılan salama yüz vermeyerek, diliyle yeniden beyaz peyniri buldu, didiklemeye başladı.

-Ne talihlisin lan Şükrü, polisten kurtuldun yılan sokmasından öleceksin!

diye söylendi. Dişi miydi acaba bu yılan? Ne yani lan Şükrü? Bir sigara yaktı. Çakmağın alevine baş

kaldırıp yükseldi yılan, biraz daha soktu gövdesini arabanın içine, kuyruk ortada yoktu, yılanın ardı devam ediyordu gecenin karanlığında. Sigaradan derin bir nefes çekip yılana doğru üfledi dumanı, yılan tıslayarak, dilini çıkararak şaha kalktı.

-Hayır, siz beni tamamen yanlış anladınız yılan kardeş...

biçiminde alttan aldı Şükrü. Belki dumandan tırsar, çıkar gider arabadan, diye düşünmüştü. Bu yılanın derhal arabadan çıkarılması gerekiyordu.

-Sayın yılan!

diye girdi söze;

-Pek hayvan sevmemekle birlikte yılanlara karşı özel bir gıcığım yok. Ama siz de biliyorsunuz ki, yılan gıcık bir hayvandır ve hiçbir eve lazım değildir. Bizi zehirlemenizin size hiçbir yararı olmazken, zehir ifrazatınızın size en ufak bir zararı dokunmazken, biz ölüp gitmekteyiz. Lütfen arabamdan çıkınız!

Sarı üstüne siyah benekli gece elbisesi giymiş yılan, sanki Şükrü hiç böyle bir şeyler dememiş gibi, iki koltuğun arasındaki vites kolunun çevresini dolanarak arka tarafa süzülmeye başladı, nihayet kuyruğu da arabanın içine duhul oldu, boyunun bir metreden fazla olduğu ortaya çıktı. Şükrü hemen her iki arka kapıyı da açtı, onun çıkışını kolaylaştırmak istiyordu. Yılan çıkıcı görünmüyor, arka koltukta İzmit'ten kalma saray helvası kutusuna dil atıyordu. Şükrü, ken-

disinin de şaşırdığı bir yüreklilikle birdenbire saray helvası kutusunu çekti yılanın önünden, arabanın bir metre uzağında, yere koydu. Hayvan tıslayarak, dilini sokup çıkararak hızla süzüldü arabadan kutuya doğru. Şükrü koşarak arabanın öbür tarafına geçti. Saray helvası seven, sarı üstüne siyah benekli gece elbisesi giymiş yılan kutuya doğru kavisler çizerek ilerledi. Kuyruğu tamamen arabadan çıkınca, Şükrü içerden hızla çekip kapattı sol arka kapıyı, derhal sağ arka kapıyı kapatıp sağ ön kapıdan daldı arabaya, önce sol, sonra sağ ön kapıları kapattı, kilitledi. İç geçirerek arkasına yaslandı. Boncuk boncuk terlemişti. Operasyon sırasında plastik rakı bardağı arabanın üstünde kalmıştı. Şu anda arabadan çıkılamazdı. Dikledi rakı şişesini, üstüne bir fırt su içti. Bir sigara yaktı. Yılana baktı, saray helvası kutusunun çevresinde kıvrılarak dolanıyor, bir tür dans ediyor, ay ışığında sarı derisi zaman zaman parıldıyordu. Çok güzel kemer olur bundan, diye düşündü.

Yıldız doluydu gökyüzü. Şu an o yıldızlardan birinde olmak istedi. Kavun dilim aya baktı. Aya gitmek istedi canı. Dibine kadar dikledi rakıyı, galaktikasal düşünceler içinde sızdı Astronot Şükrü!

17

06.15'te uyandı. İlk gördüğü, ön camın sağ tarafına çöreklenmiş saray helvası seven, sarı üstüne siyah benekli gece elbisesi giymiş, kemer adayı yılan oldu. Gitmemişti hayvan. Kendi çevresinde giderek büyüyen halkalar biçiminde yusyuvarlak olmuş, dev bir burma tatlısı biçim, vantuz gibi yapışmıştı cama. Arabayı çalıştırdı, biraz ilerledi, istifini bozmadı hayvan, hızla geri aldı. Hiç oralı değildi camla bütünleşmiş yılan. Yunan'a onunla birlikte geçecek değildi herhalde. Ön cama su sıkan düzeneği çalıştırdı, suyu yiyen hayvan hareketlendi. Sileceklerı çalıştırdı, yılan birden sağ sileceğe dolandı. Silecek yamuldu. Durdurdu silecekleri. Yılan ön camda ağır ağır kıvrılarak dolanmaya başladı. Nasıl vedalaşılacak bu hayvanla? Bir sigara yaktı Şükrü. Korna çaldı, hayvan için ürkütücü olmadı, daha uzun çaldı kornayı. Şükrü yılanların sese duyarlı olmadığını bilmiyordu. Deli gibi bastı kornaya! Yılan usul usul camdan kaportaya doğru süzüldü, önce başı, sonra gövdesi ve kuyruğu kayboldu sol ön çamurluğun içinde. Tekerlekle çamurluk arasına girmişti galiba. Tam onu ezmenin zamanı diye düşünen Şükrü, derhal gaza bastı, yol kıyısına dek geldi. Ezilmiş miydi acaba? Sol ön camı açtı, başını çıkarıp çamurluğa, lastiğe baktı. Görünürde bir şey yoktu, lastikte kan ya da yı-

lan derisi görülmüyordu. Ezilmemişse de birazdan yolda pestil olacak diye düşündü. Sol ön camı kapatıp sağdaki camı açtı. Yan koltukta bulunan yılan tarafından yalanmış peyniri, salamı, boş rakı ve su şişesini pencereden doğaya fırlattı, yola çıkıp sola döndü.

Hızla geçti Kozak'tan, az ilerde bir bakkal görerek durdu. Kek, kola, bisküvi, su aldı. Bakkal para hesabını yaparken açtı ambalajını, yuttu keki. Dükkandan çıkınca kalakaldı; Şükrü'yle birlikte Yunan'a geçmek konusunda kararlı yılan, kaportanın üstünde geziniyordu.

-Ölmemiş eşşoluyılan!

diye söylendi, dükkana girdi, bakkala arabasının üstünde bir yılan olduğunu, ne yapılması gerektiğini sordu. Birlikte dışarı çıktılar. Bakkal, yörede "benekli" ismi verilen yılanın zehirli ve öldürücü olduğunu açıkladı. Dükkana geri gidip bir çuval ve uzun bir sopayla geldi, çuvalı Şükrü'ye uzattı, ağzı açık olarak tutmasını tembihledi. Sopayla yılanı dürtükledi, yılan anında sarmaş dolaş oldu sopanın ucuna. Bakkal kaşla göz arasında soktu yılanlı sopayı çuvala, eliyle sopanın çevresinde büzdü çuvalın ağzını, öbür eliyle zart diye çekip aldı sopayı, çuvalın ağzına çift düğüm attı, uzattı içinde yılan debelenen çuvalı Şükrü'ye:

-Buyur!

-N'olucak bu?

diye sordu Şükrü.

-Bi cigara içimi sonra, bir tarlaya atıcan. Çuvalı deler, çıkar gider o.

-Niye karşı tarlaya atmıyoruz?

-Orası benim tarla. Oraya atarsak, gece buraya gelir.

-Niye öldürmüyoruz?

-Benekli öldürülmez, çok günahtır.

dedi bakkal büyük bir ciddiyetle. Arkasından da;

-Zaten kolaynan ölmez.

diye ekledi kaşlarını kaldırarak. Bagajı açtı, koydu yılanlı çuvalı, bakkala teşekkür etti, yola koyuldu. Dört dakika sonra sağda durdu, açtı bagajı, içinde yılan devinen çuvalı fırlattı tarlaya, yoluna devam etti.

Bir traktör dışında hiçbir taşıta rastlamadan 07.35'te ulaştı Gömeç'e. Ayvalık sapağından sola döndü. En tehlikeli son 16 kilometreyi gidecekti. Sakin ol oğlum Şükrü! Yol kalabalıktı. Hem gidiş, hem gelişte konvoylar oluşmuştu. Bir kamyonu solladı, az ilerde başka bir konvoyun kıçına takıldı. Ayvalık'a 10 kilometre kala uzun konvoy tamamen durdu. Şükrü duraklamanın nedenini anlamak üzere indi, az ilerleyip konvoyun ucuna baktı, polis kontrolü vardı. Koşaradım arabaya geri geldi, yolda o an akış olmamasından yararlanarak manevra yapıp geri döndü,

bastı gaza Gömeç'e doğru. Ne yapacağını bilemeyerek bir süre ilerledi, Gömeç'e gelmeden önce, sağda Ulubeyler diye bir ok gördü, daracık bir köy yolu. Sağa çekip dörtlüleri yaktı, haritayı açtı. Ulubeyler'den geçip dağlardan dolaşarak Ayvalık'ın Sarımsaklı tarafına inen bir yoldu bu. Hemen o tarafa saptı.

Yol dolambaçlı, ama sakindi. Ulubeyler'den sonra bomboşlaştı. 08.55'de vardı Sarımsaklı'ya. Hiçbir polise rastlamadan şehir merkezine ulaştı. Bir sigara yaktı, müziği açtı, Ray Charles ile arkadaş Cunda'ya yöneldi.

Gençliğinden beri geldiği, sevdiği, bildiği bir yerdi Cunda. Eskiden özgün bir adayken, sadece motorla gidilebilirken artık dolgu bir yolla Ayvalık'a bağlanmış bir yarım ada.

Torpido gözünden siyah güneş gözlüğünü alıp taktı. Alibeyköy'ün girişinde arabasını otoparka bıraktı, çantasını alıp rıhtıma çıktı. Lokantalar bomboştu. İki simit aldı. Neredeyse yüksek tavana ulaşan kemerli dört penceresiyle denize bakan, aynaları duvar boyu Taşkahve'ye girdi oturdu. Yıllardır değişmeyen bir tek bu güzel taş yapı kaldı limanda, diye düşünerek kahvenin yüksek tavanına baktı, çay söyledi. Gazete okuyan, çay, kahve içen birkaç kişi vardı. Yan masanın üstündeki gazete gözüne ilişti, aldı gazeteyi, bakar bakmaz da ağzındaki kocaman

simit parçasını yuttu, az kalsın boğuluyordu. "Bandırma Canavarı" başlığı altında ehliyetindeki gençlik fotoğrafı bulunuyordu. Allahtan kel Şükrü, bu fotoğraftaki dalgalı saçlı genç adama artık hiç benzemiyordu. Nefes nefese okudu gazeteyi. Temizlikçi karı bakire olduğunu, bu olayla kızlığının bozulduğunu iddia ediyor, karının erkek kardeşleri bu sapığı yaşatmayacaklarını söylüyorlardı. İbne Jülyet, dövüldüğünü, ırzına geçildiğini, aşağılandığını ve dayak sonucu sakatlandığını ileri sürüyordu. Bir an önce Midilli'ye geçmesi farz olmuştu. Duvardaki kocaman aynada suretini gördü. Sakin olmaya çalıştı. Dikleyip bir yudumda bitirdi çayı. Simitin artığını masada bıraktı. Herkesin kendisine baktığı kuşkusuyla hemen çıktı Taşkahve'den, deniz kıyısındaki üstü tenteli lokantaların birine oturdu. Sabahın 10.05'inde rakıya geçti.

Çarşaf gibiydi güneşte griye çalmış deniz yüzeyi, yer yer mavi lekeler serpilmişti grinin içine. Kıyıya bağlanmış kayıklar, sandallar. Üstü soluk mavi tenteli bir sandalın içinde bir adam balık ağı onarıyordu. Masaların dibinde balık artığı bekleyerek miyavlayan hunhar bakışlı, besili kediler. Açıkta demirlemiş teknelerin üstünde uçuşan martılar. Kendi beyaz, kuyruğu renk cümbüşü, sağ arka ayağı siyah lekeli bir kedi yanaştı masaya, masanın ayağına sürtünmeye başladı. Bir buz parçası alıp fırlattı hay-

vanın beynine, hızla uzaklaştı kedi.

-Şükrü ağbinin masasına sürtünülmez!

diye söylendi ardından bakıp sırıtarak.

Püfür püfür esiyordu deniz kıyısı, masalarda barındırılamayan beyaz kağıt peçeteler uçuşuyordu sahilde, martılar kimbilir ne sanarak peçeteleri kovalıyorlar. Kuyruğu renk cümbüşü kedi geri gelerek, karşısındaki boş sandalyeye ön patilerini koyarak dikildi masaya doğru. İki patisinden, iki beşlik çiviyle çakmak lazım onu o sandalyeye, hayatının geri kalanını sandalye bağımlısı olarak yaşasın! Yanında beşlik çivi ve çekiç olmamasına hayıflandı, masadaki cam küllüğü fırlattı hayvanın kafasına. Tam isabet! Tiz miyavlamalarla zig zag çizerek uzaklaştı kedi. Rakısını tazeleyen garsonla muhabbete girdi.

-Midilli ne kadar buraya?

-Çok yakın ağbi, burnumuzun dibi.

-Kaç saat yani?

-Tekneler yirmi, bilemedin yimbeş dakkada gider. Motoruna göre...

-Çok kaçan oluyor değil mi burdan?

-Oluyor tabii...

-Balıkçılar mı kaçırıyorlar?

-Balıkçılar, motorcular...

Durumun motorcularla görüşülmesi gerekiyordu. Arabayı ne yapacaktı? Otoparkta bırakıp gitmesi saçma. Polis tarafından aranan biri olarak resmi bir

satış yapamazdı. Bir sigara yakarak ağ onaran adamın üstü soluk mavi tenteli sandalına doğru yürüdü ağır ağır, sanki geziniyormuş gibi.

-Merhaba!

diyerek, üstünde "Deniz Kızı" yazan sandalın kıçındaki motoru alıcı gözüyle inceledi. Birkaç gündür sakal tıraşı olmamış adam başını kaldırdı. Hiç yanıt vermedi, uyumsuzca baktı.

-Kolay gelsin!

diye sürdürdü sohbet arayışını.

-Sağol!

-Nasıl balık durumu?

-Eskisi gibi diil, ne çıkarsa bahtına!

-Bu senin motor saatte kaç mil yapıyor?

-Bilmem. Pancar motor işte!

-Burdan Midilli'ye ne kadar zamanda gider mesela senin sandal?

-Bir saat falan çeker...

Birden sesini alçaltarak:

-Kaça gidersin?

diye sordu. Birkaç gündür sakal tıraşı olmamış adam bir süre suratına baktı.

-Kürt müsün?

diye karşı bir soruyla yanıt verdi.

-Hayır. Kan davalıyım. Her an öldürülebilirim. Türkiye'den bu gece gitmek istiyorum.

Gene bir süre suskunca baktı suratına, ağ onarma

işine geri dönerek;

-Ben öyle işler yapmam.

dedi.

-Kim yapar?

-Ben bilmem.

deyip ağını onarmayı sürdürdü.

-Eyvallah!

diyerek uzaklaştı adamdan, ardından seslendi ağ onaran:

-Hele gel!

Geri döndü, yanaştı.

-Kaç para verecen?

-4 milyarım var.

-O paraya olmaz bu iş!

-Kaça olur?

-5000 dolar.

-Arabamı vereyim sana, nerden baksan 20 milyar eder.

-Nerde araba?

-Otoparkta.

18

Direksiyonda Rahmi kaptan, yanındaki koltukta Şükrü, Patricia köyüne giden dar yolda, yamru yumru, delik deşik gövdelerinin içinden deniz görünen, yaşlı zeytin ağaçlarının kıyısından ilerliyorken araba;

-Şuraya basınca kasetçalar, burası diskdöndüren, en baştaki radyo. Silecekler burdan çalışır, kendine doğru çekince ön cama su sıkar... Sağ silecek biraz yamuldu, onu düzeltmek lazım...

biçiminde bilgiler veriyordu kaptana.

-Otomatik vites olması çok güzel!

diyerek biraz daha gaz verdi Rahmi kaptan.

-Sen bunu rampalarda göreceksin...

diye başlayarak arabasını Patricia köyüne dek övdü de övdü.

Yıllar önce geldiği, rumlar tarafından terkedilmiş, kapısız, penceresiz, kimsesiz evler onarılmış, köye yerleşim olmuş, yeni yapılar türemiş, koy boyu parketmiş arabalar, kumsal halk plajına dönüşmüş. Patricia'da yolun bittiği yerden dönüp Alibeyköy'e geri geldiler. Torpido gözünden ruhsatı aldı, çantasına koydu, el sıkıştılar;

-Ruhsatı Midilli'de veririm!

dedi, indi arabadan. Bir sevgiliden ayrılır gibi kapattı kapıyı, keyifle bastı gaza Rahmi kaptan, Şükrü'den

uzaklaştı arabası.

Bir bakkala girdi, beş paket sigara, iki çakmak, bir ufak rakı, iki şişe pet su aldı, çantaya tıkıştırdı. Şişti, ağırlaştı çanta. Bakkaldan çıktı, döviz bürosuna geldi, SSK'dan kurtarılmış zarfta kalan 4000 YTL'yi dolara çevirdi, incelmiş para destesini katlayıp koydu cebine, zarfı yırtıp çöpe attı.

-Elveda SSK!

dedi, sırıttı. Elini dolarlı cebine sokup dolarları okşayarak rıhtıma çıktı. Rüzgar dinmişti. İskelenin yanındaki lokantaya girdi, deniz kıyısında bir masaya çöktü, yüzünü denize, kıçını adaya verdi. Rakı istedi, papalina, karides, kalamar ve midye söyledi, ayrıca zeytinyağı ve mısır ekmeği istedi, papalinaların çok kızartılmamasını, sadece alazlanmasını özel olarak tembih etti. Boş olan lokanta hareketlenmeye başladı. Tam yanındaki masaya iki herif gelip oturdular. Hiç aralarında konuşmayarak sigara içmeyi iş edindiler. Sivil polis olabilirler miydi? Olabilirler tabii. Rakı makı içmiyorlar, birer kahvenin çevresinde pinekliyorlar, kahveyi bile doğru dürüst içtikleri yok. Niye içsinler, görev icabı söylenmiş kahve! Hiç Şükrü'ye bakmıyorlar, bu daha da kuşku uyandırıcı. Kılık kıyafetleri tatilci, yazlıkçı gibi değil. Herkes donla, şortla, plastik terlikle dolaşırken, bunlar gömlek, kemerli pantalon, boyalı siyah ayakkabı! Kesin polisler! Paranoya yapma oğlum Şükrü! Burnuna doğru kaymış

olan güneş gözlüğünü yerine yerleştirip başını tamamen öte yana çevirerek denize bakma işine koyuldu.

Midilli'de ne yapacaktı? Siyasi sığınmacı olduğunu söyleyecekti. Kan davası hikayesi de olabilirdi. İnsancıl bir durum. Bu adam ülkesinde yaşasa öldürülecek. Bir insanın hayatı söz konusu. İş isteyecekti. Yunan devleti de ona bir iş bulacaktı, yoksa işsizlik sigortası ödeyecekti. Türkiye değil ki orası, Avrupa! Ayrıca SSK'dan kurtarılmış 2941 doları vardı Avrupalı Şükrü'nün. Rahmi kaptan gece gelmeyebilir miydi? Avrupasız Şükrü olarak geceyi burada geçirmek zorunda kalırsa ne yapacaktı? Bir B planı düşünmesi gerektiğini algıladı. Arabayı alıp gitmişti kaptan. Gelir, niye gelmesin? Bu yüzden ruhsatı almıştı. Gene de gelmeyebilir.

-Gelir gelir!

dedi kendi kendine, dikledi rakıyı. Yenisini dolduracakken vazgeçti. Çok içmemen lazım oğlum Şükrü, gece geç vakit yunan polisiyle ciddi bir görüşmen olacak!

Sivil polislerden birinin telefonu iki kez, kısa kısa, vik vik etti. Hemen açtı. Karşı tarafı uzun uzun dinleyerek, "Evet", "Hı hı", "Tamam" gibi özlü yanıtlar verdi alçak sesle. Bu sırada kendisini dikkatle izleyen Şükrü'yle göz göze geldiler. Pis baktı sivil polis. Hemen gözünü denizdeki teknelere devirdi Şükrü, uçan bir martıyı izlemeye koyuldu. Martı olmak istedi

canı, şöyle göklerde süzülerek uçmalıydı şu an Midilli'ye. Pasaport yok, gümrük yok, sınır yok. Martı olmak iyi bir şey. Fakat insanlar kadar renkli bir cinsel yaşamı olamaz martıların... Değişik pozisyonlar yok örneğin... Daha sonra martılar arasında nişan, nikah olmadığını düşünerek müthiş ve serserice özgür bir cinsel yaşamları olduğuna karar verdi, yeniden alevlendi içinde martı olma arzusu. Kanat çırpıp pır diye uçabilse şu sivil polislerin üstünden Midilli'ye doğru, çok hayırlı olurdu. Bir süre izledi martıyı. Birden, çok iyi çorbası olur bu martının, diye geçirdi aklından.

Gurbette özleyeceğini düşünerek orta şekerli bir türk kahvesi söyledi. Kavunun üstüne bir sinek kondu, avucunu yumup kavunun üstünden hızla teğet geçirdiği sağ elinin içine aldı uçmaya yeltenen sineği, hayvanın avucunun içindeki devingenliğini hissetti, sol eliyle temiz küllüğün içine su doldurdu. Sağ avucunu çok az açarak, sol başparmağıyla işaret parmağının arasına aldı sineği, ölmemesine özen göstererek her iki kanadını kopardı, su dolu küllüğün ortasına bıraktı. Sinek patıranmaya başladı su yüzeyinde. Uçamıyor ve ölmüyordu. Keyifle bir sigara yaktı.

-İşte böyle yapıcaksın bu sineklere!

diye söylendi. Kavunun sineğin konduğu kısmını keserek denize attı. Vedalaştığı bir tat gibi yudumlar-

ken orta şekerli kahvesini, sineğin sudaki çaresiz debelenmesini sırıtarak izledi. Hayvan kimi zaman küllüğün kıyısına ulaşıyor, yukarı doğru çıkmayı başarıyorsa da, her seferinde küçük bir fiskeyle geri atıyordu kanatsız sineği küllük gölünün ortasına;

-Bir daha Şükrü ağbinin kavununa konmayacaksın!

diye nasihat ederek.

Sivil polisler hesabı ödeyip kalktılar. Çıktılar lokantadan hiç Şükrü'ye bakmadan. Polis değiller herhalde. Polis olsalar şu an tutuklarlardı Bandırma sapığı Şükrü'yü! Takviye kuvvet almaya mı gittiler? Etrafım çevrildi mi acaba? Osuruktan nem kapma Şükrü!

Milli Piyango satıcısı yanaştı, biletleri uzattı. Suratına baktı satıcının, iyicene şaşıydı herif. Tek bilet verip iki tane parası ister bu, diye düşündü. Gülümsedi. Herşeyi çift gördüğüne göre bir yirmilik banknot da, iki tane diye yutturulabilirdi ona.

-Ne zaman çekiliyor?

-Yarın!

-Olmaz ki, para bana bu gece lazım!

diyerek sırıttı.

-Yarın çekiliyor ağbi!

diye yineledi satıcı. Sanki Şükrü gece 24.00'ten önceki acil para gereksinimini dile getirmemiş gibi, yeniden uzattı poker kağıdı gibi filelediği bilet des-

tesini.

-Yarın burda değilim.

-Her yerden alabilirsiniz ağbi ikramiyeyi.

diye burnuna dayadı biletleri şaşı satıcı.

-Çek şu biletleri, iki burnumun arasından ve bu iki masadan hızla uzaklaş! İşimiz gücümüz var, görmüyor musun, iki kanatsız sineğe, ayrı ayrı yüzme öğretiyoruz burda!

diye savdı onu. Sineğin hâlâ ölmemiş olduğunu görerek, bir kürdan yardımıyla sudan çıkarıp masanın üstüne koydu.

-Tamam, peki, bağışlıyorum hayatını sinek! Memleketten giderayak elimizi kana bulamayalım! Fakat artık uçamayacaksın, sen şu andan itibaren sadece yürüyen bir hayvansın ve kavun tabağına doğru yürümeyeceksin, tamam mı?

dedi sineğe, sinek yanıt vermeden şaşkınca dolaşmaya başladı masada.

Okul kitabı parası biriktirmek üzere kağıt mendil satan, sarı saçlı çilli çocuk asalak oldu. Uzun, dramatik ve iyi çalışılmış sahnesini başarıyla oynadı, mendilleri uzattı. Çocuğa okulun iyi bir şey olmadığını, yıllarca okumanın ilerleyen yıllarda pek bir işe yaramadığını, okula gitmemenin daha hesaplı olacağını anlattı ve kovdu.

Sinek masada şaşkın ve rotası belirsiz yürüyüşünü sürdürüyordu. Onu izleyerek yeniden rakı

koydu kadehine. O sırada başka bir sinek gelip kondu kanatsızın üstüne, onu düzmeye başladı kanatlarını titreterek, sonra ikisi birden cinsel birleşme halinde, tek beden olarak uçup gittiler. Ardlarından öyle bakakaldı Şükrü.

-Vay uyanık sinek! Buldu uçamayan sineği dağa kaldırıyor, evire çevire becerecek!
diye söylendi.

Midilli'nin rumca adı Lesbos. Lezbiyenliğin ordan çıktığı söyleniyor. Belki de, polisten kurtulur kurtulmaz iki sevici karıya rastlardı Midilli'de. Çok hoş geçebilirdi Yunanistan'daki ilk gecesi. Midilli'ye yanaşırken yırtar atarım pasaportu, kapanır Ayı Şükrü konusu, daha güzel bir isim bulurum kendime, zaten yunan karılarının dili "Şükrü"ye dönmez ki, diye düşündü, kendine isim aramaya koyuldu.

19

Lokantaların bitiminden sonraki banklardan birine oturmuş, gözü saatte sigaradan yakıyordu sigarayı denize karşı, gökte yıldız sayıyordu. Geceyarısına yarım saat kalmıştı. Sahilde gezinenler azalmış, lokantalar boşalmaya başlamıştı. Yarıladığı küçük şişe rakının ağzını kapattı, çantaya soktu. Yurdunu terketmeden son bir türk kahvesi içmek üzere, buluşma saatinden önce gitti Taşkahve'ye. Beş altı kişi vardı içerde, televizyon izliyorlar ve hepsi sigara içiyorlardı. Kahveci de televizyondaki kovboy filmine kaptırmıştı kendini. Kimse onunla ilgilenmedi. Kapının sağındaki pencere önü masaya oturdu. Buraya ilk geldiğinde de bu masaya oturmuştu. İngiliz sevgilisi Caroline ile burada tanışmış ve kimsenin oturmadığı Patricia köyünde kapısız, penceresiz eski bir rum evinde iki gün müthiş bir aşk yaşamıştı onunla. Üçüncü gün kadın gitmiş, aşk bitmişti. Sonra bir daha hiç arayıp sormamıştı, orospu Caroline!

Kahveyi bitirdi, bir tane daha söyledi, saat, 23.45. Rahmi kaptan ortada yok. Buluşma saati 24.00 olarak kararlaştırılmıştı. Son anda mı gelecekti? Gelmeyebilir miydi? Gelmezse papazı buldun demektir oğlum Şükrü! Niye gelmesin? Daha çeyrek var. Sahil ıssızlaştı, kedilere kaldı ortalık... Televizyondaki film ingilizce. Türkçe altyazısı var. Sürekli;

-Fuck off!

diyor kovboy. Çevirisi; tüh allah kahretsin, hay allah müstehakını versin, biçiminde. Ne kadar dindar bir kovboy, diye düşünüyordur herhalde kahvedekiler.

Kahvecinin getirdiği ikinci fincandan daha bir yudum alamadan birdenbire kahveyi basan polisler, kimlik kontrolü diye dayandılar karşısına. Tansiyonu öyle bir hale geldi ki, Şükrü o an öldüğünü düşündü. Cenazesini gördü; kalabalık değildi. Arkadaşlarının çoğu gelmemişti, adiler! Çelenk sayısı da görkemsizdi. Gelmiyorsun, bari çelenk gönder, hıyar! Zekai'yle İsmet olmasa, tabutu taşıyacak adam yok!

Polis kimlik talebini yineleyince ölmediğini algıladı. Kimliğini iki gün önce yitirdiğini söyleyip körüklü cüzdanının bir bölmesinden çıkardığı kartviziti uzattı. Üstünde Ali Faik Tıngırdal Ticaret Bakanlığı, Müsteşar yazan, bir kokteylde tanıştığı adamın ona verdiği bir karttı. Bu tip kartları atmaz, yeri geldiğinde kullanırdı. Polis karta baktı. Duraladı. Gene de çantasını aramak istedi. Çantada kimliği ve ehliyeti bulan polis, taktı kelepçeyi koluna. Taşkahve'den çıkarılırken kapının önünde bekleyen Rahmi kaptanla göz göze geldi. Üzgün bir ifadeyle baktı ona birkaç gündür sakal tıraşı olmamış balıkçı. Polis arabasına bindirdiler, karakola götürdüler.

İfadesi alındıktan sonra, üç polis nezaretinde bindi resmi plakalı bir araca. Arabayı kullanan polisin

yanına başka bir tanesi oturdu. Üçüncü polis arkaya, elleri kelepçeli Bandırma Canavarı Şükrü'nün yanına çöreklendi, canavarın el çantasını ikisinin arasına koydu. Hareket etti araç. Bir süre yol alındıktan sonra;

-Nereye gidiyoruz?

diye sordu ürkekçe.

-Bandırma'ya.

dedi yanındaki polis. Anayola çıktı araba. Gecenin zifirinde suskun bir yolculuk başladı. Arasıra polislerin telsizlerinde cazur cuzur oluyordu.

-Arabada teyp var mı?

diye sordu Şükrü.

-N'olucak?

dedi yanındaki polis.

-Çantada Louis Armstrong kaseti var, çalabilir miyiz memur bey? Efkar dağıtır.

-Manyak mısın lan sen?

-Çok güzel çalıyor ama...

-Manyak zaten!

dedi önde oturan, omzu daha süslü, amir kılıklı polis. Daha sonra Şükrü çantasındaki rakıdan bir fırt alıp alamayacağını sordu.

-Hayır!

dedi polis sert bir tavırla, hemen ardından da:

-Çantada rakı mı var?

diye gözleri parladı. Açtı çantayı, alıp dikledi rakı

şişesini;

-Amirim süt alır mısınız?

diye sordu, önde oturan omzu süslüye.

-Hayır.

diye yanıtladı öndeki. Kapağını kapatıp şişeyi iki dizinin arasına yerleştirdi arkadaki. Ağzı sulanarak onu izleyen Şükrü'ye:

-Sen içemezsin. Tutuklusun!

dedi, çantadan şişe suyunu alıp dikledi.

-Sigara içebilir miyim?

diye sordu Şükrü çekinerek.

-Hayır. Arabanın içi çok duman olur!

dedi polis, sigarasından derin bir nefes alarak ve ekledi:

-Sen niye başladın ki sigaraya? Ne güzel bırakmıştın!

Sigarayı bırakıp yeniden başladığını nereden biliyordu? Nasıl olup da herşeyi bilebiliyordu bu polisler? Bileklerini acıtıyordu kelepçeler, başı öne düştü, uyuyakaldı.

Sabaha karşı Bandırma'ya ulaştılar. İfadesi alındıktan sonra nezarete attılar. Nezaret duvar boyu bir kerevetten ibaretti. Üç tarafı duvar izbe yeri, demir parmaklıkların baktığı dar, loş koridora vuran floresan ışığı aydınlatıyordu. Arkasındaki nemli duvara yasladı başını. Bütün bunlar nasıl gelebilmişti başına? Ne gereği vardı o temizlikçi kadını becermenin?

Elektrik süpürgesini iter kakarken dingildeyen yus-yuvarlak kıçından tahrik olmuş, pespembedir bu karının kıçı, diye düşünmüştü. Ondan sonrası yıldırım hızıyla gelişmişti zaten.

Nasıl bir ceza verebilirlerdi? Sonunda hapise girecekti herhalde. Madalya verecek değillerdi ya! Daha önce hiç suç işlemediği için belki paraya çevrilirdi cezası. Rezil olmuştu bütün ülkeye. Nasıl bakacaktı tanıdıklarının suratına? Hapisten çıkınca onu kimsenin tanımadığı bir yerlere gitmeliydi. Sıfırdan başlaması gerekecekti hayata.

Polisler niçin geceyarısı kimlik kontrolü yapmışlardı Taşkahve'de? Birisi Şükrü'yü ihbar mı etmişti? Rahmi kaptan böyle bir pislik yapmış olabilir miydi? Yoksa birileri gazetedeki gençlik fotoğrafından tanımış mıydı onu?

Polisin kendisine bulduğu avukatı getirdiler yanına. Kısa boylu, takım elbiseli, saçları kırlaşmış adam dosyayı incelediğini, Jülyet'in darp raporu, temizlikçi kadın Nuriye'nin tecavüzden önce bakire olduğuna dair raporu bulunduğunu açıkladı.

-Bakire değildi ki!

dedi Şükrü.

-Raporu var.

-Nasıl almışlar?

-Alırlar.

Öğleden sonra mahkemeye çıkarılacağını öğrendi.

Avukat mahkemede gerekmediği sürece konuşmamasını öğütledi, çıktı gitti.

Temizlikçi kadından çok Jülyet'e sinirlendi Şükrü. Hem becerilmemiş, hem yapılmamış fuhuşun parasını cebe indirmiş, sonra da dayak yedim diye rapor almış...

-İbne işte!

diye homurdandı.

Mahkemeye götürülmek üzere iki polisin arasında karakoldan çıkınca, üstüne saldıran, elleri sopalı, öfkeli bir kalabalıkla karşılaştı.

-Sapık!

-Hayvan herif!

-Bırakın, cezasını biz vereceğiz!

diye bağıran güruh linç etmek istiyordu Şükrü'yü. Çevresine etten duvar ören polisler sayesinde sağ salim bindirildi arabaya.

İlk kez mahkemeye çıkıyordu. Sandığından küçüktü duruşma salonu. Filmlerdekinden daha ciddiydi hakim ve savcı. Savcının okuduklarından hiçbir şey anlamadı. Sonra avukat uzun uzun konuştu, bir sürü yasa maddesinin sayılarını, bilmemne bendini sayıp döktü. İlk olarak, hakimin uyarısı üzerine önden düğmeli kısa eteğinin alt düğmelerini ilikleyen Jülyet konuştu. Aşağılandığını, horlandığını, hakarete uğradığını ve dövüldüğünü, onbeş gün çalışamaz, diye rapor aldığını, bire bin katarak, gerine gerine

anlattı. Sonra söz alan temizlikçi Nuriye, tecavüzden önce bakire olduğunu belirtip, namusunun temizlenmesi için ailesinin, Şükrü'nün kendisini nikahına almasını istediğini dile getirdi. Hakimin:

-Peki sen evlenmek istiyor musun, bu adamla?

sorusuna da;

-İstiyom!

diye yanıt verdi, evde kalmış Nuriye. Avukatı da Şükrü'ye, evlenmenin bir kurtuluş yolu olabileceğini fısıldadı.

-Bana da, imam nikahı yapsın o zaman!

diye şarlayan İbne Jülyet'i:

-Sus, sen hiç konuşma!

diye azarladı hakim.

Çirkin bir karıydı Nuriye. En az otuz yaşında vardı. Niye becermişti ki bunu? Gözü dönmüştü işte! Onunla evlenmesi söz konusu olamazdı. Bu yüzden hapislerde mi sürünecekti? Nuriye'yle evlenmek daha korkunç bir mapusluk...

Hakim Şükrü'ye, Nuriye'yi nikahına alırsa suçun ortadan kalkacağını, böyle bir izdivacı düşünüp düşünmediğini sordu. Şükrü;

-Hayır!

demeye hazırlanırken salak ağzından:

-Evet!

çıktı.

Belma'dan ayrıldıktan sonra bir daha evlenmeyi hiç düşünmeyen Şükrü, devrisi gün Nuriye'nin tabancalı kardeşlerinin denetiminde, Bandırma Nikah Dairesi'nde Nuriye ile evlendi. Rahmi kaptan Cunda'dan Şükrü'nün arabasıyla geldi nikaha, arabanın anahtarını uzattı:

-Size düğün hediyesi. Çok güzel arabadır. Güle güle kullanın! Sağ silecek biraz yamuktur, onu düzeltmek lazım!

Onlar erdiler muratlarına, ibne Jülyet çıktı kerevetine.

20

Değişik korna sesleriyle irkildi uykusundan. Boğaz girişi trafiği akmaya başlamış, önündeki arabalar yürümüş, Şükrü'nün arkasındakiler deli gibi korna çalıyorlardı... Otostopçu kız hâlâ, alsana beni arabana ağbi, el işaretini sürdürmekteydi.

Trafik sıkışıklığında uykuya dalıp uzun bir düş gördüğünün ayırdına varan Şükrü, pat diye fren yapıp durdu otostopçu kızın önünde. Kız binip binmekte tereddüt ediyordu. Camı açtı.

-Nereye gidiyorsunuz?

diye sordu kız.

-Güneye! Binin, sizi gideceğiniz yere bırakırım.

-Teşekkür ederim.

diyerek ürkekçe bindi kız arabaya.

Yaşadıklarının bir düş oluşuna sevindi. Bandırma'da evlenmiş değildi yani o temizlikçi kadınla. Denizanası Necla hiç girmemişti hayatına ve ırzına geçmemişti Şükrü'nün. İbne Jülyet rezaleti gibi bir şey olmamıştı. İsviçreli Nesrin diye biri yoktu. Hüseyin amcanın kızı Suna sevici olmuş muydu acaba? Anılarında Suna gerçekten vardı ve sevici olmuştur mutlaka, Hüseyin amcanın yüzünden. Sen kızı erkek sinekten sakınırsan o da hemcinsiyle yapar elbette bu işi. Düşünde gördüğü Suna'nın evi Bostancı'daki

lastikçinin orada olabilir mi? Bostancı'da öyle bir lastikçi var mı? Kıçı dövmeli Burcu gerçek mi? Burcu değilse Başak, mutlaka bir sevici arkadaşı vardır Suna'nın... İlk fırsatta Trensever Şule'yi de arayabileceğini düşündü. Bütün bunlara ve arabaya bir kız atmış olduğuna çok sevindi. Tatili bitmemiş, yeni başlıyordu.

Kız zayıf, uzun boyluydu. Siyah saçlarının sol tarafında bir bölümü kırmızıya dönüşüyordu. On parmağının dokuzunda yüzükler, tırnaklarında değişik renk ojeler vardı. Olsa olsa ondokuz ya da yirmi yaşındadır. Güzel denilemezdi. Kocaman kemerli burnu suratını ortadan ikiye ayıran yamuk bir yelkene benziyordu sanki, memeleri yok gibiydi. Ama gene de bu gece onunla geçirilebilirdi. Bakire midir acaba? Değildir, niye bakire olsun?

-Caz müziği sever misiniz?

diye sordu kıza, eli diskdöndürenin düğmesine giderken.

-Hayır. Ben türkçe pop dinliyorum!

dedi kız.

-Türkçe popumuz yok malesef.

-Şimdi buluruz!

diyerek radyoya el attı kız.

-İsmim Şükrü!

-Memnun oldum. Benimki Hazan.

-Ben de memnun oldum. Ne kadar güzel bir

isim Hazan.

-Ben hiç sevmiyorum, bazıları Hasan anlıyor!

diye güldü kız. Gülünce dişlerinde teller göründü. Bu olmadı işte, o tellerle öpüşülemez ki, çıkarılabiliyordur inşallah, diye düşündü. Türkçe pop şarkılar çalan bir istasyonda karar kıldı Hazan'ın çok yüzüklü eli, Şükrü'nün hiç sevmediği şarkılar başladı. Kız müziğin sesini biraz daha açarak, olduğu yerde, emniyet kemerini zorlayan dans hareketleri yaparak, şarkıya eşlik etmeye başladı. Niye aldım bu salak kızı, diye düşündü Şükrü. Evinde de mutlaka bu tür müzik dinliyordur. Böyle bir müzik eşliğinde sevişilemezdi. Kedisi, köpeği var mıdır acaba evinde?

-Yalnız mı oturuyorsun Hazan?

-Hayır. Annem, babamla.

Daha sonra neredeyse pek konuşmadılar. Sadece bir ara Şükrü:

-Ben bu şarkıları hiç sevmem. Biraz da caz dinleyelim!

diyerek radyoyu kapatıp diskdöndüreni açtı.

-Ankara'ya yetişicem, acelem var!

deyip sahil yoluna çıkmadan önce Caddebostan sapağında, indirdi kızı. Bastı gaza. Nereye gidiyordu? Nereye gitmeliydi? Elbette güneye, ama Bandırma üzerinden değil tabii...

Sol tarafta Suadiye Oteli'ni gördü, aniden fren yaptı, sola işaret verdi, girdi otelin önüne park etti.

Lobi düşünde gördüğünden farklı ve daha küçüktü. Nesrin'le oturdukları barın karşısında iki basamakla çıkılan masalı bölüm yoktu. Resepsiyon tamamen ters tarafta ve giriş kapısının karşısındaydı. Asansörler doğru yerde değildi. Bir köşede olması gereken bar ortada ve çember biçimindeydi. Otel barından çok, lunaparkımsı ışıklı bir kumarhane barını andırıyordu. Tünedi bir bar sandalyesine, bir tek rakı istedi.

-Nesrin hanım hâlâ burda mı?

diye sordu barmene. Boş baktı barla bütünleşmiş tip.

-İsviçre'de yaşayan Nesrin hanım.

-Öyle birini tanımıyorum.

dedi barmen. Gülümsedi Şükrü.

-204 numarada kalıyordu.

-Otelimizde 200'lü oda numarası yok efendim.

Geceyi bu otelde geçirsem mi, diye düşündü. Niçin? Ne gereği var? Burda kalmayıp nereye gidecekti? Akşam çöküyordu ve rakıya bulaşmıştı zaten. Fıstık gibi bir zenci kadın girdi otelin kapısından. Yırtık pırtık, daracık blucini kıçına yapışmıştı. Resepsiyona yanaştı, gülerek bir şeyler söyledi. Belden düşük pantalonunun içindeki g string denilen ipten donun ipi görünüyordu. Hâlâ düş mü görüyorum, diye düşündü. Kadın asansör tarafına giderken, ayağa

kalktı. Gülümseyerek resepsiyona gitti, bu gece için bir oda istediğini söyledi. Araba anahtarını bıraktı, bavulunun odasına çıkarılmasını rica etti. Anahtarı alıp bindi asansöre.

İkinci kattaki 2019 nolu oda düşünde gördüğünden farklıydı elbette, ama denize bakan penceresi vardı. Pencereyi açıp dışarı baktı, yandaki odanın penceresi kapalıydı. Yatağın başucundaki telefona geldi, resepsiyonu aradı. Az önce otele gelen zenci hanımın milliyetini ve oda numarasını sordu.

-Kendisi afrikalı, otel müdürümüzün eşi!

yanıtını alınca kibarca kapattı telefonu. Çişe gitti. Cep telefonu, bırak çişi mişi, koş gel beni aç Şükrü ağbi, makamına geçti. Tuvalete giderken yanına almıyordu telefonu, saçma bir durum olurdu.

-N'aber?

-İyidir, çiş yapıyorum...

Ayrıca dip ses olarak suya akan çiş sesi ve onu izleyen sifon gürültüsü... Israrla feryadını sürdürüyordu telefon. Tam tadını çıkaramadan, son damlaların dona damlamasına göz yumarak kısa kesti çişi, yatağın üstüne bıraktığı telefona gitti. Muhasebeci Alaittin arıyordu. Ne var lan Alaittin, hayalimdeki cenazemde bile yoktun inek, komutunu tıkladı. SSK'nın yatırılıp yatırılamayacağını soruyordu. Bir an duraksadı.

-Ödemek istemediğimi biliyorsun. Ödedikçe

sinirleniyorum. Gelip geçen tüm bakanlar SSK'nın büyük bir keşmekeş ve yolsuzluk yumağı olduğunu kabullenmiş, düzeltmek için çabalar sarfetmiş, düzeltemeden önce bakanlığı son bulmuş, yeni gelen aynı durumda kalmış, bu SSK düzeltilememiş ve bizi düzeltmeyi sürdürmüştür. Paranın nereye gittiği bilinmeyen insancıl kumbaraya para atmayı sürdürmek salaklıktır. Ya bu SSK adam olacak, ya bu adam, bu SSK'yı ödemeyecek. Adam olmayacakları kesin! Demek ki kesinlikle ödenmeyecek. Hapisse hapis! sözlerinden sonra patronunun SSK'nın S'sini duyunca sinirlenerek bu ve benzeri başkaldıran söylevlerine alışkın olan muhasebeci Alaittin, bu durumlarda suskunluğu koruyup patronun sinirinin deniz seviyesine inmesini beklemek ve arasıra kısa öksürüklerle telefonun ucundaki varlığını hatırlatmanın yeterli olduğunu biliyordu. Önce alevlenip kükreyerek içinde suç unsuru bulundurabilecek söylevler çekiyor, siniri geçince hayatın acıklı gerçeğine iniş yapıyordu patron. Alaittin sabırlı suskunluğunu korudu. Sonra patronunun konuya geri dönmesini sağlamak için;

-Ödemezsek gelecek ay cezasının cezasıyla birlikte...

diye kem küm ediyorken, kesti sözünü Şükrü:

-Bugün müydü son günü?

-Yarın efendim.

-Ödemezsek n'olur ki sonunda?

-Haciz gelir.

-Neye haciz gelecek? Evde kiracıyım, iş yerinde kiracıyım.

-Arabanıza haciz gelir.

Bir an yanıt vermedi Şükrü. Sonra kararlı bir ses tonuyla dedi ki:

-Tamam. Ödüyoruz. Fakat bu son SSK! Yarın arabayı satıyoruz, diğer borçları ödeyip işi tasfiye ediyoruz, kapatıyoruz dükkanı. Ben otostop marifetiyle güneye iniyorum. Sınırsız bir tatile çıkıyorum. Palmiyelerin dibinde, bir maymun gibi sorumsuzca kıçımı kaşımak istiyorum. Elveda SSK!

Ferhan Şensoy

Geriş / 2 Eylül 2005

ORTAOYUNCULAR YAYINLARI

1. **ŞAHLARI DA VURURLAR**
   FERHAN ŞENSOY
2. **AFİTAP'IN KOCASI İSTANBUL**
   FERHAN ŞENSOY
3. **GÜNDESTE**
   FERHAN ŞENSOY
4. **KAZANCI YOKUŞU**
   FERHAN ŞENSOY
5. **AYNA MERDİVEN**
   FERHAN ŞENSOY
6. **DÜŞBÜKÜ**
   FERHAN ŞENSOY
7. **KAHRAMAN BAKKAL SÜPERMARKETE KARŞI**
   FERHAN ŞENSOY
8. **GÜLE GÜLE GODOT**
   FERHAN ŞENSOY
9. **DENEMEMELER**
   FERHAN ŞENSOY
10. **OTELLER KİTABI**
    FERHAN ŞENSOY
11. **FALINIZDA RÖNESANS VAR**
    FERHAN ŞENSOY
12. **KALEMİMİN SAPINI GÜLLE DONATTIM**
    FERHAN ŞENSOY
13. **RUM MEMET**
    FERHAN ŞENSOY
14. **HACI KOMÜNİST**
    FERHAN ŞENSOY
15. **ELVEDA SSK**
    FERHAN ŞENSOY

İNGİLİZCE BİLMEDEN HEPİNİZİ I LOVE YOU
FERHAN ŞENSOY
(Bilgi Yayınevi)

FerhAntoloji
FERHAN ŞENSOY
(Yapı Kredi Yayınları)

EŞEĞİN FİKRİ
FERHAN ŞENSOY
(Bilgi Yayınevi)

TU
SENSO

Sensoy, Ferhan.
Elveda SSK
Central World Lang CIRC -
1st fl
09/08

Friends of the
Houston Public Library

iwlcw

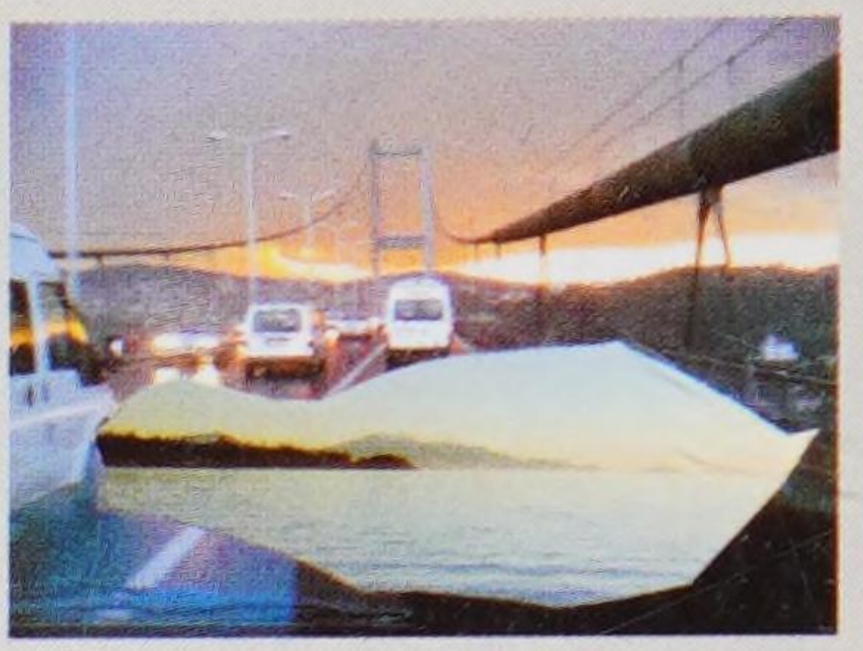

"Çok zeki olmayan, uysal, zaman zaman sinirlense de hızla sakinleşebilen, akıllı değilse de kurnaz, şakacı, ağzı laf yapan, saçları dökül-düğü için bıyık bırakarak surattaki kıl eksikliğini tamamladığını sanan, caz müziği seven, kitap okumaktan ve okuyanlardan nefret eden, canayakın, neşeli bir salaktı Şükrü. Herkes gibi para sıkıntısı vardı, bu durum onu daha az salak olmaya zorluyordu."

ISBN 975-7904-11-2
9 799757 904112